DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie C - Número 235
9 de febrer de 2012

Comissió d'Economia, Finances i Pressupost

Presidència de l'H. Sr. Antoni Fernández Teixidó

Sessió núm. 13

SUMARI

Projecte de llei
de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012 (elaboració del dictamen) (tram. 200-00018/09) p. 3

Projecte de llei
de mesures fiscals i financeres i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics (elaboració del dictamen) (tram. 200-00019/09) p. 71

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reprodueix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 13

La sessió s'obre a les deu del matí i sis minuts. Presideix Antoni Fernández Teixidó, acompanyat de la vicepresidenta, Montserrat Capdevila Tatché, i del secretari, Joan Maria Sardà i Padrell. Assisteix la Mesa el lletrat Fernando Domínguez Garcia.

Hi són presents els diputats David Bonvehí i Torras, Salvador Bordes i Balcells, Meritxell Borràs i Solé, Lluís M. Corominas i Díaz, Ramon Espadaler i Parcerisas, Ferran Falcó i Isern, Anna Figueras i Ibàñez, Lluís Guinó i Subirós, M. Mercè Jou i Torras, M. Assumpció Laïlla i Jou, Josep Maria Llop i Rigol, Joan Morell i Comas, Neus Munté i Fernàndez, Àngels Ponsa i Roca, Elena Ribera i Garijo, Montserrat Ribera i Puig, Josep Rull i Andreu i Maria Senserrich i Guitart, pel G. P. de Convergència i Unió; Laia Bonet Rull, Jaume Collboni Cuadrado, Daniel Font i Cardona, Marina Geli i Fàbrega, Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, Mònica Lafuente de la Torre, Joaquim Llena i Cortina, Ernest Maragall i Mira, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, Agnès Pardell Veà, Consol Prados Martínez i Josep M. Sabaté Guasch, pel G. P. Socialista; Pedro Chumillas Zurilla, José Antonio Coto Roquet, Eva García i Rodríguez, Eva Granados Galiano i Josep Enric Millo i Rocher, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Joan Boada Masoliver, Jaume Bosch i Mestres, Dolors Camats i Luis, Hortènsia Grau Juan, Joan Herrera Torres, Laura Massana Mas, Salvador Milà i Solsona i Josep Vendrell Gardeñes, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Oriol Amorós i March, Pere Aragonès i Garcia, Pere Bosch Cuenca, Carme Capdevila i Palau, Sergi de los Ríos i Martínez, Violant Mascaró i López, Carmel Mòdol i Bresolí, Marc Sanglas i Alcantarilla, Anna Simó i Castelló, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Jordi Cañas Pérez, pel S. P. Ciutadans, i Uriel Bertran Arrué, pel S. P. de Solidaritat Catalana per la Independència.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012 (tram. 200-00018/09). Govern de la Generalitat. Elaboració del dictamen (text presentat: BOPC 213, 3; esmenes: BOPC 234, 1).

El president

Començaríem els treballs de la comissió, si els sembla. Estan tots els grups parlamentaris en disposició de fer-ho? *(Veus de fons.)* Doncs, molt benvinguts als treballs de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament.

I, si m'ho permeten, farem dues consideracions prèvies, que han d'il·lustrar el treball de les diputades i dels diputats durant aquesta sessió.

La primera és una recomanació que fa la Mesa, que la fa amb caràcter indicatiu –com no podríem fer-ho d'una altra manera– i recollint la petició de diversos grups parlamentaris –he de dir que no de tots, i fins i tot algun grup parlamentari ha plantejat que això, doncs, sigui el més moderat possible, el que els explicaré a continuació–, que és que com que tractarem les seccions, les intervencions dels grups parlamentaris s'ajustin al màxim al temps previst; i si poden vostès fer-ho en un temps més breu, els ho agrairem. Aquesta pràctica no passa, senyores i senyors diputats, per dir: «Fins aquí les esmenes, ja les defensarem en ple.» No és aquesta, la qüestió, ni el propòsit d'aquestes paraules meves, ni el desig d'aquest president. Tot el contrari. Però entre aquesta qüestió i allargar-nos en les intervencions, doncs, hi ha aquest punt entremig, que és el que jo reclamo a totes les diputades i els diputats.

I la segona té a veure amb el mètode, i el mètode que seguirem a l'hora de votar, si són vostès tan amables. I consistirà en el fet que agruparem totes les seccions quan acabem l'àmbit de pressupost. És a dir que comencem ara un debat que no s'aturarà. Si el debat fos viu i ràpid, podríem aturar els treballs de la comissió a mig matí perquè tinguem cinc minuts de repòs; però no aturaríem el debat excepte aquests cinc minuts. Ho votaríem tot al final, i ho votaríem per grups parlamentaris. Atenció a aquesta qüestió: ho votaríem per grups parlamentaris –és a dir, el conjunt de les iniciatives, esmenes, de cadascun dels grups parlamentaris–, perquè així, finalment, ens ho indicaven els serveis de la cambra –amb la lletrada senyora Folchi–, i també parlant amb el lletrat, i parlant amb tots vostès. La qual cosa ens obliga, a aquesta Mesa, al fet que si vostès desitgen votacions separades d'algun grup en particular, ens les han de fer arribar a la Mesa. *(Pausa.)* D'acord? *(Remor de veus.)*

Diputat De los Ríos i diputada..., deixin-me que insisteixi en aquest punt: ho farem agrupat, ho farem per grups. Però els preguem que si hi han votacions específiques sobre alguna esmena específica d'un grup que vostès desitgen votar a part, necessitem tenir-ho a la Mesa; no improvisar-ho en el darrer moment, sinó anar-ho tenint. De manera que si votem les esmenes del Grup Parlamentari Socialista i hi ha algú que vol esmenes en particular –que han de ser votades a banda–, ens ho fan arribar, si són tan amables, al llarg del matí. *(Veus de fons.)* Ho sé, però com que sempre hi han diputats joves, novells i nous, que no estan adornats ni amb la seva experiència ni amb les seves qualitats, diputada, ho repetim. Gràcies, senyora Martínez. *(Veus de fons.)* No anava per vostè, senyor Coto, Déu nos en guard! Ja és un veterà de les batalles parlamentàries, vostè, no pateixi. *(Veus de fons.)* No, no anava per vostè, senyor Coto, vostè és un veterà, ja, de les batalles parlamentàries.

Projecte de llei
de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012 (elaboració del dictamen) (tram. 200-00018/09)

Els sembla...? Comencem? *(Pausa.)* La primera secció és la secció de Presidència. Contemplem de la 1 a la 88 –parlo del nombre d'esmenes. I per a defensa de les seves esmenes, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, i ho farà la diputada Bonet, a continuació. Endavant, diputada, té vostè la paraula.

Laia Bonet Rull

Moltes gràcies, president. Molt breument, per defensar el contingut de les esmenes a l'articulat que hem entrat, que hem presentat, a la secció de Presidència.

Molt resumidament, hem destacat, bàsicament, o afecten, quatre àmbits. El d'esports, bàsicament amb l'objectiu de garantir els recursos necessaris per a tots els actors en aquest escenari –siguin federacions esportives, els clubs, la UFEC, els consells esportius o la Unió de Consells Esportius.

Un segon bloc és el de cooperació; ens sembla més que extraordinària la baixada, el decrement de les partides corresponents a aquest àmbit, que acumulat amb el de l'any passat –amb el pressupost de l'any passat–, ens sembla que no és el missatge que hem de donar com a país.

Un tercer, per a la garantia dels recursos i el suport i foment de les comunitats catalanes a l'exterior; també ens sembla que és un moment per no deixar-les tant de la mà, les nostres comunitats a l'exterior.

I un quart i últim, que sí que voldria destacar especialment, que és el relatiu a l'àmbit de la Secretaria de Comunicació, en què pretenen un doble objectiu. Per una banda, garantir que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals funciona tal com creiem que ha de funcionar.

I, per tant, les esmenes van dirigides a preveure una sèrie d'instruments de planificació sobre noves formes de gestió de serveis que permetin un estalvi de recursos, per a un creixement més sòlid del sector de l'audiovisual, per a una millor comercialització dels productes de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, etcètera.

I un segon bloc, que aquestes serien concretament unes esmenes a l'estat de despeses –altes i baixes–, que ens semblen més que rellevants, perquè quan la mitjana de decrement del pressupost és la que és, aquí hi ha un increment de les partides destinades a capítol IV, per part de la Secretaria de Comunicació, a empreses privades. S'incrementa 1 milió. Aquest és el missatge que donem: s'incrementen les subvencions a empreses privades; es decrementen –per tant, es redueixen–, en canvi, en proporcions idèntiques i molt, molt superiors a la mitjana de decrement del pressupost, les partides –corresponents també a capítol IV– a consorcis dependents d'entitats locals i a fundacions. Crec que aquest no és el missatge que hem de donar com a país. I, per tant, també hem presentat esmenes respecte a l'estat de despesa en aquest sentit.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular: no té esmenes. Vol fer alguna consideració, senyor Coto? *(Veus de fons.)* No en vol fer cap? *(Pausa.)* Passem al Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa. Tractem les esmenes de la 31 a la 57, i el diputat Jaume Bosch té la paraula. Endavant, diputat.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, president. També, per blocs.

Per nosaltres..., primer una qüestió prioritària per al nostre grup: la cooperació al desenvolupament. Des del nostre punt de vista, la crisi no pot justificar la manca de política de cooperació ni el desmantellament de l'agència de cooperació a través d'un ERO traumàtic i injust. Hi ha països europeus que, enmig de la crisi i precisament perquè hi ha crisi, han augmentat les partides destinades a la cooperació. Nosaltres proposem dotar l'agència amb la mateixa consignació pressupostària que l'any 2010, com a mínim.

Pel que fa a l'àmbit d'esports, proposem transferències a ens locals per a esport escolar, per a equipaments esportius en general –i a Manresa, Vilanova i la Geltrú i Tarragona en particular–, promoció de l'esport de base, suport a l'associacionisme esportiu. També proposem més partida per a la marca Catalunya en activitats esportives –era una proposta del programa de Convergència i Unió. I, finalment, la promoció i el reconeixement de les seleccions nacionals –no sé si algú recorda encara les seleccions nacionals–, una esmena que segurament el PP no permetrà que Convergència i Unió la pugui votar.

Pel que fa a l'àmbit dels mitjans de comunicació, un conjunt de mesures per consolidar i donar suport al CAC i a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que assegurin la seva missió de servei públic de qualitat, quan la reforma que s'està produint aquests dies de les lleis que la regulen posen en perill el seu pluralisme i el seu futur econòmic per diversos canvis legislatius, i per la reducció, fins a l'eliminació, de la publicitat a Catalunya Ràdio per exigència del Partit Popular.

Un altre bloc inclouria tot un seguit de mesures de suport a les comunitats catalanes a l'exterior, atenent les seves mateixes demandes.

I, finalment, també fem una proposta de millora de la xarxa de comunicacions ADSL, telefonia mòbil i la xarxa Rescat a les comarques que encara no en tenen cobertura.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, per defensar les esmenes entre el número 58 i el 75. El diputat Mòdol té la paraula. Endavant, diputat.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, president. Les esmenes que ha presentat el meu grup parlamentari a aquesta secció fan, totes, referència al món de la catalanitat. Entenem que aquest món queda sensiblement tocat –«tocat» per no dir «enfonsat»– amb l'actual previsió de pressupostos del Govern de la Generalitat. Entenem, per tant, el silenci del Partit Popular sobre aquesta qüestió, perquè els seus objectius deuen estar plenament aconseguits. No ho podem veure de la mateixa manera, des del nostre grup parlamentari, i per això hem presentat una sèrie d'esmenes que fan referència als casals catalans, a l'esport, i, sobretot, als mitjans de comunicació públics.

Ja s'ha assenyalat: combinada, la restricció pressupostària sobre la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i sobre l'Agència Catalana de Notícies, amb la futura factura de les lleis de l'audiovisual, amb l'orientació que estan portant i amb el pacte amb el mateix grup polític –el Partit Popular–, que, diguéssem, no s'ha distingit mai per la defensa dels mitjans públics de comunicació del nostre país..., fa que considerem aquesta combinació com una combinació letal per als interessos de la ciutadania de Catalunya, sobretot respecte als mitjans de comunicació propis del país. És per això que exhortem el grup de la majoria que voti afirmativament, si més no, les esmenes que fan referència al món audiovisual del nostre país, a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i a l'Agència Catalana de Notícies.

La veritat és que les esmenes no s'han pogut posar a les partides d'altes i baixes, perquè tot i que en l'argot es diu que la corporació «encara té greix», la veritat és que no té més greix que el d'una madrilla, i com tots sabem, una madrilla no en té, de greix. De llobarro, la convertim en madrilla, en un món de taurons. Per tant, esperem que el grup de la majoria atengui la petició d'Esquerra Republicana i voti favorablement aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Mòdol. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari de Ciutadans. Diputat Cañas, fem... *(Remor de veus.)*

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente.

El president

Si us plau –si us plau, si us plau–, diputades i diputats. Té vostè la paraula, i parlem de les esmenes número..., de la 76 a la 86.

Jordi Cañas Pérez

Sí, gracias, presidente. Para defender las enmiendas de Ciutadans en esta sección.

Evidentemente, esta sección es la sección identitaria, la sección más política, probablemente, de todo el presupuesto. Y Ciutadans lo que plantea es, con racionalidad, destinar los recursos que se destinan a la construcción nacional..., destinarlos a aquellos servicios que realmente interesan a los ciudadanos –que son el bienestar, la salud y la educación– en un ejercicio de responsabilidad. Cuando algunos plantean que no se tiene que bajar ninguna partida, pues, es un poco curioso que quieran aumentar las de salud y educación.

Bueno, de cualquier manera, las nuestras tienen como intención..., por un lado, a nivel de la cooperación, la primera cooperación que tenemos que tener es con nuestros conciudadanos. Vivimos una auténtica catástrofe humanitaria –catástrofe humanitaria–, económica y social. Por lo tanto, destinar recursos a cooperación exterior cuando tenemos una población que vive –más del 20 por ciento– en el umbral de la pobreza, nos parece absolutamente irresponsable.

Después, medios de comunicación. Los medios de comunicación son el instrumento de la construcción nacional. Que se haga una defensa acérrima del no recorte a los medios de comunicación públicos en Cataluña es un ejercicio de irresponsabilidad supino. Ciutadans plantea un recorte del 25 por ciento sobre el presupuesto aprobado este año, con la intención de suprimir toda ayuda pública en los próximos tres años. El objetivo de una sociedad es mantener y blindar el estado del bienestar: ese es el objetivo de la política, el objetivo de cualquier gobierno; no utilizar los medios de comunicación públicos como un instrumento de construcción nacional. Poco voy a decir –evidentemente– más, de los medios de comunicación privados, que reciben sustanciosas subvenciones.

Hombre, subvenciones son, en este caso, las asignaciones al deporte y las asignaciones a los *casals exteriors*, y las asignaciones en general a todos aquellos instrumentos de construcción nacional que van a favor de esta construcción nacional, y a favor también de la destrucción de nuestro estado del bienestar. Por lo tanto, un recorte muy sustancial en esta sección, con la intención de destinar los recursos ahorrados en aquello que no interesa a los ciudadanos, a prestar los servicios por los cuales ellos pagan impuestos.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies, diputat Cañas, per la seva intervenció. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari de Solidaritat per la Independència.

Llegirem una sola vegada l'escrit que adreça el senyor López Tena com a representant del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència, i valdrà per a totes les seccions: «Sol·licita» –el diputat López Tena–, «en virtut d'allò establert en l'article 10.2 del Reglament del Parlament de Catalunya, reservar per al Ple les esmenes del seu grup parlamentari al Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012.» La qual cosa vol dir que no tindrem cap intervenció per part del Subgrup de Solidaritat per la Independència; però queden, amb aquesta lectura, doncs, reservades totes les esmenes del grup per a aquesta llei de pressupostos, per a aquest Projecte de llei de pressupostos.

Resta el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. No hi ha esmenes. Si algun diputat... *(Veus de fons.)* Vostè vol fer una consideració? *(Pausa.)* Doncs, endavant, diputat, té vostè la paraula.

David Bonvehí i Torras

Gràcies, president. No, només manifestar el nostre posicionament, que serà votar en contra de les esmenes presentades pel Grup del Partit Socialista, d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'Esquerra Republicana i del Subgrup de Ciutadans.

I manifestar, doncs, que intentem que aquests no siguin uns pressupostos que vagin en contra de les polítiques de catalanitat, ni en contra de l'àmbit de l'esport –amb les polítiques previstes–, ni en contra de l'esperit de cooperació, que entenem que aquest país continua tenint. Només manifestar aquests aspectes, i manifestar, doncs, el nostre posicionament, que serà votar en contra de totes aquestes esmenes.

El president

Moltes gràcies, diputat Bonvehí, per la seva intervenció. Una precisió més als grups parlamentaris. Entén, la presidència de la comissió, que amb l'ús que han fet vostès de la paraula també han fet referència a les esmenes a l'estat de despesa? *(Pausa.)* Òbviament, eh? Si no, els correspondria a vostès, si volguessin alguna altra intervenció..., i en tant que no ho havíem dit, si hi ha algun diputat que ho volgués... Però entenc que s'han donat per defensades unes i altres: articulades, i a l'estat de despeses.

Això és tot. La primera secció ha estat enllestida. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Recordin el procediment que seguirem a l'hora de la votació.

Passem ara al Departament de Governació i Administracions Públiques, a la secció de Governació i Administracions Públiques, i seguirem el mateix ordre que havíem decidit. Pel Grup Parlamentari Socialista, la diputada Laia Bonet té la paraula. Endavant, diputada.

Laia Bonet Rull

Gràcies, president. També, breument, pel que fa la secció de Governació i Relacions Institucionals. Aquí hem presentat, bàsicament, dos blocs d'esmenes: el corresponent a tot el que fa referència a les polítiques de suport al món local, i un segon respecte a les polítiques en matèria de personal –per tant, funció pública: personal; la resta de personal al servei de l'Administració.

Pel que fa al primer, el que denotem –i ho vam plantejar en el seu moment– és que, sent la mitjana de reducció del pressupost del 2012, respecte al 2011, un 4 per cent, les polítiques de suport al món local veuen clarament més a la baixa les seves quanties. Pel que fa al Fons de cooperació local, la baixada és del 7,7; pel que fa a les transferències condicionades –també en altres matèries– també repercuteix, aquesta despesa superior, clarament, a la mitjana. I, per tant, el que denotem, el que observem és que hi ha una clara situació d'una major restricció pel que fa a les quanties de suport al món local; és a dir, els ajuntaments s'han d'estrènyer més el cinturó del que se l'estreny la Generalitat en aquests pressupostos.

Això és el que llegim. I, per tant, hem presentat una bateria d'esmenes que fan referència, o que pretenen corregir aquesta situació, i demanem: l'increment dels recursos per a suport financer als ajuntaments, consells comarcals i entitats municipals descentralitzades; l'increment de recursos de suport a les obres i serveis dels ens locals. I, també, una qüestió que ha estat clarament debatuda els darrers mesos, i que assenyalem com de major importància, i que també la volem veure reflectida en aquests pressupostos, que és preveure els recursos necessaris per efectuar el pagament del deute pendent als ajuntaments, als ens locals; que ja ho ha confirmat el Govern i que no ho veiem reflectit en els pressupostos.

I el segon paquet: funció pública. Ja ho hem dit. Ho hem dit, crec, de forma clara: que a través del Projecte de llei de pressupostos i de la Llei de mesures s'ha operat una reforma de la funció pública per la porta del darrere. Que no és així, com entenem que s'han de fer les coses. Que la funció pública –el personal al servei de les administracions públiques– mereix un altre tractament. I, per tant, una reforma estructural del model de funció pública requereix debat, diàleg, cosa que no permet la Llei de pressupostos. Per tant, hem entrat una sèrie d'esmenes que pretenen situar en termes estrictament conjunturals, temporals, les mesures –o algunes de les mesures– que preveu la Llei de pressupostos, i suprimir-ne la resta. Perquè la reformulació del model de funció pública, ho repeteixo, s'ha de fer per la via del diàleg i amb temps, i no amb les presses de la tramitació de la Llei de pressupostos.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular, per defensar l'esmena 103. Diputat Coto, té vostè la paraula.

José Antonio Coto Roquet

Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la situació actual dels municipis és realment preocupant, és d'asfíxia financera. Considerem que hi ha una certa –inclús– deslleialtat des de l'Administració autonòmica cap a l'Administració local, i que això porta, doncs, al fet que molts ajuntaments necessitin fons autonòmics per poder cobrir les seves despeses. I, en aquest sentit, el Partit Popular hem presentat un conjunt d'esmenes..., una esmena, concretament, en l'àmbit del Departament de Governació, per tal, doncs, d'aconseguir que la situació de dificultats que pateixen ara mateix els ajuntaments es pugui solucionar.

L'Administració local és un element essencial en la prestació de serveis dels ciutadans, i en aquest sentit, el compromís del Partit Popular de Catalunya envers els ajuntaments i els serveis que presten és absolut.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Senyor diputat, recordi que amb la seva intervenció... Diputat Coto, recordi que en la seva intervenció queden defensades, també, les esmenes de la 33 a la 37. És així? *(Pausa.)* Es dóna per satisfet? *(Veus de fons.)* Gràcies.

Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, per les esmenes 104 a 120, 2312 a 2313, la 2321..., i això és tot. Diputat Bosch, prengui vostè la paraula, si és tan amable.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, president. També per blocs.

Un primer bloc, fonamental, el del suport al món local. Evidentment, demanem, a través de les nostres esmenes, que es concreti el pagament del deute de la Generalitat cap als ens locals, transferències al mateix nivell que l'any 2010, millorar les despeses d'inversió als ajuntaments, el finançament dels serveis de benestar social, o l'increment del Pla únic d'obres i serveis. Són esmenes que van en la línia d'altres esmenes que hem presentat en altres seccions, en altres departaments, a l'hora de defensar la Llei de barris, les escoles bressol o les escoles de música.

Un segon bloc: el Memorial Democràtic. Nosaltres proposem dotar de més recursos el memorial perquè pugui desenvolupar l'activitat que li mana la llei en vigor, ja que s'ha rebaixat considerablement la seva capacitat d'actuació. Faig referència literal a una esmena: «Dotar el memorial de seu pròpia a la ciutat de Barcelona, al marge de les activitats que es puguin ubicar al castell de Montjuïc.» Va en la línia d'unes recents declaracions del nou director del memorial al diari *El Punt Avui* de la setmana passada. Potenciar la xarxa d'Espais de Memòria: la vicepresidenta Ortega en parla sovint, però després no concreta. Aquests espais fan funcions de memòria democràtica, però també de promoció dels territoris afectats, des de les Terres de l'Ebre al Pallars. I en especial, plantegem el suport a la promoció del Museu de l'Exili, a la Jonquera; a la creació del Centre Walter Benjamin a Portbou –tots dos a l'Alt Empordà–, o la col·laboració amb la Maternitat d'Elna, a la Catalunya Nord.

Un tercer bloc: el suport i la potenciació de l'Institut Català Internacional de la Pau.

Un quart bloc: el foment de la participació ciutadana i la qualitat democràtica. Una política absolutament oblidada pel Govern –una política zero, nul·la–, mentre, per exemple, un país en el qual ens mirem darrerament –Escòcia– impulsa un procés participatiu per recollir l'opinió de la ciutadania sobre el referèndum d'autodeterminació. Aquí, això dels processos participatius ha quedat en l'oblit.

Finalment, un darrer punt: el de la funció pública –també fonamental. La nostra posició és de suport als sindicats en l'oposició a les polítiques de retallada de personal i de condicions de treball que porta a terme la Generalitat, fonamentalment perquè no respecta els acords signats. Les nostres esmenes van en la línia simplement de respectar allò que va signar la Generalitat amb els sindicats.

Per tant, fem una autèntica esmena a la totalitat a la política de funció pública, en la línia –no sé si ho recorden– que no es tocarien ni mestres, ni metges ni mossos. Presentació, en aquests moments, per part del Govern, dels funcionaris com a privilegiats. I a nosaltres ens sembla que aquesta idea el que pretén és degradar els serveis públics, i és absolutament injusta. Proposem, doncs, la supressió de bona part de les mesures propugnades pel Departament de Governació.

I en aquest apartat, també destaquem una esmena concreta per incrementar la partida destinada a la prevenció de riscos laborals.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, per defensar les esmenes a aquesta secció, de la 121 a la 137, i la 145. El diputat Marc Sanglas té la paraula.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, president. En tot cas, per dir que compartiré el temps amb la diputada Mascaró per a aquest tema.

Bàsicament, les esmenes presentades per Esquerra Republicana en l'àmbit de Governació es fonamenten en l'àmbit dels recursos al món local. Hem presentat una esmena a la rebaixa per part dels Fons de cooperació local, perquè entenem que és fonamental per al bon treballar dels ajuntaments. I també repercuteix sobre el país i sobre l'economia del país, que hi hagin majors recursos per al món local. Entenem que una rebaixa dels fons incondicionats, a més a més, el que fa és situar, lligar de peus i mans els ajuntaments, perquè si només s'incrementa –tal com es preveu– en el projecte de pressupostos, el PUOSC, que ha d'anar destinat a inversió..., i, per tant, entenem que els ajuntaments han de disposar de majors mans lliures i major capacitat decisòria en els seus ajuntaments per marcar les seves polítiques. Per tant, hem entrat un seguit d'esmenes que demanen incrementar els nivells de cooperació local, tant pel que fa als fons de cooperació estrictes, com al PUOSC, perquè entenem que és la manera, també, de dinamitzar l'economia del país.

Pel que fa a altres qüestions més concretes, hem entrat un seguit d'esmenes referents als compliments... *(Veus de fons.)* Gràcies. Hem fet unes esmenes que reclamen l'incompliment..., o que el Govern compleixi alguns compromisos assumits amb l'Administració local, perquè ens sembla que hi han uns compromisos, hi han uns convenis signats ja amb l'Administració local, i els ajuntaments estan pendents d'aquest compliment. Per tant, reclamem això.

Al mateix temps, volem denunciar, també, que la consellera Ortega, en la seva compareixença, precisament, en matèria pressupostària, es va comprometre que tots els deutes pendents del Departament de Governació amb el PUOSC..., que els ajuntaments serien pagats abans del 31 de gener. I en aquests moments no s'ha fet efectiu, aquest pagament. Per tant, volem aprofitar aquesta compareixença –atès que la consellera i vicepresidenta va aprofitar una compareixença en tema pressupostari– per denunciar, una vegada més, l'incompliment dels compromisos que assoleix aquest Govern. I ens sembla que és molt poc seriós, per part del Govern, anar venent fum; que després, els nostres ajuntaments queden amb un pam de nas.

I finalment, també anunciem –tot i que no correspon a aquesta secció pressupostària– que hem presentat altres esmenes en la línia de la Llei de barris, en la línia

de les escoles bressol, perquè entenem que és el conjunt de mesures que cal defensar al món local.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Sanglas, per la seva intervenció. A continuació, la diputada Mascaró, Violant Mascaró, té la paraula.

Violant Mascaró i López

Sí, gràcies. Serà per defensar les esmenes 121 a 133. Són esmenes plantejades en diversos blocs conceptuals.

Un seria no rebaixar més el poder adquisitiu dels treballadors públics, que en els últims deu anys ja han perdut un 23 per cent del seu poder adquisitiu –i les retallades dels últims anys no han estat recuperades i compensades–, de manera que les esmenes que presentem inclouen no suprimir alguns complements que han estat retribucions compensatòries que han sortit de la mateixa massa salarial en aquests darrers anys. Són els ajuts al menjar, o el Fons d'acció social, o la rebaixa en els complements..., en les dues pagues extres –el complement específic. Igualment, no rebaixar les ofertes d'ocupació pública, o no congelar-les en aquells casos en què siguin estrictament necessàries i que les meses sectorials ho considerin.

Una segona concepció d'aquestes esmenes seria retornar la negociació de les mesures que s'hagin de fer d'estalvi en el marc de la mesa general i de les meses sectorials. I, per tant, hi ha una esmena que deriva tot això, que és la que intenta evitar la suspensió de pactes i acords sindicals, que per nosaltres és una mesura, doncs, no vista –mai vista– en el món ni empresarial, ni públic.

Igualment, presentem una esmena a l'estat de despeses, que consisteix a augmentar senzillament la partida destinada a la formació de l'Escola d'Administració Pública, tenint en compte que és el centenari de l'escola, que la rebaixa va augmentant any rere any –i que aquest any, en la formació, ja és vora d'un 30 per cent–, i que un dels punts estratègics de l'Administració de la Generalitat justament és millorar l'agilitat i l'Administració. Entenem que retallar el pressupost en formació, retallar el pressupost en retribucions, i retallar el pressupost en els diferents departaments on presten servei els mateixos treballadors públics, no deixa de ser donar més mal servei al ciutadà.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari de Ciutadans. Parlem de les esmenes de la 138 a la 140, i de la 38 a la 41. Diputat Cañas, té vostè la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. En defensa de las enmiendas de Ciutadans en esta sección. Nosotros presentamos enmiendas porque entendemos que esta sección evidencia la parálisis de este Gobierno a la hora de acometer las reformas necesarias, tanto a nivel de la gestión de su Administración como de la función pública.

Las famosas tres aes –el *aprimament*, la *agilitat* y la austeridad– solo se aplican..., el *aprimament* en los derechos de los funcionarios públicos –de los trabajadores públicos, de los servidores públicos–; la *agilitat* a la hora de recortar los derechos de los trabajadores públicos; y la austeridad a la hora de recortar nuevamente sus derechos laborales y sus sueldos. Por lo tanto, esta es una valoración absolutamente negativa de esta forma de recortar y de adelgazar los servicios públicos a través del recorte de los derechos laborales de los funcionarios.

También es una enmienda a la totalidad de la gestión, de la deuda que tiene este Gobierno con el mundo local. La deslealtad de este Gobierno respecto a los ayuntamientos, los entes locales, es manifiesta. Y por ello presentamos estas enmiendas.

Y después, siguiendo un poco la tónica habitual de nuestras enmiendas, recortar en aquello que es superfluo –superfluo e innecesario. Por lo tanto, desmontar una buena parte del aparato de gasto público que el tripartito construyó en los últimos siete años de Gobierno.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. El diputat Lluís Corominas té la paraula. Endavant, diputat.

Lluís M. Corominas i Díaz

Gràcies, president.

El president

Parlarà, vostè, de les esmenes 142 a la 145.

Lluís M. Corominas i Díaz

Gràcies, president. Per donar-les per defensades, les esmenes 142 a 145. També per anunciar una transacció en les esmenes a l'estat de despeses del Partit Popular, de la 33 a la 37 i la 144. I per referir-me, molt breument, a les intervencions que hi ha hagut al voltant de les esmenes presentades per la resta de grups, bàsicament les referides al món local.

Hi ha un increment d'un 10,4 per cent de les partides d'obres, producte bàsicament del fet que vostès no van consignar aquestes partides en anteriors exercicis i, per tant, s'hi han hagut d'incorporar.

I segona, també: la suma d'obres i serveis, i dels fons incondicionats dels ajuntaments, des d'un punt de vista de números absoluts, és superior a la del pressupost anterior. Per tant, cap crítica en aquest sentit.

Referir-me, també, al tema de la funció pública. I no per reproduir el debat a la totalitat, que no és el cas, però sí que és recurrent. I, per tant, evidentment, con-

certació, diàleg amb els representants dels treballadors, però sobretot també prendre decisions, que és el que hi ha en aquest pressupost. Perquè vostès..., si seguíssim les esmenes que vostès han presentat al voltant del personal de l'Administració, aquest pressupost seria incrementalista i, per tant, no compliria els objectius de deixar enrere la lamentable gestió pressupostària que vostès van fer.

Res més.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Si m'ho permeten, si són tan amables... Diputada? *(Veus de fons.)* Bé. Si m'ho permet, senyor secretari... Tinc la impressió que entre el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari Popular deuen haver-hi diverses transaccions. És així? *(Pausa.)* Són totes aquestes? *(Pausa.)* Molt bé. Aquest és el conjunt de les transaccions? *(Pausa.)* A vostès els semblaria convenient, diputada i diputat, que el text de les transaccions, en tant que han de ser votades per tots els grups parlamentaris, fos conegut? *(Veus de fons.)* Molt bé. Si a vostès els sembla... *(Veus de fons.)*

No se senten emparats, senyores i senyors diputats, amb el que acaba de dir el president? *(Remor de veus.)* No se senten vostès emparats? *(Remor de veus.)* Doncs, el que pretenem –el que pretenem– és –senyora diputada...– justament que Convergència i Unió i el Partit Popular facin arribar a aquesta Mesa el contingut precís de totes les transaccions, per dues raons. Una, de caràcter reglamentari. Però l'altra també molt important: perquè estic segur que vostès malden per guanyar el suport de la resta de partits de l'oposició a les iniciatives que han plantejat, i les hem de conèixer. *(Veus de fons.)* D'acord? *(Pausa.)* Si són tan amables... Senyor lletrat, rebrem ara el contingut de les transaccions pactades, i les coneixeran vostès a continuació.

Gràcies, senyores i senyors diputats. Alguna precisió per part d'algun grup? *(Pausa.)* Gràcies.

A la tercera secció –és la d'Economia i Finances–, parlem del Grup Parlamentari Socialista i fem referència a les esmenes 146 a la 152? *(Algú diu: «Sí!»)* Diputada, honorable diputada senyora Geli, té vostè la paraula.

Marina Geli i Fàbrega

Moltes gràcies. Per a la defensa de les esmenes que hem presentat a aquest departament.

La idea de posar Coneixement a Economia ens va semblar que tenia a veure amb el moment en què estàvem, i que el mateix conseller prioritzaria el coneixement. Doncs, ans al contrari –ans al contrari. Les esmenes intenten resoldre el que es pot dir que, si s'aproven els pressupostos –encara som a temps d'intentar minimitzar-ne els riscos–, posa en situació de fallida algunes universitats públiques de Catalunya. Perquè l'acumulat del descens serà del 18 per cent: molt superior, evidentment, al descens de la mitjana del pressupost. Per tant, hi ha esmenes que van dirigides a intentar, hi insisteixo, minimitzar els riscos que pateixen universitats en la Llei de mesures fiscals. Damunt, les intervindrem, quan la provocació, qui ha provocat la fallida..., i el cas de l'Autònoma és el cas més clar –la Universitat Autònoma de Barcelona. Aquest és el primer bloc, senyor president.

El segon, és denunciar l'incompliment i, per tant, també resoldre quelcom que ens semblava pactat: el Pacte nacional per a la recerca i la innovació. Quan un signa un pacte, que és el que va fer el Partit de Convergència i Unió, és per dir, com diu la Unió Europea: «Si deixen vostès, estats europeus, d'invertir en recerca i innovació, el canvi de model econòmic, escoltin-me, no serà.» Tot i que aquest any ens felicitem que ha millorat en alguns aspectes, en algunes àrees, la inversió en recerca, s'ha de continuar tornant al camí marcat per al país. Perquè va ser un pacte de país.

Tercer, reforçar l'Institut Català de Finances, que és..., fonamentalment en la seva funció de capitalització, perquè al crèdit és on trobarem la clau perquè algunes empreses no tanquin, i algunes puguin tornar a començar la seva activitat econòmica.

Per tant, senyor president, les esmenes a aquest departament van en la línia d'acompanyar aquests pressupostos a quelcom que no s'està fent –perquè tornem a entrar en recessió–, que és invertir en coneixement –tant a curt termini com a mitjà termini–, en recerca i innovació. I també en capitalització: reforçar la capitalització de les empreses a través de l'Institut Català de Finances.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, honorable diputada, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular de Catalunya. Ho fa amb la defensa de les esmenes 42 i 43 a l'estat de despeses. Diputat Coto, té vostè la paraula.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies. Quant a Economia i Coneixement, nosaltres, doncs, no vam presentar esmena a la totalitat a la secció pressupostària, entenent que és un departament que s'ajusta, en aquest pressupost, per tal de complir amb el dèficit.

I, en aquest sentit, hem presentat, sí, un conjunt d'esmenes per intentar intensificar aquesta lluita contra la despesa supèrflua, improductiva i innecessària. I en el conjunt de partides, doncs, hem presentat un conjunt d'esmenes de baixa, per tal de reduir despesa supèrflua, innecessària i improductiva, i poder-ho destinar, poder compensar amb això figures tributàries que s'introdueixen en la Llei de mesures fiscals i financeres, i d'aquesta forma, doncs, no?, ha de ser ajustar ingressos i despeses. Amb aquesta voluntat, el Grup Popular ha presentat aquestes esmenes.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. *(Pausa.)* És fora, no? *(Veus de fons.)* Gràcies.

Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa. El diputat Boada prendrà la paraula per defensar les esmenes de la 153 a la 168, la 2320, i això és tot. Endavant, diputat.

Joan Boada Masoliver

Gràcies, senyor president. Com que estem al d'Economia i Finances, i té el negociat del pressupost, jo crec que és imprescindible poder dir que aquest pressupost ja és un pressupost fracassat abans de poder-lo aprovar. Més que res, per dues o tres qüestions.

Un, perquè ja el dèficit del 2011, a nivells del 3,7 per cent, doncs, demostra que el del 2011 també estava mal plantejat, i ha demostrat que el Govern de la Generalitat ha estat incapaç de gestionar una situació complicada com la que teníem al nostre país. Vull recordar que el pressupost del 2010 es va tancar –el del Govern d'esquerres– amb un dèficit del 3,7, i resulta que el Govern de la Generalitat, que va acabar amb un 4,2, per ampliació del perímetre pressupostari –per ampliació del perímetre pressupostari–, doncs..., resulta que aquells que havien de solucionar, i aquells que deien que la responsabilitat tota de la situació de crisi era del Govern d'esquerres, resulta que fan el mateix dèficit. Semblant: cinc dècimes –cinc. Amb la diferència –amb la diferència– que, a més a més, en una situació de retallades –allò que en diuen «austeritat», vostès– brutals als sectors més vulnerables, als treballadors públics..., i aporten una situació d'empobriment a la societat catalana per les seves polítiques.

Aquesta és la realitat. La realitat és un dèficit del 3,7 per cent –sí o no?– quan estava plantejat, en origen, a l'1,3, que després va passar al 2,6, i ara al que és. Vostès, veritablement, són creïbles? Vostès creuen que els ciutadans els veuen..., aquells als quals reclamen sacrificis, aquells als quals els diuen que la situació és aquesta i que s'han de sacrificar, i que s'han de sacrificar els treballadors públics, la gent que cobra el PIRMI, els usuaris de la sanitat, els usuaris de l'educació –els usuaris públics; els privats no, evidentment. A aquests, els podran dir que els seus pressupostos, primer, no han estat creïbles, i segon, tampoc ho són, perquè les xifres macroeconòmiques, tampoc. Aquest pressupost marca una xifra de creixement del 0,8, i totes les institucions financeres internacionals ens diuen que entrarem en recessió. Com poden complir els ingressos, que deia ara el senyor Coto? Com poden complir les despeses? I a més a més, sotmesos. Tampoc sabem quins són els ingressos, perquè..., sotmesos a aquest estira-i-arronsa amb el Partit Popular, que l'únic que fa és, evidentment, encara disminuir els ingressos, i sense saber ben bé per què. Sense saber, en tot cas, quina és l'alternativa a aquesta situació. I aquesta és la realitat: un pressupost abans de ser aprovat, fracassat.

Mirin, vostès ja comencen a tenir un altre element per apuntar-se, no? Ho dic perquè si no ho diem, sembla que tampoc ni alguns mitjans de comunicació, públics o privats, ni altres, se'n fan ressò, de la realitat. No vull ni imaginar el que varen fer vostès –Convergència i Unió, i el Partit Popular, i altres formacions polítiques– quan plantejaven el 4,2 per cent de dèficit del 2010 com una situació catastròfica. I el dèficit del 2011 del 3,8, és catastròfic? Menys cinc dècimes. Aquesta és la realitat –aquesta és la realitat– que hi ha en aquests moments. *(Veus de fons.)* Vull dir, i no ens autoenganyem, i vostès tampoc no s'enganyin, amb aquesta situació. Aquesta és la realitat. Això és el que han aconseguit vostès en un any, i han demostrat un fracàs estrepitós de la seva política. I a més a més, que aquesta política el que ha provocat..., una situació de dolor i empobriment a la ciutadania d'aquest país.

Aquesta és la realitat del Govern dels millors, que hauran de repassar altra vegada aquest adjectiu i posar-se'n un altre, per ser més fidels a la realitat.

I precisament per sortir de la crisi, un dels elements més importants és la inversió en universitats i recerca. No sortirem d'aquesta crisi enfortits, si no fem una veritable inversió en universitats, recerca i innovació, i si no canviem de model productiu –que ho hem de fer, perquè la realitat ens ho demostra–; si no ho fem amb innovació, amb recerca i amb universitats, tampoc ens en sortirem.

Per això les nostres esmenes van destinades a aquesta situació de millorar les beques i ajuts a l'estudi, garantir la suficiència de recursos a la universitat per anarnos apropant a la mitjana de la Unió Europea, i igualtat d'oportunitats, com a elements bàsics per continuar treballant en aquest àmbit –i sobretot insisteixo en la inversió en recerca–, que són els que nosaltres hem proposat en tot aquest seguit d'esmenes.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, senyor Boada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Senyor De los Ríos, té vostè la paraula per defensar les esmenes de la 169 a la 203. Endavant, diputat.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana en aquesta secció del Departament d'Economia i Coneixement.

Evidentment, és un departament que està format per diversos blocs. N'hi ha un de referent a universitats, i en aquest sentit és on hem presentat diverses esmenes, atès que, com bé s'ha dit anteriorment, entre la retallada de l'any 2011 i la retallada prevista per a aquest 2012, estaríem parlant al voltant..., entre un 18 i un 19 per cent de retallada quant a diners públics, recursos públics destinats a les universitats públiques catalanes.

Entenem que s'estan ja produint en aquests moments, si això es fa efectiu, casos molt complicats per a la viabilitat d'algunes universitats públiques del nostre país. I, per tant, com diríem, després d'haver retallat el 2011, ja s'ha tocat os. Ja s'ha tocat os en les universitats públiques. I és en aquest sentit que nosaltres demanem que a totes i cadascuna d'elles, com a mínim, la dotació pressupostària prevista per a aquest 2012 iguali –iguali– la que va ser el 2011. Com a mínim. Perquè d'aquesta manera entenem que donaríem via-

bilitat, ho repeteixo, a algunes d'aquestes universitats, que realment, per no utilitzar la paraula «fallida», podrien estar molt a prop d'una situació econòmica complicadíssima, que realment pot qüestionar, fins i tot, el seu propi futur.

I, per tant, aquestes són les esmenes, pensades des del rigor, des de la seriositat: mantenir l'aportació del 2011. Evidentment, sent conscients de quina situació és l'econòmica i financera de la Generalitat en aquestos moments.

Després, hi ha tot un altre paquet d'esmenes relatives a l'Institut Català de Finances. Evidentment, partim d'una dada que vam poder comprovar a la compareixença del conseller Mas-Colell, en aquesta mateixa comissió, i és que l'Institut Català de Finances només havia executat..., nosaltres vam dir un 35 per cent dels seus fons en l'exercici anterior –2011–; ell ens va corregir amb dades fins a 31 de desembre de 2011: va dir que poc més del 50 per cent. Però tot i així, entenem que és una xifra d'execució baixíssima. Baixíssima, per la importància que té o que ha de tenir l'Institut Català de Finances a nivell de garantir un finançament adequat, no només a petites i mitjanes empreses, sinó fins i tot a entitats locals, en aquesta situació que –com bé s'ha recordat en la secció anterior, per manca de pagament de la Generalitat als ajuntaments– s'està produint, realment, d'asfíxia financera, en aquest cas dels ajuntaments. I entenem que l'Institut Català de Finances pot tenir un paper, i ha de tenir un paper, en aquest àmbit. I aquí és on també introduïm una esmena.

I després, un altre aspecte molt concret, que és també una intervenció de l'Institut Català de Finances pel que fa a la problemàtica que va sorgir a la secció de crèdit de la cooperativa de l'Aldea. Entenem que l'Institut Català de Finances hi ha de tenir un paper. Ara se n'ha complert la primera fase –de devolució de dipòsits als clients de la cooperativa de crèdit–, però cal completar-ne una segona i una tercera fase. I aquí és on entenem que hauria de tenir un paper aquest Institut Català de Finances, i per això hem presentat l'esmena –la recordo: 197–, que realment, si s'aprovés, obriria la porta a la intervenció de l'Institut Català de Finances, per solucionar un problema que afecta més de tres mil persones en aquestos moments al nostre país. Ho recordo: esmena 197.

Res més, senyor president, i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat De los Ríos, per la seva intervenció. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, per defensar les esmenes 204 i 44. Diputat Cañas, té vostè la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Sí, gracias, presidente. Brevemente doy por defendidas las enmiendas.

Solo un apunte. La piedra de toque de la veracidad de la apuesta de este Gobierno por la transformación de nuestro modelo productivo desde la innovación, el conocimiento, la investigación, va directamente relacionada con la dotación presupuestaria que le da a nuestro sector, a nuestro mundo universitario.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Prendrà la paraula la diputada Ribera, Montserrat Ribera, per defensar les esmenes 205, 206, 207 i 208. Endavant, diputada.

Montserrat Ribera i Puig

Sí. Comentar, primer, el nostre posicionament respecte a les esmenes a l'articulat. Nosaltres..., el nostre posicionament serà de rebuig, excepte les nostres: de la 205 a la 208. Que fa referència, per exemple, la 205, al fet que es puguin formalitzar operacions d'endeutament amb l'Administració de l'Estat; que l'Administració de l'Estat les habilitarà amb les comunitats autònomes a través de l'ICO, perquè això ha d'estar previst amb rang de llei.

També s'accepta la 206, que en aquest cas, doncs, són taxes que no s'incrementaran, ja que la quantia de la taxa no pot sobrepassar mai els imports dels costos directes i indirectes; i fer extensives, també, mesures aplicables a les universitats, que puguin ser les seves entitats dependents.

Dir que respecte a les esmenes d'aquest apartat que s'han presentat per part dels altres grups, tornem a reiterar que aquesta és la segona fase d'un pla d'ajust 2011-2012, que entenem que el pressupost del Departament d'Economia i Coneixement es caracteritza pel suport a la recuperació econòmica i l'impuls a l'economia productiva, que impulsa les polítiques de recerca i desenvolupament, i per últim, doncs, que garanteix un nou model de governança i de revisió del sistema de finançament de les universitats. És a dir, la continuïtat per posar les bases per a un nou model universitari català.

Respecte a les esmenes a l'estat de la despesa, ja s'ha fet una important lluita contra aquesta despesa improductiva i supèrflua. I dir, per exemple, que respecte a l'Idescat, que hi havia diferents partides per poder..., que es demanava que s'abaixessin –en postals i missatgeria, en premsa i revistes, en despeses de publicacions... Per exemple, de postals i missatgeria, dir que aquest any ha baixat un 5,8 per cent, i l'any passat va baixar un 42,50 per cent. En la de premsa i revistes, igual. El pressupost 2011 ja es va minorar un 53,80 per cent, i més ja no es pot ajustar. Igualment amb l'editorial de la UOC, i també amb el de la secretaria general.

I només un últim apunt, de dir que la resta d'esmenes de l'agrupació d'Economia i Coneixement..., només comentar que el posicionament és de no acceptar-les, les que fan referència a l'ICF, perquè creiem que ja està suficientment capitalitzat per tal d'exercir la seva funció.

Res més, president. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada, per la seva intervenció. Amb això, conclou la secció d'Economia i Finan-

ces. Iniciem la secció d'Ensenyament, i ho fem amb el Grup Parlamentari Socialista, amb la defensa de les esmenes de la 209 a la 337, i serà el diputat Daniel Font qui prengui la paraula. Endavant, diputat.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Intervenim en nom del Grup Socialista per defensar les esmenes presentades a l'articulat i a l'estat de despeses del pressupost del Departament d'Ensenyament.

Les esmenes a l'articulat i a l'estat de despeses presentades tenen un doble caràcter. D'un cantó, propositiu i de concepte..., és a dir, van destinades a constatar els punts més febles de la política educativa del Govern, i a mirar de proposar solucions a aquests punts febles de la política educativa. I també van destinades a suplir la inactivitat del Govern en alguns àmbits. Per exemple, en l'àmbit de la vida quotidiana de les escoles i instituts de Catalunya, molts dels quals pateixen en aquests moments els moments més difícils, o més dramàtics, de la seva història, per la situació generada, però també per la inoperància que nosaltres observem del mateix Govern.

Entenem, nosaltres, que el pressupost presentat pel Govern –per això l'esmenem– no permet avançar en la superació d'aquesta situació, sinó que més aviat l'empitjora notablement. Aquesta afirmació es basa, entre moltes d'altres, en algunes motivacions. Només en diré alguna, pel temps que tenim; però per entendre'ns, la motivació que fa que el Grup Socialista esmeni d'una manera dràstica el pressupost. El pressupost aquest, de 2012, suposa una continuïtat bàsica del pressupost de 2011. Aquesta és una observació. Per tant, aprovat fa uns mesos, fet amb uns criteris semblants, però nosaltres ho valoraríem una mica pitjor. Per tant, les motivacions que teníem per esmenar el pressupost de 2011 són les mateixes que aquest.

És un pressupost pitjor. En aquest sentit, ja era restrictiu el 2011, i limitat; en el de 2012 encara empitjora una mica més, la situació, perquè implica nou descens, una nova limitació generalitzada del sistema educatiu. Per això esmenem, no? El pressupost també contrasta amb algunes afirmacions públiques fetes sobre la transcendència de l'educació i la seva prioritat. Deuen recordar uns acords de Govern que parlaven de la qualitat educativa, de l'èxit escolar, de la bona voluntat d'aquest Govern en relació amb aquests temes. Doncs, bé, el pressupost del 2012 que esmenem –i per això l'esmenem– polvoritza aquestes aspiracions..., que polvoritzen en un sol acte aquesta voluntat manifestada pel Govern, en la mesura que retrotrau l'educació a un nivell molt i molt i molt anterior, no? Les dades concretes són una reducció del 7 i mig de 2010 al 2011, i del 6,3 del 2011 al 2012, i un 13,2 global del 2010 al 2012, que suposa una reducció dràstica total d'uns 800 milions llargs d'euros en dos anys. I aquestes són les dades, i motiven això, el qüestionament global i parcial del pressupost.

Un impacte bàsic d'aquest pressupost és que dinamita les prestacions socials associades a l'educació. I aquesta és una observació important, perquè motiva bona part de les esmenes presentades. Queden significativament reduïdes, o simplement desapareixen: menjador escolar, transport escolar obligatori, transport escolar no obligatori, beques en general, llibres de text, recursos digitals, múltiples aspectes de caràcter material i social, no? Aquesta és la situació, i aquesta és la situació que intentem esmenar amb el paquet d'esmenes.

I com a aspecte global –per citar-ne un de sol, però que té impacte general i que també esmenem des del punt de vista de les esmenes a l'articulat–, l'educació infantil dels zero als tres anys –de primer cicle– queda obertament perjudicada. Les escoles bressol estan en aquest moment en un dilema de ser o no ser, i l'interrogant sobre el seu futur es deu als incompliments del Departament d'Ensenyament; també, a l'absència d'una assignació pressupostària clara, que mirem d'esmenar amb el paquet d'esmenes presentades pel Grup Socialista.

Finalment, algun interrogant, no? Per què es posa deliberadament en qüestió –a partir del pressupost oficial presentat– el tancament d'escoles tan rellevants com l'Escola Reus 21 –per exemple–, o l'Olga Xirinacs de Tarragona, o l'Abril de la Canonja, que són escoles amb una llarga trajectòria educativa, amb un projecte educatiu consolidat, madur i singular? Perquè dèiem que les escoles són, bàsicament, el seu projecte –acabo, senyor president. O per què es redueix a zero, zero, zero, zero l'assignació de les associacions de pares i mares, com la FAPAES o la FAPAC, diguem-ne? No a un, a dos o a tres, sinó a zero, zero, zero. És a dir, són situacions que fan pensar que hi ha alguna motivació més que l'ajust; potser són situacions, o entitats, o escoles, que molesten o que no estan plenament en la corda del mateix Govern.

Per totes aquestes raons, donem per defensades les esmenes del Grup Socialista, i proposem a tots els grups, mirant de fer front a aquestes mancances i a aquests interrogants plantejats, el vot favorable a les esmenes presentades.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputat Font, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, per defensar les esmenes 338, 399 i 159. El diputat Pedro Chumillas té la paraula. Endavant, diputat.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, entenem que en un període de crisi com en el que estem el pressupost sigui restrictiu. Però, no obstant, les vora tres mil escoles públiques de Catalunya necessiten una sèrie d'obres, renovació, etcètera, que no es poden obviar. El pressupost de la Generalitat per a aquest capítol –inversions reals– ha de mantenir-se, i de fet es manté. Ha anat baixant els últims anys.

Nosaltres hem fet unes esmenes en el sentit que, durant aquest any passat, a la Comissió d'Ensenyament, tots els grups parlamentaris ens hem posat d'acord en determinades obres que s'havien de fer, inclòs el Grup

de Convergència i Unió. Això vol dir, segurament, que la prioritat que té la construcció d'aquestes escoles és ben gran, atès que tothom hi ha estat d'acord, en base als informes que els seus representants a les diferents poblacions ens han donat. Hem constatat que manquen, en aquest pressupost, bastantes de les escoles que s'havia aprovat per consens fer-les a la Comissió d'Ensenyament. Per això, nosaltres, en les nostres esmenes, hem començat per demanar que es porti a terme la construcció d'aquestes escoles, que ja a la comissió s'havia aprovat.

També hem demanat, evidentment, que es portin a terme les escoles que, en l'acord de pressupost que havíem fet amb el Govern de Convergència i Unió, encara no sabem si s'han prioritzat o no, atès que no se'ns ha passat l'informe que havíem quedat que se'ns passaria.

Les esmenes nostres van en aquest sentit.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputat Pedro Chumillas, per la seva intervenció. És el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa. La diputada Dolors Camats té la paraula per defensar de l'esmena 400 a la 555. Endavant, diputada, té vostè la paraula.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. També, per defensar les nostres esmenes al pressupost d'Ensenyament, que certament no és només un llast per a l'equitat tal com està formulat, sinó que ho serà també per al futur, per les pedres a la sabata que posa a la formació i a l'educació en el nostre país.

Les nostres esmenes van en el sentit de compensar, o de tirar enrere, el que són les retallades en el sector d'ensenyament, perquè són, com dèiem, una pedra a la línia de flotació de la qualitat, en primer terme. I per això demanem, per exemple, que es compleixi la Llei d'educació en aquella disposició que demana que la inversió en educació, en els vuit anys següents després de l'aprovació de la llei –per tant, a partir de l'any 2009: estem en el tercer any– augmenti fins al 6 per cent del PIB. I la resposta del Govern de la Generalitat és haver disminuït el pressupost d'ensenyament en un 13 i mig per cent en els dos darrers anys. Allò que deia el president Mas, que «preservaré l'educació», probablement és al *top ten* de la llista interminable d'incompliments d'aquest Govern.

Hem posat, també, entre les nostres esmenes..., hem volgut remetre o tirar enrere el que suposa la desaparició, pràcticament, de les subvencions i els ajuts a les associacions de pares, mares i d'alumnes. Probablement, el que avui retreuen a la consellera alguns mitjans de comunicació, perquè suposa que Catalunya suspèn en la participació de les famílies en els centres escolars, té a veure amb el poc suport i la poca confiança que el departament dóna també a les famílies, i als pares i mares, i a les seves associacions.

I, evidentment, hem volgut, a través de les nostres esmenes, que es garanteixin les partides de despesa corrent per als nostres instituts i escoles, perquè vostès han de saber –no em crec que no ho sàpiguen– que hi ha instituts a casa nostra que no s'atreveixen a posar la calefacció, perquè no saben si podran pagar el rebut a final de mes. I, per tant, em sembla violent, fins i tot, haver-ho de recordar en el Parlament, i que hagi de ser a través d'una esmena nostra, que s'hagi de garantir que els nostres alumnes no passin fred a les aules.

Anem també, en les nostres esmenes, a compensar o a retreure les retallades que van a l'efecte de la igualtat i l'equitat. Per tant, demanem recuperar el que suposa la principal mesura discriminatòria que ha pres aquest Govern en matèria educativa, que és l'eliminació de la sisena hora. No és una mesura d'estalvi, és una mesura de treure de l'escola pública la competència i la qualitat que oferia, en relació amb altres tipus d'oferta.

Evidentment, també demanem que es recuperi no només el mòdul, sinó que es pagui el que es deu als ajuntaments per la seva prestació per al manteniment de les llars d'infants i de les escoles de música i dansa. Ahir teníem una resolució de la Federació de Municipis de Catalunya en aquest mateix sentit, també, que alertava de la situació difícil que pateixen.

I demanem recuperar tots els plans i projectes de millora i d'innovació educativa que havien demostrat que funcionaven, perquè són el millor pla de xoc contra el fracàs escolar –i no pas el fum que ens ven la consellera. Demanem recuperar les beques i ajuts –que ja no n'ha sortit la convocatòria–, perquè avui un de cada quatre infants a casa nostra és pobre i va a l'escola pública, i aquest pressupost no en diu res, ni fa res, cap aquesta situació. I proposem esmenes en el sentit d'ampliar l'oferta de la formació per al treball, perquè avui aquesta és una de les possibilitats de sortir-nos-en millor, de la crisi. I, per tant, demanem ampliar –com dèiem– formació professional, i els PQPI, perquè els pressupostos tampoc preveuen que hi haurà més demanda.

Acabo, president, finalment, demanant que... A les nostres esmenes hi ha un paquet d'inversions. Demanem que es planifiquin les inversions en els centres. Les famílies –com les que avui es manifesten davant del Parlament– són molt conscients de la dificultat econòmica. Poden entendre ajornaments, però no poden entendre que se'ls digui que la seva escola no es farà mai –com els diuen a la gent d'Esparreguera 2, a la gent de l'Olga Xirinacs, a la gent de l'Abril de la Canonja, i a tantes altres escoles que avui se'ls diu que els la tancaran–, no perquè no es pugui fer l'escola aquest any i es faci l'any que ve o l'altre, sinó perquè no creuen en el seu projecte i, per tant, que els faran plegar.

Gràcies, senyor president. Amb això acabem.

El president

Moltes gràcies, diputada, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Pren la paraula l'honorable diputada senyora Simó, i ho fa per defensar les esmenes de 556 a la 630. Endavant, diputada. Té vostè el torn d'intervenció.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, president. Les esmenes a l'articulat que hem presentat Esquerra Republicana de Catalunya –a l'estat de despeses i a l'articulat dels pressupostos del Departament d'Educació–, són una alternativa als pressupostos que ha presentat el Govern, i es complementen amb un increment d'ingressos alternatiu a les taxes que s'han fixat i que s'han afegit en aquest tràmit parlamentari, que plouen sobre mullat.

En el cas del Departament d'Educació, va haver-hi una retallada l'any 2011 del 8 per cent, i que ara, el 2012, s'hi ha sumat una retallada superior al 5 per cent. Més d'un 13 per cent de davallada. I el departament ha perdut gairebé tres punts de pes en el total del pressupost de la Generalitat, de manera ben diferent del que defensa la consellera.

Nosaltres defensem que el Govern no aprofita els mecanismes que té al seu abast –tampoc els legals, els de la Llei d'educació de Catalunya– per corregir situacions d'inequitat i de desigualtat formativa, social, econòmica, cultural. I fa pedaços, com l'últim nou decret de matriculació. I sempre carregant cap a la mateixa banda, que no és la banda de la majoria –la banda de la majoria de la gent del país.

Les esmenes van en la línia que hi hagi pagaments suficients i puntuals als ajuntaments i consells comarcals, per fer front a escoles bressol, a escoles de música i dansa, beques de menjador i estudi, i transport escolar obligatori i no obligatori –que és un problema molt greu per als municipis amb nuclis de població disseminats, que tenen una davallada molt important dels ajuts en el no obligatori, i que es carreguen sobre les espatlles de les famílies i sobre les espatlles dels ens locals.

També incloem una previsió de millora de les subvencions i tarifes per plaça de les escoles bressol i escoles de música, i nova creació de places d'escola bressol en funció de les necessitats territorials, en un moment tan complicat com aquest. I un compromís del restabliment dels estàndards de suport als serveis educatius i a les famílies, quan millorin els ingressos. I especialment, a les USEE. Perquè el que nosaltres ens preguntem és on queda l'escola inclusiva, després de la reducció d'USEE que hi ha en els pressupostos –especialment, dels dos darrers anys. O perquè es disposi dels recursos necessaris per aconseguir la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació, mitjançant la integració de l'alumnat immigrant. I en tot cas, disposar a tot Catalunya d'un mínim d'aules d'acollida i de plans d'entorn, d'acord amb les necessitats detectades. El departament, per al 2010, parlava de 1.176 aules d'acollida; el 2011, va baixar fins a 1.030, i el 2012, ja, ni en quantifiquen el nombre.

Nosaltres el que ens preguntem és si són estratègics o no, pel departament, els plans educatius d'entorn. Si són estratègiques, o no, les escoles bressol municipals. I si és important, o no, que les famílies no carreguin una altra vegada sobre les seves espatlles haver de pagar més per unes escoles bressol municipals. Per això, creiem que si és important i és prioritari –que ho és– el departament ho ha de consignar en els pressupostos en el seu càrrec. Vinguin els recursos de l'Estat, o no. El meu ajuntament, l'Ajuntament de l'Hospitalet, ha demanat i reclamat que no es deixin en suspens els plans educatius d'entorn que hi ha a la meva ciutat, pel que representen de cohesió social, perquè sempre s'acaba tibant sobre els mateixos. I, en canvi, treuen l'impost de successions per a l'últim tram, i es neguen a posar un impost sobre la banca.

Això és una tria, senyors de Convergència i Unió i del Partit Popular. No és una única obligació. És una tria que no compartim en absolut. I el que hi ha d'haver és voluntat, lleialtat institucional, transparència, perquè molts alcaldes, i regidors i regidores d'ensenyament de tot el país, encara no saben, a hores d'ara, amb els pressupostos de la Generalitat que hi ha, què tindran per plaça el curs vinent. I en canvi, els concerts a les escoles concertades i els contractes programa que s'acaben l'any 2012, es mantenen en el cas de les escoles concertades aquests concerts, però els contractes programa en municipis que s'han apuntat a aquestes escoles amb contractes programa, a eliminar les barreres d'ingressos econòmics i les barreres culturals, són penalitzats.

Per això, nosaltres proposem que es redueixin progressivament els concerts de les escoles concertades d'elit, i que les quantitats que deixin de percebre es destinin als contractes programa per a les escoles concertades que tenen famílies de renda mitjana-baixa en entorns sociodemogràfics més complicats. I que es faci un ús intensiu de la immersió lingüística, i de l'ús del català com a llengua vehicular a primària i a secundària, i vetllar perquè s'apliqui correctament. O que les federacions d'AMPA i d'alumnes tinguin els ajuts econòmics del departament –vaig acabant, president– que els han estat negats durant l'any 2011, per poder fer bé la seva feina de representació.

I per acabar –i ho dic en seu parlamentària–: aquest Parlament ha acordat per majoria moltes resolucions que no han estat consignades en pressupostos pel que fa a inversions en equipaments escolars. Tot això ho hem posat en esmenes. Com també hi ha acords de govern, amb consignació de partida, consignats en els pressupostos 2010, i fins i tot licitats, que no han tirat endavant. No els vull detallar, perquè són molts i no me'n voldria deixar cap.

Encara hi són a temps, senyors i senyores –especialment, els grups que donen suport al Govern–, per votar les nostres esmenes; esmenes alternatives a uns pressupostos que no són ni equitatius, ni redistributius, ni eliminadors de desigualtats.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable diputada, per la seva intervenció. És el torn del Subgrup Parlamentari Ciutadans, per defensar de l'esmena 131 a la 647, i la 45 a l'estat de despeses. Diputat Cañas, té vostè la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. Ciutadans presenta estas enmiendas al articulado porque quiere evidenciar su defen-

sa de la educación pública gratuita, como garante de igualdad de oportunidades para el conjunto de ciudadanos. Este Gobierno ha decidido seguir amenazando la educación pública reduciendo la inversión y los recursos destinados a su calidad. Y lo hace con una voluntad muy clara: quiere dividir la educación catalana entre una educación de primera para una minoría, y una educación de segunda para una mayoría de ciudadanos.

Un ejemplo claro es la eliminación de la sexta hora, vulnerando un acuerdo parlamentario suscrito por la mayoría de grupos de esta cámara, y que no ha visto su reflejo en la dotación presupuestaria, de una forma absolutamente intolerable. Por lo tanto, la recuperación de esta sexta hora, la voluntad de avanzar hacia la gratuidad de los libros de texto, la voluntad de utilizar los recursos públicos para proporcionar igualdad de oportunidades al conjunto de ciudadanos de Cataluña, es uno de los motivos principales de las enmiendas que defiende Ciutadans en esta sección.

Pero también la calidad en las instalaciones, en el cumplimiento de los compromisos de inversión en las instalaciones educativas en nuestra comunidad, y de su mantenimiento. Son lamentables, como bien decía la señora Dolors Camats, las informaciones que vienen de algunos centros, que no tienen recursos para, en este invierno, poner la calefacción. Y esto no es demagogia: es una triste realidad. Es una triste y lamentable realidad que debería avergonzarles.

Por lo tanto: recursos. Recursos en calidad educativa, recursos en las instalaciones de los centros educativos, como garantía de equidad, de justicia social, y de utilización de la educación como un instrumento de cohesión social que iguale las oportunidades del conjunto de ciudadanos. Por eso presentamos nuestras enmiendas, y esperamos tener el apoyo del resto de grupos.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, diputat Cañas. Diputat Bertran, imagino que vostè demana la paraula per defensar l'esmena 648. *(Pausa.)* Deixi'm només fer-li una precisió: hem rebut, a la Mesa del Parlament, un escrit del senyor López Tena que demanava reserva de totes les esmenes, eh? I hem interpretat... *(Veus de fons.)* Ara ens ho explicarà. Però hem interpretat –ho dic perquè vostè en sigui coneixedor–, doncs, que el conjunt de les esmenes quedaven defensades i reservades. Està vostè aquí, té el dret a intervenir, ho farà; però ens agradaria que aclarís, pel que resta d'esmenes, quina serà l'actitud del seu subgrup parlamentari. Endavant, diputat.

Uriel Bertran Arrué

D'acord. Gràcies, senyor president. El cas és que jo puc estar a una part d'aquesta sessió, perquè després em coincideix amb altres activitats parlamentàries. I, per tant, en part, en aquesta propera hora i mitja que podré estar present, sí que puc defensar les esmenes que hem presentat; i la resta, deixar-les com a defensades, ja que no podré assistir a la totalitat de la sessió.

El president

Diputat, estarem encantats de sentir-lo tota l'estona que vostè estigui en aquesta comissió, però haurà de repartir-se el temps, com vostè sap, reglamentàriament amb el diputat Jordi Cañas, que entenc que naturalment accepta la presència i la intervenció del subgrup.

Jordi Cañas Pérez

Por supuesto, gustosamente. ¿Cuánto tiempo tenemos? Lo digo porque como hemos ido apuntando...

El president

Doncs, un minut i mig, i un minut i mig.

Jordi Cañas Pérez

Vale, perfecto. Gracias, presidente.

Uriel Bertran Arrué

O sigui, tindrem un minut i mig...

El president

I un minut i mig. Aquesta primera intervenció, com que no sabíem exactament, diputat, quina seria la seva... *(Veus de fons.)* Clar, hem estat benvolents, hem permès que vostè en parlés més. Però mirin d'ajustar-se a aquest minut i mig.

Diputat, té vostè la paraula.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. En tot cas, seré breu. Com ja hem dit en reiterades ocasions, aquests pressupostos de la Generalitat no tenen cap sentit des del punt de vista econòmic, i des del punt de vista de la situació de dificultats que pateix el nostre país. I així ens trobem com aquells departaments que pateixen unes retallades més substancials són precisament aquells departaments que hauríem de dotar de forma més significativa a nivell pressupostari, per fer front a la situació de crisi econòmica. Parlem dels departaments d'Educació –el que debatem en aquests moments–, el d'Empresa i Ocupació –amb unes retallades molt contundents– o el pressupost en infraestructures. A això, s'hi afegeix la realitat de la situació de l'educació al nostre país. Encara hi ha mil barracons que no permeten estudiar en unes condicions adequades a desenes de milers de joves, de nens, del nostre país. Això és una situació que en aquests moments és tercermundista i hauria de ser vergonyant. I no només això, sinó que a molts d'aquests centres, on ja hi havia barracons, ara, en aquests moments, no hi ha ni prou recursos per pagar una calefacció adequada o la factura de la llum.

És en uns moments com aquests que el país hauria de fer una reflexió nacional. Hauríem de sortir del marc conceptual en el qual estan situats aquests pressupostos de la Generalitat –amb un pacte entre el Partit Popular i Convergència i Unió– i afrontar decididament el que

ha de ser la recuperació de l'espoli fiscal, dels 20.000 milions d'euros d'impostos que paguen els catalans i les catalanes, que se'n van a Madrid i que no tornen al nostre país, i que en el marc de debat en què s'ha situat, i en els acords en què s'han situat Convergència i Unió i el Partit Popular, s'obliden completament d'aquesta crua realitat. Paguem tants impostos com Suècia, estem en els trams d'IRPF al nivell de Suècia, i tenim uns serveis públics que no arriben ni als països mediterranis, com és Grècia o com és Itàlia. Aquesta és la reflexió de fons que avui hauria de fer el nostre país, i no haver de suportar durant més temps aquests pactes entre Convergència i Unió i el Partit Popular.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyors diputats, si vostès m'ho permeten, hi ha una esmena presentada per tres grups parlamentaris. És la 649. La donem per defensada, o hi ha algun grup que vulgui fer alguna precisió? *(Pausa.)* Defensada. Moltes gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. La diputada Neus Munté té la paraula.

Neus Munté i Fernàndez

Moltes gràcies, senyor president. Començo anunciant la posició d'aquest grup parlamentari, que serà de rebuig respecte a les esmenes a l'articulat que han plantejat el Grup Socialista, Esquerra Republicana, Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, Ciutadans i Solidaritat.

Una immensa majoria d'esmenes, que es refereixen a construccions d'infraestructures educatives: obres, redacció de projectes, construcció, inici d'obres, fases. Obres: acabar-les, iniciar-les. Infraestructures que són importants, però que la situació i la responsabilitat –que és exigible a tots els grups parlamentaris, però de manera molt especial a aquest, que dóna suport al Govern– ens obliguen a decidir, a prioritzar, més que no pas a desitjar.

Hi ha també algunes esmenes, en aquest cas del Grup Parlamentari Popular, que afecten infraestructures que en compartim la seva prioritat, i que per tant poden ser contemplades favorablement per aquest grup parlamentari. Però en tot cas, infraestructures que necessàriament han de deixar pas a despesa social. Per cert, despesa social que representa un 69,3 per cent del pressupost global de la Generalitat –percentatge que no es coneixia, que no s'havia conegut abans, amb altres governs. I aquest Govern –segons diuen alguns tan insensible, tan poc social, tan disposat a carregar sempre cap a la mateixa banda, la dels més febles– destina un 69,3 per cent del seu pressupost a despesa social.

I tornant al camp de l'ensenyament, que és el que ens ocupa en aquest epígraf: mesures per combatre el fracàs escolar, per impulsar la formació professional, per millorar les competències bàsiques –per exemple, en matemàtiques–, per mantenir les aules d'acollida, el suport a les necessitats educatives específiques dels alumnes, els professionals dels EAP, de les aules hospitalàries, de les USEE. Per alguns, això és inactivitat; per nosaltres, és plena garantia del compliment dels drets previstos a la Llei d'educació de Catalunya, garantia del compliment del Pla de govern i dels compromisos adquirits en aquest Parlament. No es toquen mestres, es diu «manteniment de plantilles». Ni es tanquen escoles: algunes es fusionen, o s'optimitzen els recursos. O és que no hem de tenir en compte la demografia? Hi insisteixo: per nosaltres, això no és inactivitat.

Demanem, enfront de tant dramatisme i tanta demagògia, una mica més de realisme i una mica més de memòria. No és bo –entenem– perdre la memòria, quan fa només un any i dos mesos es gestionava, hi insisteixo, en aquest cas, la política educativa, amb conflictes constants amb els docents, amb moltes promeses incomplertes, i amb gran inactivitat en aspectes que avui tothom reclama, com per exemple la formació professional –només per citar-ne un exemple.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Queda, doncs, enllestit el tràmit parlamentari relatiu a la secció d'Ensenyament. Passem al de Salut. I ho fem, en primer lloc, amb les esmenes 650-778. El senyor Sabaté té la paraula; endavant, en nom del Grup Parlamentari Socialista.

Josep M. Sabaté Guasch

Moltes gràcies, president. Diputats i diputades, hem presentat 129 esmenes a l'articulat dels pressupostos de Salut amb un únic objectiu, que era salvaguardar i garantir el model sanitari actual –tal com es precisava i per ser coherents amb l'acord subscrit pel Partit Socialista de Catalunya i Convergència Unió, que va facilitar l'acord d'investidura del president Mas. És important complir allò que es subscriu i es compromet. Només així, jo crec que es pot parlar de solvència, president, eh?

Les esmenes estan agrupades en set grups. I només les enumeraré..., aquesta motivació general, perquè no podem, no tenim massa temps per defensar-les ni entrar al detall.

El primer grup parlava d'esmenes que estan destinades a combatre les desigualtats socials mitjançant les polítiques de salut pública, atenció primària i salut comunitària, com a garants de la cohesió social –que és el que més ens ha d'importar, en aquests moments.

El segon grup està destinat a assegurar la qualitat de les prestacions i mantenir els instruments de planificació estratègica i operativa. Continua d'alguna forma vigent tota la mecànica, i la forma i l'arquitectura normativa que ha de permetre..., que marca i assenyala com s'han de fer les coses, com s'han de fer els ajustos. «Ajustos, sí; retallades, no», estem dient. Tenim tot un entramat legal i de compareixences de les diverses solucions al tema, que marquen de quina manera s'han de fer les coses –i no d'aquesta.

El tercer grup és garantir, mitjançant el sistema sanitari, la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, amb especial èmfasi a aquells col·lectius anomenats de «malalties minoritàries», eh?, que són, en aquests moments..., si el sistema general perilla, aquestes persones, que també tenen un problema determinat –i que malauradament no tenim la solució als seus problemes–, encara perillen més. I que hauríem de tenir cura de garantir aquesta atenció per a aquestos col·lectius.

També, dintre d'una política d'ingressos, el quart grup: reforçar el paper del CatSalut com a asseguradora pública, i garantir que no s'assumeixen càrregues econòmiques que no corresponen. I em refereixo a una esmena molt concreta, que parla que hi ha d'haver un reforç respecte a l'assessoria jurídica del CatSalut, que permeti actuar millor i amb més força davant de les mútues d'accidents i de malalties professionals, per tal que tothom pagui el que li toqui i que el sistema pugui recuperar qüestions que perd per aquesta línia.

El cinquè punt és assegurar el nivell de qualitat, preservant alguns serveis i dispositius –preservant-los. El mateix president Mas deia a Sitges que si calia rectificar alguna cosa que no s'havia fet bé, s'havia de fer. I en aquest cas, portem una esmena, la 762, que parla de recuperar aquest tema, amb el CAP de la Marina de Bellvitge –que ens n'acompanyen els ciutadans avui, aquí presents. Crec que la resta de grups, també, a nivell municipal, estan d'acord a rectificar aquest error, i per tant, suposo que aquesta esmena, almenys, estarem tots d'acord que haurà de prosperar.

També el sisè punt –i vaig acabant, president–, assegurar els equipaments que tot i estar definits pel Pla d'estructures i inversions, no han estat incorporats en els pressupostos ni del 2011 ni del 2012, sense haver, d'alguna forma, eliminat aquest pla d'estructures, ni reformat la seva estructura. I pensem que això també és un incompliment.

I l'últim grup, el setè, que ens pareix d'un gran incompliment, que és garantir els projectes sobre els quals el Govern ja hauria d'haver actuat en compliment de les resolucions aprovades en aquest Parlament en Comissió de Salut. Hi ha un grapat de qüestions que s'han anat aprovant i que no veiem que la seva constància estigui incorporada, ni el seu relat, als pressupostos.

I, per tant, tenim esmenes en aquesta línia. Amb aquest apunt: compromís, eficiència i solvència, president.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Sabaté, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular de Catalunya. Pren la paraula la diputada Eva Garcia, i ho fa per defensar les esmenes de la 779 fins a la 813, i de la 46 a la 61. Endavant, diputada.

Eva García i Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. Per defensar les esmenes del Partit Popular català que hem presentat a l'articulat del Departament de Salut; un total de trenta-cinc esmenes distribuïdes en dos grans blocs. El primer bloc, referides a la construcció d'equipaments sanitaris, tots ells necessaris en el territori. I l'altre grup d'esmenes, en relació amb la creació –unes vegades– i al manteniment –altres vegades– de certs serveis de les nostres infraestructures sanitàries.

El Partit Popular català presentem aquestes esmenes motivats per l'incompliment d'acords assolits en Ple –algunes vegades– i també en comissió, a través de propostes de resolució aprovades en aquesta; i també a vegades, doncs, per l'incompliment del contingut de l'addenda de salut que vàrem adjuntar a l'acord polític entre el Govern de Catalunya i el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, fa ara pocs mesos. Com deia, doncs, equipaments tots ells necessaris –i ho aprofito per saludar els representants del CAP Rambla Marina de l'Hospitalet, perquè com ells mateixos pateixen, aquest CAP també s'ha vist reduït en els seus serveis. I les nostres esmenes van dirigides, precisament, a mantenir aquests serveis allà on s'han disminuït, i també crear els equipaments que són necessaris en el territori català.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada, per la seva intervenció. També, en nom de tota la comissió i de tot el grup parlamentari –als membres de la Marina a qui feia referència la diputada Garcia–, tinguin vostès, doncs, el nostre reconeixement i la nostra benvinguda, per assistir als treballs de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost d'aquest Parlament. Siguin vostès molt benvinguts.

Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, i el diputat Vendrell, Josep Vendrell, prendrà la paraula. Endavant, diputat.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. Les nostres esmenes han perseguit tres objectius. El primer objectiu és donar resposta a les demandes de la ciutadania de millors equipaments sanitaris, i de molts ajuntaments que tenien compromisos adquirits amb el mateix Departament de Salut, i, també, en molts casos, de resolucions aprovades per aquest mateix Parlament.

Quan la ciutadania o un ajuntament reclama la millora, l'ampliació o construcció d'un nou equipament no és per caprici, sinó perquè hi ha unes necessitats assistencials que cal cobrir. Per exemple, la construcció dels nous hospitals: Verge de la Cinta de Tortosa, del nou Hospital Ernest Lluch al Vallès Occidental, de l'Hospital de Viladecans, o la construcció d'un nou CAP a Santa Coloma de Cervelló, per recitar-ne només alguns dels molts que hem proposat.

Cal donar continuïtat al Programa de salut als barris, com un element important d'equitat. I proposem incrementar, fins al 25 per cent del total del pressupost de Salut, els recursos a l'atenció primària i comunitària.

El projecte del Pla de salut que ha presentat el Departament de Salut diu que aquesta serà una de les prioritats, però no es reflecteix en els pressupostos. Si això és una prioritat, ara tenim l'oportunitat que realment ho sigui, votant les esmenes aquestes que plantegem.

Segon objectiu: protegir el nostre sistema sanitari públic, que ha estat molt colpejat el 2011, que ha patit una dura teràpia de xoc que ha reduït la qualitat de l'assistència –vegi's, si no, l'increment de les llistes d'espera. I a més, sense resultats efectius, perquè el Govern no complirà els objectius de reducció del dèficit, en bona mesura per la despesa sanitària. Proposem garantir la continuïtat de les plantilles, la substitució del personal sanitari jubilat o amb baixa, aprovar un pla de xoc de les llistes d'espera –que s'està convertint en un gravíssim problema sanitari i d'equitat, perquè com veiem s'estan generalitzant les dobles llistes d'espera: qui té recursos, qui té diners, doncs, passa per davant i no li cal llista d'espera en relació amb la resta de la ciutadania, i això em sembla gravíssim.

Cal reobrir centres d'atenció primària. Cal corregir l'error, per exemple, que s'ha fet amb el CAP Rambla Marina –el nostre grup també vol saludar la representació que ens acompanya, i també tota la gent que s'està manifestant a fora, del barri de Bellvitge. I a més, demanaríem a la resta de grups –especialment al PP, també– que donin suport –com s'hi van comprometre públicament, a Bellvitge– que es torni a reobrir el CAP Rambla Marina, amb els mitjans que hi havia i amb el personal que hi havia. Plantegem esmenes en el sentit de tornar a obrir els llits, els quiròfans i les plantes hospitalàries tancades el 2011, com una condició imprescindible per garantir la qualitat de l'assistència.

I tercera qüestió: plantegem alternatives a la política del Departament de Salut, que van en la línia de la racionalització, de l'estalvi i la transparència. Per exemple, destinar recursos a estendre la recepta electrònica, a racionalitzar el nostre sistema sanitari integrant diferents centres en l'ICS. Nosaltres no som favorables a fragmentar i trossejar l'ICS, sinó al contrari, a afavorir-ne la racionalització i la integració. Plantegem la reducció de la despesa farmacèutica. No és real, l'objectiu de reduir el 26 per cent de la despesa farmacèutica –com es planteja en el pressupost actual, el projecte de pressupostos–, si no va acompanyat de mesures serioses. I el tiquet moderador no es pot considerar una mesura seriosa, sinó un peatge, un impost a la malaltia. Proposem que la informació i la formació continuada en matèria de farmacologia estigui en mans del mateix sistema, prohibint-ne l'activitat de promoció comercial en els centres de salut. Plantegem aprovar i desplegar un pla per a la transparència i l'equitat en l'aplicació de la despesa, i en els resultats de la salut.

Hi ha una esmena, que no és una esmena concreta però forma part de l'esperit de totes les esmenes que hem presentat i que és un intangible molt important, que és que els professionals de la salut recuperen la confiança, i les ganes, i la il·lusió que han perdut en aquest darrer any.

Les nostres esmenes es poden sintetitzar en una sola idea: garantir l'accés de tothom, amb equitat social i territorial, i amb qualitat, a la salut, sense privilegis en funció de la renda, i sense barreres d'accés, ni cap tipus de copagament. I això només ho pot garantir un sistema sanitari públic amb els recursos adients: ajustats als temps de crisi, però adients al seu manteniment.

I una reflexió final. Tots som conscients que aquest és un pressupost irreal i caducat, i que les previsions d'ingressos –per exemple, el repagament farmacèutic– no es produiran. Doncs, bé..., i que s'ha produït una rebaixa, una retallada del 4,7 per cent en el pressupost de Salut. Mirin, pensem –i això és una reflexió que volem estendre al conjunt de grups– que amb la salut ja no hi ha més marge, que ja estem en zona de risc, com expressen dia a dia els professionals de la salut. Amb aquests pressupostos, ens continuem endinsant en la zona de perill –aquests pressupostos que aprovaran CiU i PP–; perill tant per a la continuïtat del sistema sanitari tal com el coneixem, també per la qualitat de l'assistència sanitària. Retallades en la sanitat, no. Fiscalitat justa i progressiva, sí.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Vendrell, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Pren la paraula l'honorable diputada senyora Capdevila. Ho fa per defensar les esmenes d'Esquerra, de la 961 a la 1005. Endavant, diputada. Té vostè la paraula.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, president. Ho faré explicant quin ha estat el sentit de la presentació de les nostres esmenes.

En primer lloc, vull fer esment del fet que nosaltres hem presentat molt poques esmenes de nova inversió. Entenem que els moments..., i a hores d'ara, el que calia, i que era prioritari per nosaltres, era reforçar els serveis que rep el ciutadà –els ciutadans i les ciutadanes–, i per això només, el Grup d'Esquerra Republicana ha inclòs aquelles inversions que s'han aprovat amb anterioritat en el Parlament de Catalunya –ja sigui a través d'una proposta de resolució, o una moció subsegüent en el Ple– i que no s'han consignat pressupostàriament en el pressupost del 2012.

En segon lloc, hi ha un bloc important d'esmenes per reforçar no només l'atenció primària –porta d'entrada al sistema–, sinó tots els programes que se'n deriven, que amb el nou model que impulsa el Govern de la Generalitat li recauen més funcions. I això, amb una reducció molt important dels recursos que tindran assignats –i per tant, amb una reducció de pressupost per al 2012. No podem demanar més sense reforçar amb més recursos –amb més recursos humans i tecnològics– la primària.

En tercer lloc, hi ha un bloc d'esmenes que són pensades per garantir l'equitat territorial en un país que és Catalunya, un país divers, i per aturar totes aquelles mesures que s'han pres per reduir la despesa d'una manera lineal, sense considerar, o sense tenir en compte, aquesta diversitat territorial que va des de dificultats d'accessibilitat a qüestions poblacionals. I a

tall d'exemple, posaré, doncs, el tancament de tots els serveis d'atenció continuada i les urgències nocturnes al CAP –com és el cas de Marina, de Bellvitge–, en el qual..., nosaltres, de manera genèrica, hem demanat la reobertura de tots ells. O, també, els llits hospitalaris en els llocs on les llistes d'espera s'incrementen d'una manera desmesurada.

I en quart lloc, i per acabar, un bloc de mesures per corregir el nivell de despesa pública en salut. La nostra despesa en salut és molt inferior al nostre nivell de riquesa relativa, i els nostres recursos destinats a la salut estan molt per sota de la mitjana europea, però també de la mitjana de l'Estat espanyol. I això, es pot millorar no només aplicant noves retallades –que és l'única política que sap fer el Govern de la Generalitat–, sinó augmentant també els ingressos, acceptant esmenes que ha proposat el nostre partit, Esquerra Republicana, com és el cas de l'impost de dipòsits bancaris, o l'impost de successions per als trams més elevats. Optimitzant, també –això es pot fer– les despeses, amb més equitat –sobretot amb més equitat territorial–, amb més eficiència, potenciant sobretot la primària amb més recursos i amb més autonomia, i sobretot apoderant els professionals i equiparant la seva retribució –acabo, president– al nivell que els correspon per la seva qualificació i per la seva responsabilitat.

És per això que Esquerra Republicana demana el vot favorable a aquestes esmenes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable diputada, per la seva intervenció. És el torn del Subgrup Parlamentari de Ciutadans. Diputat Cañas, té vostè la paraula per defensar les esmenes 1006, 1005 fins a la 1048 i la 62. Endavant, diputat.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. Decía Keynes: «Una vez que nos permitamos desobedecer la prueba de los beneficios de un contable, empezaremos a cambiar nuestra civilización.» Bueno, pues aquí vamos en la línea contraria, porque este Gobierno, –es decir, Convergencia– y el Partido Popular, una vez más, han destinado un porcentaje de los recursos del gasto público en nuestra comunidad..., que nos sitúa en la cola del conjunto de España. Y esta dotación presupuestaria –no nos hagamos trampas, no hagamos de trileros, aquí– es inamovible. Los recortes este año, sumados a los del año pasado, nos sitúan a la cola del gasto sanitario en España, gracias al pacto del Partido Popular y Convergencia y Unión. He dicho.

Por lo tanto, ¿qué propone Ciutadans con estas enmiendas? Uno: garantizar los recursos suficientes para obtener una buena calidad asistencial. Y eso significa una defensa del modelo de asistencia primaria, y de la prevención –de la prevención. Por lo tanto, tenemos que hacer hincapié en la reducción de las listas de espera, pero especialmente en las pruebas diagnósticas, que van a suponer un empeoramiento global de la salud de nuestra población por el retraso en la hora de detectar la enfermedad en sus primeros estadios: responsabilidad de este Gobierno.

Recursos para mantener la red de centros de asistencia primaria, y sobre todo –y aunque parezca alucinante– dotar de presupuesto, de partida presupuestaria, a aquellos acuerdos adoptados en la Comisión de Salud sobre inversiones en infraestructuras, a los que este Gobierno –es decir, Convergencia y Partido Popular–, ignorando los mandatos parlamentarios, no había consignado partida de gasto. Una auténtica..., un comportamiento lamentable. Acuerdos parlamentarios que este Gobierno se niega a dotar presupuestariamente.

Por lo tanto, mantener la calidad asistencial, mantener la red de instalaciones y equipamientos sanitarios, como garantía de un modelo de salud pública de calidad, como garante de la equidad social. Ese es el principio.

Quiero recordar también..., quiero saludar a los compañeros del CAP de Bellvitge como ejemplo –como ejemplo. Y entonces, como ejemplo de lo que no va a pasar, pediremos que el conjunto de grupos vote la enmienda 1020, que habla de la reapertura del servicio del CAP de Bellvitge en las circunstancias previas a su cierre, y que parece anunciar, la postura del Partido Popular, que votarán favorablemente. Veremos.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies. Senyor diputat...

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyor president.

El president

Endavant.

Uriel Bertran Arrué

Per continuar amb Keynes, deia que no ens hem de preocupar pel curt i el mitjà termini..., que ens hem de preocupar pel curt i mitjà termini, i no pel llarg termini, perquè a llarg termini no quedarà ningú. I, precisament, aquests pressupostos de la Generalitat el que fan és preocupar-se molt poc pel curt i el mitjà termini, perquè, clar, estem amb unes retallades del 4,8 per cent –de moment.

Quan a Catalunya es destinen 1.100 euros per habitant a la salut, a la Unió Europea la mitjana és de 1.700 euros per habitant. Fa dos anys estàvem a 1.300 euros per habitant, ara ja estem a 1.100 euros per habitant. És a dir, mentre es mantenen unes despeses sanitàries a Europa, que paguen els mateixos impostos que nosaltres –aproximadament–, aquí només fem que retallar i situar la sanitat catalana en uns nivells que, des del punt de vista d'un dret social –com hauria de ser la sanitat universal, gratuïta i pública–, són absolutament insostenibles.

Això, si és que aquests pressupostos de la Generalitat són els reals, perquè l'altre dia el portaveu del Govern

de la Generalitat ens deia que era probable que durant l'any 2012 hi haguessin noves retallades en els pressupostos de la Generalitat, perquè els pressupostos estaven inflats, cosa que nosaltres ja vam denunciar des del Ple del Parlament de Catalunya –que els pressupostos de la Generalitat estaven notablement inflats–, ja fos per la previsió d'ingressos d'IRPF i d'IVA, com per la venda del patrimoni immobiliari de la Generalitat. En aquells moments, doncs, tothom es posava les mans al cap; ara ja s'ha reconegut que els pressupostos estaven inflats.

I, per tant, hi haurà noves retallades durant l'any 2012. El que agrairíem, per part del Govern de Convergència i Unió, amb el suport del Partit Popular –és a dir, el Govern de Convergència i Unió i el Partit Popular–, és que se'ns expliqui quines són les noves retallades que hi ha previstes durant l'any 2012, que es facin públiques i que no ens vagin subministrant el dolor de les retallades per episodis, per parts, en onades successives. Que se'ns digui exactament, perquè els ciutadans de Catalunya tenen dret a saber i a conèixer quines són les retallades, l'agenda oculta que té el Govern de la Generalitat i que coneixerem, probablement, a finals del primer semestre de 2012, principis del proper semestre, que és quan la Generalitat –ja ho anunciem– tindrà problemes de liquiditat i començarà a aplicar noves retallades. Diguin-nos-ho, perquè els ciutadans de Catalunya hi tenen dret.

Anem enrere com els crancs, i la sanitat pública catalana, atesos els impostos que paguem els ciutadans del nostre país, està en una situació que no és la que es mereixen els ciutadans –els catalans i les catalanes.

El president

Gràcies, diputat, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. La diputada té la paraula. Endavant, diputada.

M. Assumpció Laïlla i Jou

Gràcies, president. Per a la defensa, com deia, del pressupost previst per al Departament de Salut el 2012, un pressupost que segueix pivotant en dues premisses bàsiques i amb un objectiu clar. Les dues premisses són, precisament, la reducció del dèficit, del gran dèficit que ens hem trobat en aquest Govern, i també l'augment d'ingressos, amb l'objectiu, com deia, de la reactivació econòmica.

Destacar, concretament, en l'àmbit de la salut, l'esforç fet pel sector sanitari ja el 2011, i que per tant, en aquest sentit, des de Convergència i Unió sí que s'han fet unes esmenes que, si bé no estan en aquesta partida de Salut, sí que estan en altres partides ja defensades –però que crec que és rellevant, també, fer-ne esment–, que són esmenes que van dirigides precisament al fet que aquest esforç fet en l'àmbit de la salut en el sector públic, concretament el 2011, no es repeteixi, o no torni a tenir una incidència forta el 2012.

Una altra dada important a destacar, precisament, que el pes d'aquest pressupost de Salut sobre el general de la Generalitat de Catalunya és del 38 per cent. I és important, aquesta xifra, perquè és igual a la del 2011 –el mateix percentatge–, però superior al percentatge del 2009, i superior, també, al percentatge del 2010.

En aquest sentit, i entrant directament en les esmenes que han presentat altres grups parlamentaris, hi ha una sèrie d'esmenes que van dirigides, precisament, a reduir partides que ja han estat reduïdes en el mateix pressupost –o en alguns casos ja vam fer aquest esforç el 2011–, i que per tant, no es considera possible, per garantir el correcte funcionament d'aquests àmbits, doncs, tornar a fer aquesta reducció, com poden ser partides dirigides, precisament, a publicacions, certàmens o exposicions d'altres tipus, que, com saben, en el món sanitari van molt lligades, moltes vegades, precisament a treballs de recerca, de bones pràctiques, de promoció de nous coneixements i estils de vida, i que són importants per a la comunitat científica però també per a la població en general.

També hi han altres esmenes que remarquen coses, precisament, o demanen coses, que ja estan previstes en el pressupost –com no pot ser d'una altra manera–, que és donar compliment, precisament, a programes que ja es desprenen de diferents plans directors que té el Departament de Salut i que s'han treballat conjuntament amb el món científic de cadascun dels àmbits, no?

I en tercer lloc, també hi han tota una sèrie d'esmenes dirigides, precisament, a augmentar despeses en nous equipaments, o equipaments promesos anteriorment, amb criteris algunes vegades no sanitaris. I òbviament, aquestes esmenes, nosaltres no les podem compartir, precisament perquè ens augmenten moltíssim la despesa en un moment en què aquesta no és la nostra opció prioritària.

I a banda, també, hi ha unes altres esmenes que el que ens demanen és rectificar, precisament, l'aplicació de decisions –i s'ha anat explicant també, pels portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula–, rectificar algunes decisions preses en l'àmbit de la salut, com pot ser, concretament, el tancament d'alguns centres d'atenció continuada en l'àmbit nocturn, o d'alguns centres d'atenció primària. I només destacar que el que s'està fent, a aquest Govern, és precisament aplicar un pla de reordenació de l'atenció primària escrit, pensat i publicat per l'anterior Govern, l'any 2008..., i entre les quals també estaven les mesures preses al CAP Marina dels companys de Bellvitge, als qui vull saludar aquí també. I que a més, en aquest cas, sé que en aquests moments s'ha obert una taula de negociació en aquest sentit.

Pel que fa, com deia, a les noves inversions, cal fer el replantejament d'alguns equipaments previstos, ja sigui en termes de dates, o també, en altres, tornant a revalorar, precisament, la necessitat real d'aquests equipaments. I recordar que el 51 per cent del pressupost previst en inversions ja està hipotecat per anualitats compromeses per l'anterior Govern. I que també, doncs, hi han catorze actuacions previstes –concretament, per GISA– sobre salut que no estaven finançades, i que per tant, en aquests moments, s'han hagut de replantejar. I en aquesta línia, només compartim, doncs, precisament, la priorització que ha fet el Partit Popular en quatre equipaments, als quals nosaltres donarem suport.

I per acabar, només remarcar que aquests pressupostos de Salut del 2012 estan pensats, clarament, en funció d'unes línies d'actuació marcades pel nou Pla de salut de Catalunya 2011-2015, que aquest serà el full de ruta del sistema sanitari que marcarà, com no pot ser d'una altra manera, els objectius de salut i de qualitat assistencial, sobre els quals, precisament, pivotarà aquest sistema sanitari.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputada Laïlla, per la seva intervenció. I amb aquesta intervenció enllestim la secció de Salut. Només fer saber als diputats i a les diputades que anem exactament al minut en el temps previst per la comissió –exactament al minut. Faríem aquesta secció, la de Justícia, la que va a continuació, i deixaríem deu minutets de temps –puntuals; deu, només deu– perquè vostès, doncs, puguin respirar, un instant si més no, dels treballs de la comissió.

Passem a Justícia. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialista, per defensar les esmenes 2250 a 2264. Diputada, té vostè la paraula. Endavant.

Agnès Pardell Veà

Gràcies, senyor president. El pressupost de Justícia constatem que disminueix un 2,94 per cent respecte al del 2011, i un 11,4 per cent respecte al 2010. Per tant, queden enrere aquells temps en què el pressupost de Justícia creixia de manera constant i posava de manifest una clara voluntat política a favor del servei públic de la justícia i dels serveis penitenciaris.

Les setze esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista es poden agrupar en dos blocs: un referit a equipaments i personal penitenciari, i l'altre a l'Administració de justícia.

Pel que fa al Pla d'equipaments penitenciaris, què ens diu el pressupost 2012? Doncs, ens diu que hem perdut un any. Estem exactament on estàvem el mes de juny de 2011. Què diu el Grup Parlamentari Socialista? Doncs, que cal continuar amb les inversions previstes pel que fa a la construcció d'equipaments penitenciaris, ja que aquests són necessaris, i a més a més contribuirien a la reactivació econòmica i a la creació de llocs de treball en el territori on estan previstos. Per tant, les nostres esmenes van en la direcció d'obrir el centre penitenciari del Puig de les Basses a Girona, continuar amb el centre penitenciari del Catllar de Tarragona, plans de Tàrrega, etcètera. També es presenta una esmena complementària de tot l'anterior, en el sentit de la necessitat de cobrir les places vacants de personal dels centres penitenciaris de Catalunya.

Si passem a l'àmbit de l'Administració de justícia, les esmenes que presentem es resumeixen en equipaments més dignes, més tecnologia i millor organització dels recursos humans. El nostre grup parlamentari ha presentat, pel que fa a equipaments judicials més dignes, una esmena sobre la necessitat de redactar el projecte de la seu de la nova Audiència Provincial de Barcelona, o de Lleida, o de redactar altres projectes, com per exemple el de Sant Feliu de Llobregat i Esplugues de Llobregat. Estem parlant aquí –i ho poso de manifest de manera molt clara– que es tracta de fer els projectes, en tant que hi ha altres equipaments, com per exemple el de la ciutat de la justícia de Tarragona, que ja estaríem parlant de la necessitat de la seva construcció.

També, el que es requereix en l'àmbit de l'Administració de justícia és millor organització dels recursos humans, i l'instrument per dur-ho a terme és la nova oficina judicial. Si realment volem una Administració de justícia més àgil, més eficaç i més eficient, no podem renunciar a la nova oficina judicial. I entenem que, en aquest pressupost, s'hi renuncia en bona part, atesos els recursos que es destinen a aquesta nova oficina judicial. I, paral·lelament, també constatem els pocs recursos que es destinen a tot el que és la qüestió de més tecnologia, i especialment a posar en funcionament, d'una manera plena i completa, el sistema e-justícia.cat. Per tant, les nostres esmenes van en aquesta direcció. Volem aquesta Administració de justícia àgil, eficaç i eficient.

Finalment –finalment– volíem destacar, i per això ens ho reservem per al final, tot allò que fa referència a justícia gratuïta. I aquí sí que nosaltres fem una esmena dedicada a garantir la dotació pressupostària necessària per a dur a terme la prestació del servei del torn d'ofici i del servei d'orientació i assessorament jurídic, molt especialment en aquests moments de crisi econòmica. I resulta que precisament, en aquests moments, constatem que es produeix una disminució del 15,6 per cent dels recursos que s'hi destinaven, si tinc en compte la variació que es produeix entre el pressupost 2010-2012. És un període –ho repeteixo– en què més es necessiten aquests recursos, i ens preguntem com es pot garantir el nivell i la qualitat del servei amb un 15,6 per cent menys de recursos. Entenem que els miracles no existeixen, que CiU ens va dir que farien més amb menys, i ara resulta que ens proposa pagar més per rebre igual o menys serveis.

És un pressupost, en definitiva, que entenem que és continuista –pel que fa a la retallada–, i el que és més greu: és un pressupost que és regressiu pel que fa a la prestació del servei públic, si finalment s'implanten les noves taxes judicials que proposa Convergència i Unió, i que sembla que a hores d'ara ja tenen pactades amb el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Per tant, i per tots aquests motius, el nostre grup parlamentari demana el vot favorable a les esmenes que hem presentat.

Res més. I moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, diputada Agnès Pardell, per la seva intervenció. Ara és el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya el que pren la paraula. I ho farà, per defensar de les esmenes 135 a la 137, i la 203, el diputat Coto. Té vostè la paraula.

José Antonio Coto Roquet

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, a mi em sorprèn que els campions del dèficit,

els de les factures ocultes, els que quan governaven, doncs, prometien, el dia abans de les eleccions, un dèficit i que el complirien, i resulta que al dia següent, doncs, aquell dèficit gairebé és el doble i deixen desviacions pressupostàries, ara vinguin aquí a donar lliçons. I em sorprèn molt, no? I això demostra el fracàs del socialisme i de les esquerres: aquest fracassa quan els diners de la gent s'acaben. I quan vostès ens ho han deixat tot ple de dèficit i de deutes, el seu projecte, evidentment, ja no té sentit.

Dit això, la justícia és un element fonamental. I així ho entenem al Partit Popular, i per això, doncs, nosaltres creiem en la modernització de la justícia, en l'oficina judicial. L'estem impulsant. L'any 2002, una llei del Govern espanyol de llavors va imposar l'oficina judicial, i ara mateix, doncs, la tornarem a portar a terme –cosa que el Partit Socialista i les esquerres han deixat paralitzada durant aquests anys. Per això, en aquest compromís nostre, doncs..., en el debat de totalitat de la secció pressupostària va ser abstenir-nos, amb la voluntat de modernitzar la justícia. I així mateix, doncs, en aquest sentit, les nostres esmenes van en aquesta línia de reduir despesa supèrflua, improductiva i innecessària, i destinar-ho a modernitzar la justícia.

I vull fer esment d'una esmena concreta –que hem arribat a una transacció amb Convergència i Unió–, que és que es dotarà amb cinquanta mil euros l'Associació de Víctimes del Terrorisme, a Catalunya, per tal, doncs, que puguin fer la seva tasca de donar suport a totes aquelles persones que han patit, desgraciadament, per part de terroristes, assassinats o qualsevol tipus de crim. I en aquest sentit, doncs, volem posar de manifest aquesta dotació de cinquanta mil euros, que permetrà, doncs, donar un impuls i seguir posant les víctimes en el primer lloc, com els correspon.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputat Coto, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa. L'honorable diputat Milà té la paraula. Endavant, diputat. Vostè ho fa per defensar les esmenes de la 2265 a la 2279. Gràcies.

Salvador Milà i Solsona

En efecte. Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, des d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa volem cridar l'atenció que, malgrat que el Departament de Justícia, pressupostàriament parlant, és un departament de contenció, tenen, en aquests moments de crisi econòmica i social, una transcendència fonamental els serveis que ha de dotar. La justícia i l'atenció als ciutadans que hi acudeixen és, sobretot avui, una política social, en temps de crisi. Pateix els impactes econòmics del sector econòmic, empresarial, el de les famílies, pels retards que s'hi produeixen, o per les conseqüències de les execucions hipotecàries. Necessita, per tant, atenció a les persones, modernització tecnològica, orientació i assistència jurídica.

Les nostres esmenes –que són poques, en aquest àmbit, però creiem que són perfectament assumibles– van, per una part –i sense ordre, naturalment, de prioritats–, a recentrar-se en aquells edificis judicials que són compromisos ja adquirits, que tenen projecte –com és el cas de l'edifici del fòrum judicial de Tarragona, de l'Audiència de Lleida, o de millores en diferents jutjats, com Mollet, etcètera–, que necessiten una dotació física mínima per al seu bon funcionament.

En aquest àmbit judicial, també, volem destacar la importància de l'esmena que demana que s'ampliï la dotació per als equipaments que han de permetre la implantació de la nova oficina judicial. És a dir, tot el que serien els equipaments informàtics. Aquest Govern ha dit que davant de la saturació de la justícia i la no-creació de nous òrgans judicials, s'aposta, doncs, per la nova oficina judicial i pels recursos que pot portar la tecnificació. Demanem, per tant, que es dotin aquests recursos. I, també, que es cobreixin les baixes de personal auxiliar i interí en l'àmbit de la justícia, que van deixar de treballar a finals de l'any passat, i que estan deixant molts jutjats, avui en dia, pràcticament paralitzats, perquè els jutges, evidentment, no poden assumir, o no poden donar sortida, a tota la feina que tenen al davant.

Amb una situació de crisi que afecta les famílies, els serveis de mediació, orientació jurídica i justícia gratuïta són fonamentals. I aquestes partides decreixen. Malgrat que es digui que seran ampliables en el futur, el cert és que a finals de l'any passat es va retallar la dotació a les persones que donen aquest servei –els lletrats– i, a més, no es dóna dotació perquè els serveis de mediació comunitària, que molts ajuntaments estan desenvolupant en aquest moment, puguin tenir la seva funció.

En l'àmbit penitenciari, volem destacar que és imprescindible –per estalviar diners, no per perdre'ls– aprovar l'esmena que proposa dotar dels recursos per obrir Puig de les Basses, a Figueres, que ens permetrà tancar Girona –tancar la presó actual– i, en definitiva, estalviar personal. En l'àmbit penitenciari hi han places guanyades en oposició que no s'estan cobrint, i places d'interins que van deixar de treballar. La situació a les presons –ho volem advertir aquí– està arribant al límit, pot afectar la seguretat de les persones –tant dels interns, com dels funcionaris, com de la seguretat pública–, i no compleixen la seva funció de reinserció. Per tant, les nostres esmenes van..., són molt petites, però pretenen simplement complementar els recursos necessaris per poder dotar del personal imprescindible aquests serveis, i estendre experiències com els mòduls de convivència i els mòduls de confiança, que estalvien personal perquè impliquen els interns en la seva reinserció, i en definitiva estalvien també, per tant, necessitat de vigilància.

Gràcies. Res més, senyor president de la comissió.

El president

Gràcies, honorable diputat, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Pren el diputat Aragonès la paraula per defensar des de l'esmena 2280 a la 2296. Té vostè tres minuts, diputat.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, senyor president. De manera molt ràpida.

Nosaltres hem presentat esmenes a aquest pressupost per solucionar aquells aspectes que no ens agradaven i que ja vam posar sobre la taula quan va comparèixer la consellera. I ens veiem obligats a repetir que el Departament de Justícia té un pressupost inferior aquest any a l'any anterior, com la resta de pressupostos dels diferents departaments de la Generalitat, perquè hi ha hagut una opció d'aquest Govern de renunciar a tots uns increments d'ingressos que estaven posats sobre la taula, que permetien repartir de manera molt més equitativa l'esforç que han de fer les finances públiques per poder superar aquest moment de crisi. I, en comptes d'apostar per aquestes polítiques d'ingressos molt més equitatives, ens trobem –que és aspecte de la Llei de mesures, però està íntimament relacionat amb el pressupost d'aquest departament– la implantació de noves taxes judicials en les quals hi ha una doble imposició, d'una inconsistència tècnica bastant notable, i que desperten el recel de tot el sector. I que vol dir que, a partir d'ara –si s'aproven al llarg d'avui aquestes mesures–, per executar una sentència a Catalunya, un títol judicial, caldrà pagar. No només per presentar-la, no només per recórrer, sinó també per executar-la.

Sobre els diferents àmbits del departament, bàsicament n'hi hauria tres: l'Administració de justícia –els serveis personals i materials–, els serveis penitenciaris i les iniciatives per a la reinserció.

En l'àmbit dels serveis materials de l'Administració de justícia, nosaltres hem presentat esmenes per cobrir allò que consideràvem que és insuficient en aquest pressupost. Tot el desplegament de la nova oficina judicial –tal com ha estat aprovat en aquest Parlament a la Comissió de Justícia–, l'expedient electrònic judicial –tal com ha estat aprovat en aquest Parlament a la Comissió de Justícia–, les audiències de Lleida i de Tarragona, la construcció de nous edificis –en els termes en què s'ha discutit i aprovat a la Comissió de Justícia d'aquest Parlament–, els jutjats de Badalona –també aprovats per una proposta de resolució– i també el desplegament i la posada a disposició de recursos per a la base de dades jurídica de legislació i jurisprudència en llengua catalana –tal com ha estat aprovat per aquest Parlament a la comissió–; tot això, aprovat en comissió, veiem que després no s'incorpora als pressupostos de manera adequada.

En l'àmbit de personal, cal cobrir les vacants, que en aquests moments provoquen la paralització de moltes vistes judicials. I cal, també, obrir les noves places necessàries perquè l'Administració de justícia funcioni al nostre país. Deia la consellera, fa poques setmanes, que hi ha 40.000 milions d'euros, és a dir, un 20 per cent del producte interior brut català, que està pendent de resolució judicial. Si no hi posem més personal i material, aquests 40.000 milions d'euros quedaran amuntegats en algun expedient judicial. I també hem presentat esmenes per garantir l'assistència jurídica gratuïta.

Pel que fa als serveis penitenciaris, cal que els tres equipaments que s'han de posar en marxa..., un s'ha de posar en marxa de manera immediata, Puig de les Basses, perquè la seva posada en marxa comporta un estalvi de les presons de Girona i Figueres. Cal la construcció immediata –tal com s'ha aprovat, també, i discutit, en aquest Parlament– de la presó de Tàrrega, i cal accelerar el trasllat de la Model i de Wad-Ras a la nova presó de Zona Franca.

I en serveis penitenciaris volem denunciar una situació, i és que hi han places d'interins que no es renoven. Que les persones que tenen aquesta plaça..., que tenien, doncs, aquest contracte d'interinatge, han aconseguit treure's una oposició, i després no se'ls destina enlloc. Per tant, es compleix la formalitat, però a nivell real, no es produeix la cobertura de totes les vacants. Per tant, hi ha oposicions que s'han convocat, que ja hi han persones que hi han accedit, però que no tenen destinació i encara no hi han accedit. I a més, molts d'ells eren interins, amb la qual cosa han perdut la feina. Hem rebut moltes comunicacions de ciutadans afectats per aquesta qüestió.

I això és una qüestió que va més enllà d'un altre debat, que són les condicions de treball del personal penitenciari. Que no és una reivindicació corporativa, que no és una reivindicació només per les condicions de treball mínimes que ha de tenir tot treballador, sinó que és també una reivindicació perquè la tasca que es fa per a la rehabilitació i per a la reinserció dels interns de les presons catalanes tingui èxit. Si el personal que tenim treballant a presons no treballa en les condicions adequades, la reinserció i la rehabilitació es veuen afectades. I, per tant, servirà –la presó– per tenir una gent tancada durant un temps, però no per poder, doncs, aconseguir aquesta rehabilitació i aquesta reinserció. En aquest sentit, hem presentat també diverses esmenes per donar suport al Centre d'Iniciatives per a la Reinserció.

En definitiva, un pressupost del Departament de Justícia al qual nosaltres hem presentat esmenes, perquè el que se'ns proposa en aquest pressupost és clarament insuficient: menys despesa, serveis de menys qualitat, i més car –taxes judicials per accedir no només al fet que un jutge dicti sentència, sinó fins i tot que l'apliqui.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Aragonès, per la seva intervenció. És el torn del Subgrup Parlamentari de Ciutadans. Diputat Cañas, té vostè un minut i mig. Endavant.

Jordi Cañas Pérez

Sí, dedicaré...

El president

Per defensar les esmenes de la 2297 a la 2299.

Jordi Cañas Pérez

Dedicaré diez segundos a valorar un comentario del señor Coto. Hombre, es paradójico, también, ver a los

campeones de la bajada de impuestos siendo los campeones de la subida de tasas. *(Pausa.)* Del impuestazo. Eso sí: a las clases medias y más humildes de nuestra sociedad, mientras son –siguen siendo– los campeones de la bajada de impuestos para aquellos que más tienen. Es paradójico, pero bueno. ¿Lecciones, también? Ninguna, señor Coto.

Respecto a las propuestas de Ciutadans y las enmiendas a esta sección, básicamente buscan más medios humanos y más medios materiales para prestar una mejor justicia. Nos encontramos, sin embargo, con una nueva paradoja: aumentamos las tasas judiciales, vulneramos el principio de tutela judicial efectiva. Ya anunciamos que Ciutadans llevará al Consejo de Garantías Estatutarias esta tasa; esta tasa absolutamente intolerable –intolerable– y que esperemos que sea declarada ilegal. Esperemos –esperemos–; para aquellos que confiamos en la justicia como servicio básico y universal para el conjunto de ciudadanos.

Por lo tanto, más medios humanos, más medios materiales para prestar una mejor justicia; no más tasas y menos recursos a la justicia. Tenemos un verdadero colapso en nuestros juzgados. Tenemos un verdadero colapso económico, que tenemos que ser capaces de solventar, porque una buena parte de los recursos públicos pueden devenir de una gestión correcta de las situaciones que nuestros juzgados gestionan. Por lo tanto, es imprescindible que la justicia sea hoy, más que nunca, un instrumento efectivo y al servicio de los ciudadanos.

Más medios humanos, cubrir vacantes. Más medios humanos significa poder prestar una justicia de calidad y efectiva para el conjunto de ciudadanos. Y también en lo relativo a las prisiones. Estamos hablando de derechos laborales de unos servidores públicos que gestionan unas situaciones extremadamente complejas y que se están llevando –como bien decían– al límite.

Más recursos humanos, más recursos materiales, poner en funcionamiento las instalaciones penitenciarias previstas para poder prestar un servicio penitenciario de calidad, como merece nuestra sociedad.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies, diputat Cañas, per la seva intervenció. Ara és l'hora, també, del Subgrup Parlamentari de Solidaritat per la Independència, per defensar les esmenes 2300, 2301. Endavant, diputat, té la paraula.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. Breument, també.

Estem en un moment en què l'àmbit de la justícia és especialment important per a moltes empreses, per moltes situacions en les quals es necessita una agilitat en la justícia en el cobrament de deutes pendents, en el cobrament de la morositat –que s'incrementa en la nostra societat. I malauradament, veiem com s'acumulen tots aquests casos, precisament, per la manca de dotació de recursos econòmics a la justícia, que es veu especialment agreujada des del moment en què es rebaixa en un 2,7 per cent el pressupost de Justícia, en el que és un altre despropòsit dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya, que retiren pressupost, que retallen pressupost a aquells departaments que són més imprescindibles, precisament, per poder sortir de l'actual crisi econòmica, i per donar agilitat a empreses, treballadors, autònoms. I en aquest cas, també en l'àmbit de la justícia.

I és especialment, també, greu, aquesta retallada, en un moment en què ens trobem amb presons que estan construïdes i que estan tancades –és a dir, que no es poden posar en marxa– perquè no hi ha la mínima dotació pressupostària. Tot i que la gran inversió pressupostària ja s'ha fet, perquè les presons estan acabades, estan finalitzades, però no hi ha els recursos per posar-les en marxa i, per tant, poder dotar aquestes infraestructures d'una activitat que alleugeriria també tot el col·lapse que en aquests moments ens trobem a les presons del nostre país.

És la tònica habitual d'aquests pressupostos –també en l'àmbit de la justícia– del Govern de Convergència i Unió i el Partit Popular.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Diputada Ribera, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té vostè la paraula –recordi que per un temps de tres minutets. *(Veus de fons.)* Ho fa la diputada Ribera? *(Veus de fons.)* Ho fa la diputada Ribera. Tenia la intuïció que així seria, diputada. Endavant.

Elena Ribera i Garijo

Moltes gràcies, senyor president. La seva intuïció no ha fallat, com quasi mai. Entenc també el seu dubte, perquè com que hi han dos diputades Riberes, doncs, és normal *(l'oradora riu)*. Gràcies, de totes formes.

Bon dia a tots els companys d'aquesta comissió, de tots i cada un dels grups. El pressupost que ha presentat el Departament de Justícia es caracteritza –igual que els altres departaments, com no pot ser menys– per un intent de contenció del dèficit; per impactar, amb estalvi i amb eficiència, amb els pocs recursos que es tenen, perquè no es minvi la transcendència i l'aspecte social del servei públic, amb el manteniment de la qualitat. *(Pausa.)* Em fa gràcia veure i escoltar algunes de les crítiques que s'han fet fins aquí, perquè estic segura que els companys que les han fet s'han llegit la memòria que presentarà el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya aquesta tarda, referent al 2010. I sembla que parlem d'un altre país i d'una altra situació, en què el pressupost del 2012 no tingui res a veure amb el del 2011, ni amb el del 2010.

Per tant, des del Grup de Convergència i Unió continuem mantenint, com ja es va dir en la comissió, que el pressupost del Departament de Justícia varia a la baixa menys que la mitjana dels altres departaments, un 3,4 per cent; que el pes de l'agrupació de Justícia, sobre el total, passa d'un 2,3 per cent el 2011 a un 2,4 per

cent el 2012; que això es fa amb plena garantia de l'accés a la justícia gratuïta –per la qual cosa no se dóna suport a les esmenes que ens han presentat, perquè aquesta justícia gratuïta queda garantida amb una previsió de cost superior als 51 milions d'euros, cosa que suposa un 5,8 per cent del pressupost total del departament. Perquè aquest pressupost es continua incrementant –en més d'un 15 per cent, respecte de l'any anterior– per poder exercir les competències en dret propi de Catalunya, i en mediació, i en entitats jurídiques, per continuar avançant. Perquè revisa i actualitza els plans d'inversió d'equipaments penitenciaris i judicials, amb garantia plena de rehabilitació dels infractors penals, amb garantia plena de les funcions reeducatives de la custòdia de menors, i amb millora al Programa d'atenció a les víctimes. En concret, aquestes partides –les destinades a l'atenció a les víctimes– ja venien reforçades, i dintre d'aquestes partides es trobava l'atenció a les víctimes del terrorisme.

Celebrem la transacció a què hem arribat amb el Partit Popular, que singularitza en aquest apartat el fet que el Govern de la Generalitat garantirà la disponibilitat, dintre de les previsions pressupostàries, d'una dotació mínima de cinquanta mil euros per atendre de forma singularitzada –que vol dir cas per cas– les víctimes del terrorisme a Catalunya. Això no és altra cosa que plasmar, concretament i amb números, i amb una voluntat d'acord, el que ja feia el departament d'una manera àmplia i perfectament dotada, a través de les oficines d'atenció a la víctima.

D'una altra banda, també, ens felicitem que s'hagi, en aquest temps, arribat a un acord sindical amb els representants dels treballadors penitenciaris, que posat en assemblea ha estat ratificat –d'ahir o d'abans-d'ahir– per un 65 per cent de la població penitenciària. Per la qual cosa, no volem donar molta credibilitat a aquestes amenaces que «ull, ull, que això és una bomba». Entenem que se'ns ha fet arribar fa poc, entenem que el departament actua en la línia d'atenció a les necessitats, dintre de les possibilitats que plantegen els treballadors de la funció penitenciària, entenent i valorant la seva funció en tots els àmbits.

Respecte de les infraestructures judicials, s'ha continuat avançant, d'acord amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en un calendari d'implantació de la nova oficina judicial per al bienni 2012-2013. Hem de recordar que fins aquest moment –a pesar que, com s'ha dit abans, l'obligació de tenir l'oficina judicial ja ve des de l'any 2002– no s'hi havia avançat res.

També, en l'àmbit d'infraestructures judicials, s'està contemplant la posada en servei de nova planta de l'edifici –acabo, senyor president– de l'Audiència Provincial de Girona, de Balaguer, de l'ampliació de l'Audiència Provincial de Lleida.

En l'àmbit penitenciari, s'avançarà també en la concentració de tots els equipaments en la conurbació de Barcelona a la Zona Franca.

Tot això es pot fer –i això també respon les preguntes que ens han fet els diputats que han presentat les esmenes– gràcies a les mesures d'estalvi i d'eficiència que ha portat a terme aquest departament, i que continua tenint programades per a la pròxima anualitat, entre les quals reduir de quatre a dos les gerències territorials, la reubicació de serveis i lloguers –amb un estalvi de més d'1 milió d'euros–, l'estalvi en despesa energètica de més de 750.000 euros –fruit d'una redefinició del consum d'energia–, i renegociar la despesa dels finançaments compromesos.

Per tant, la tutela judicial efectiva queda plenament garantida. No han de patir pel tema de la taxa judicial, perquè la justícia gratuïta està assegurada, perquè no s'aplicarà en l'ordre penal i...

El president

Diputada...

Elena Ribera i Garijo

...social, perquè no hi haurà doble imposició –ja acabo, president–, perquè no es grava el mateix fet imposable, i perquè l'execució de les resolucions judicials quedarà exempta, també, a partir dels sis mil euros, i seran retornables via costes.

Moltes gràcies per la seva paciència i generositat.

El president

Gràcies, diputada. Interrompem ara els treballs de la comissió. Ho farem per deu minuts exactes. I reprenent la comissió repartirem, com hem quedat, les transaccions, perquè les tinguin vostès a mà amb temps suficient.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i es reprèn a dos quarts d'una.

El president

Senyores i senyors diputats, si els sembla, reprenem els treballs de la comissió.

I ho fem malgrat que ens manquen alguns diputats; però pràcticament tots els portaveus de la Comissió d'Interior estan presents i, per tant, podríem anar avançant feina, si a vostès els sembla correcte.

Començarem pel Grup Parlamentari Socialista. Estem a la secció d'Interior, i l'honorable diputat senyor Llena intervindrà per defensar les esmenes que van del número 1049 al 1081. Diputat, té vostè, per tres minuts, la paraula.

Joaquim Llena i Cortina

Moltes gràcies, president. Les esmenes del Grup Parlamentari Socialista... *(Remor de veus.)* Gràcies, president.

Les esmenes del nostre grup parlamentari van en un doble sentit. El primer, no posar en perill el dret a la seguretat. I això a vostès els pot sonar a demagògia o que estic dient una cosa molt estranya, però la realitat és que tenim la sensació que aquest Govern té la intenció de delegar la custòdia de la seguretat pública als ciutadans. Dia rere dia, veiem com en molts munici-

pis i comarques s'organitzen patrulles ciutadanes de vigilància nocturna. Entenem la preocupació dels ciutadans, però no podem entendre l'actitud del Govern: això no és propi d'un país del primer món. I tot això –el mal, el problema–..., la causa està en un pressupost i en la seva gestió.

El segon gran bloc al qual van dirigides les nostres esmenes va bàsicament a prioritzar..., o voldríem que el Govern, en concret el Departament d'Interior, es replantegés les seves prioritats. La primera, necessària, justificada –i malauradament els esdeveniments ens donen la raó– primera prioritat: la lluita contra la violència masclista. La segona: millorar la seguretat de les persones, els seus béns i la cohesió social. I, en aquest sentit, hem fet un total d'unes trenta-dues esmenes, que el que pretenen és dotar-nos dels equips humans necessaris, dels equipaments que calen per tindre uns cossos de seguretat que puguin fer les seves funcions amb tota la seva capacitat i amb tota la seva competència. Entre elles... Totes les esmenes que hem presentat van orientades a allò que els he explicat, i concretament cap d'elles planteja qüestions que no s'hagin tractat en aquesta cambra parlamentària –o bé en el plenari, o en la Comissió d'Interior–: compromisos de construir comissaries, compromisos de dotar els nostres policies i els nostres bombers de totes aquelles coses necessàries per fer la feina amb garantia, i que no veiem reflectides o no veiem recollides en el pressupost.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, honorable diputat, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular de Catalunya. El diputat Coto té la paraula per defensar les esmenes 1082 a 1090, la 63 i 64, la 167 i la 168. Endavant, diputat. Té vostè la paraula per tres minuts.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo quan veig les esmenes del PSC, doncs, em sembla que això és una esmena a la totalitat al que va fer Joan Saura, no? I quan demanen més equipaments, més material, les coses necessàries per fer bé la feina, pregunto: escolti, què va fer, el senyor Saura? No era el conseller d'Interior? No es va estar quatre anys allà? Llavors, per què les necessitats de tant material, tantes comissaries i tants equipaments? On estava el senyor Saura? Senyors d'Iniciativa, escoltin, vostès van tenir quatre anys per fer això. On eren?, eh? Per tant... *(Veus de fons.)* No, però com que vostès governaven amb el PSC, doncs, clar, jo quan veig les esmenes del PSC veig una esmena a la totalitat a la política del senyor Joan Saura al capdavant d'Interior. Per tant, bé, simplement constatar aquesta actitud, no?

La nostra posició, doncs, és el contrari del que feia el senyor Joan Saura. És gastar..., és proposar esmenes de despesa per millorar el material, per millorar els equipaments, però entenent que el que no es pot fer és endeutar-ho i fer-ho pagar a les properes generacions, que aquesta és la política del socialisme, que és: «Escolti, utilitzem el mecanisme del deute, el mecanisme del dèficit, i ja ho pagaran els que vinguin, i mentrestant, doncs, anem intentant guanyar vots.» Com aquesta no és la nostra actitud... La nostra actitud és una altra: és pensar amb sentit comú, pensar que vindran properes generacions, que no els endeutarem a ells sinó que anirem fent-ho de forma ordenada, perquè tant els que vivim ara, com els propers, doncs, puguem disposar d'uns bons serveis.

Com que tenim aquesta actitud, plantegem esmenes coherents per millorar la situació dels bombers, la situació dels mossos, el seu equipament, el seu material, per millorar i per intentar donar solució al que no va fer, no va ser capaç de fer, durant quatre anys, el senyor Joan Saura.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, per la seva intervenció. Ara és el temps del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa. Diputat Bosch, té vostè la paraula. Endavant.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies.

El president

Defensa vostè...

Jaume Bosch i Mestres

Sí, sí.

El president

...les esmenes –ho dic perquè vagi enregistrant-se, diputat– de la 1091 a la 1141.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, president. És la primera vegada, aquí en el Parlament, que em trobo que algú contesta per allusions abans que intervingui; però bé, no ho sé...

En tot cas, per nosaltres, les esmenes del Departament d'Interior –ja li ho vam dir al conseller– són la imatge clara del fracàs de la seva política. Totes les seves promeses se les ha emportat el vent o la retallada. I els pressupostos de seguretat, pensem, sincerament, que representen un perill per l'increment de la inseguretat en sentit ampli, de la delinqüència, però també de la manca de reacció davant d'emergències o d'incendis forestals. Tenim magnífics professionals; però sense recursos, difícilment podran fer res.

En llegeixo una en concret: «Impuls a un pla integral i específic de seguretat contra la violència masclista, desvinculat d'altres actuacions contra altres formes de violència.» Perquè, senyores i senyors diputats, el nombre de dones mortes durant el mes de gener és més de la meitat que en tot l'any 2011, i això justifica

un pla específic, no diluït en altres formes de violència. I, senyor Coto, doncs, miri, el que li proposo és tornar a allò que es feia abans, i que el conseller Puig va eliminar quan va entrar a la conselleria.

Proposem també la dotació de mitjans per a la unitat d'interlocució i mediació dels Mossos d'Esquadra, ja que a la darrera Comissió d'Interior es va acordar, per unanimitat, instar el Govern que la creï abans de quatre mesos.

Proposem també cinc-centes places per a la nova promoció, en compliment dels compromisos del conseller d'Interior. I estem molt ansiosos, senyor Coto, de veure com el PP aconsegueix que realment es facin aquestes cinc-centes places de mossos d'esquadra, a través, suposo, d'alguna transacció o de votar la seva esmena, perquè en aquest punt, curiosament, la seva, la nostra i la d'altres grups és la mateixa.

També demanem més recursos al Servei Català de Trànsit, i un pla permanent –ens sembla important– contra els accidents de motos, que han experimentat un destacat augment durant l'any 2011 pel que fa a víctimes mortals.

En protecció civil hi ha hagut una baixada espectacular, senyor Coto; en dos anys, s'ha abaixat el 34 per cent el pressupost de protecció civil –en un tema fonamental. I reclamem, per tant, més mitjans, més plans d'actuació municipal, suport als consells comarcals, campanyes de sensibilització, transferències a les corporacions locals, dotar millor el 112 i la xarxa d'avisos a la població amb instal·lació de sirenes a les zones de risc químic. Apostem, també, per la construcció de les noves comissaries que estaven previstes –algunes de les quals aprovades en comissió–, la dotació d'armilles antibales als mossos d'esquadra.

Però aquí també volem fer un comentari: cal augmentar-ne la dotació econòmica. Perquè la setmana passada es va aprovar una proposta de resolució a la Comissió d'Interior que, si no es dota suficientment, serà paper mullat. Però aquesta dotació no pot anar en detriment de l'escassa dotació per a vestuari. Senyor Coto: 3.322.000 euros fa dos anys, 1.200.000 euros de vestuari per als mossos d'esquadra aquest any. Hi ha hagut una rebaixa espectacular de la partida de vestuari, igual que de la de combustible de vehicles policials, la seva reparació, el nombre de vehicles –demanem simplement la mateixa dotació que hi havia el 2010– o les comunicacions.

Demanem un augment substancial de la partida dels queviures dels detinguts. Senyor Coto, ha passat en dos anys de 160.000 euros a 40.000 euros la partida destinada als queviures dels detinguts a les comissaries de Mossos d'Esquadra. Demanem càmeres als furgons policials que traslladen els detinguts, tal com ha recomanat el Síndic de Greuges, en lloc de més mitjans antiavalots, i de càmeres als cascs dels mossos.

I al Cos de Bombers: augment de la reparació i conservació d'edificis, augment de la dotació a les associacions de bombers voluntaris –senyor Coto: ha passat de 266.000 euros fa dos a anys, a 6.800 euros aquest any–, o els vehicles, o el vestuari. Demanem també nous parcs de bombers –que estaven previstos– i una promoció de dos-cents nous bombers, que són indispensables per poder prestar un bon servei en el servei d'extinció d'incendis.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Bosch, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. El diputat Amorós pren la paraula, i ho fa per defensar les esmenes de la 1142 a la 1166. Té tres minuts, diputat, per fer-ho.

Oriol Amorós i March

Gràcies, senyor president. Miri, el sentit de les nostres esmenes ha estat corregir aquells elements que ens semblaven molt erronis en el pressupost original. I la veritat és que ens han sorprès algunes incongruències de la proposta inicial, que la veritat és que no ens estranya que, després, el mateix Grup de Convergència i Unió hagi hagut de portar esmenes i rectificar errors de «bulto» que hi havien, com per exemple la dotació per a combustible per al patrullatge.

Amb aquests pressupostos no es permetrà el funcionament normal i correcte de la seguretat preventiva, del patrullatge en els carrers d'aquest país. Per tant, hi havia un problema per a la seguretat. I ens fa molta por tornar a una situació com hem viscut aquí, en el cas d'altres cossos de l'Estat –de la Policia Nacional o Guàrdia Civil–, que va haver-hi moments que fins i tot demanaven diners als municipis perquè els paguessin el combustible per patrullar. Estem avançant perillosament en aquesta direcció.

Per tant, hem presentat esmenes per corregir allò que ens semblaven errors bàsics de funcionament, sense més criteri polític que, senzillament, fer que les coses funcionin, que els cotxes surtin al carrer, que hi hagi cotxes per patrullar, que hi hagi combustible per patrullar. I exactament el mateix pel que fa al Cos de Bombers, en què les previsions per a equipaments materials no permeten ni tan sols el manteniment del parc actual.

Hi han elements, també, de diferències polítiques importants, com és el cas de la lluita contra la violència masclista, on creiem que l'enfocament en pes és un enfocament erroni, que no aborda el problema en la seva complexitat. No podem atribuir, evidentment, a aquest fet l'increment dramàtic que hem registrat aquest any, però serà difícil lluitar-hi si no canviem el rumb.

En la línia de garantir la seguretat, doncs, hem proposat també la construcció d'aquelles comissaries que en aquest Parlament s'han aprovat per tots els grups. No hem volgut plantejar un pla de màxims, sinó un pla de llocs comuns; per tant, moltes coses en les quals podríem estar d'acord. També una previsió d'una cosa que costa pocs diners, que correspon en bona part al Govern de l'Estat, però que el Govern de la Generalitat pot impulsar des de l'Administració de justícia i amb la col·laboració d'Interior, com és un registre comú de faltes.

Pel que fa a la dotació de cossos policials, demanem allò que ja ha dit aquest Parlament: quatre policies i mig per cada mil habitants. I en canvi tenim damunt la taula un pressupost que retira sis-cents mossos de la ciutat de Barcelona.

Demanem també que no es desatenguin les unitats d'investigació. Sense investigació no podrem reduir el tràgic increment d'homicidis que patim en aquests moments. Demanem també que es doti pressupostàriament allò que, políticament, tots els grups de la cambra hem manifestat pel que fa a la seguretat personal dels mossos d'esquadra: armilles i guants antitall. S'ha dit ara mateix: la setmana passada es va aprovar una resolució –benintencionada, no ho neguem–, però que no es concretarà en res si avui, doncs, no s'aproven les nostres esmenes respecte a aquest punt; també, respecte a la creació d'unitats especialitzades contra la corrupció, un problema que preocupa molt aquesta societat. I que es reforci també l'activitat de trànsit, amb la senyalització dels trams de concentració d'accidents i amb un pla específic contra l'accidentalitat en les motos.

Pel que fa a protecció civil, ens preocupa també la retallada de despeses bàsiques de funcionament. No és que ja no es vulgui fer res nou, que no hi hagi cap idea per a cap projecte nou, sinó que el simple funcionament ordinari de la protecció civil i del funcionament del Cos de Bombers d'aquest país està amenaçat per aquests pressupostos pel que fa a combustible, pel que fa a vestuari, pel que fa a equipament, pel que fa al manteniment dels parcs de bombers, pel que fa al compliment d'allò que és un mandat d'aquest Parlament –crec que molt sentit per tots els grups–, que són les conclusions de la comissió d'investigació dels fets d'Horta de Sant Joan.

Per tant, demanem senzillament, amb les nostres esmenes, una mica de sentit comú pel que fa al funcionament del departament. Hem vist com el mateix grup que dóna suport al Govern, en un aspecte, el del combustible dels Mossos, ha hagut de corregir, perquè al pressupost original li faltava sentit comú. Però no ho ha fet en altres aspectes com el manteniment d'edificis, el manteniment del parc mòbil, tant en el cas de seguretat com en el cas de bombers.

Per tant, demanem sentit comú, i demanem també –és legítim que ho faci el nostre grup– un canvi d'orientació en alguns aspectes on tenim diferències amb el plantejament, actualment, en el Govern.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat Amorós, per la seva intervenció. Al Subgrup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Cañas passa a defensar les esmenes de la 1167 a la 1172, i la 65. Endavant, diputat.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. En pocos capítulos como en este se evidencia la falta de conciencia acerca de las responsabilidades de la Administración, por parte de este Gobierno. Sin dotación presupuestaria no hay seguridad, y sin seguridad no hay libertad. Yo lamento, desde Ciutadans, comprobar cómo los ciudadanos tienen que empezar a autoorganizarse para garantizar su seguridad, como está pasando en muchas zonas de Tarragona y de Lleida. Una auténtica vergüenza. Es vergonzoso que los ciudadanos tengan que asumir la responsabilidad de su seguridad y de su libertad, ante la pasividad de esta consejería. Una situación que se va agravar con estos presupuestos, porque para garantizar la seguridad se necesita dotación humana y dotación material.

Ante eso, ¿qué se aprobará en este presupuesto? Menos efectivos, alejándonos de la ratio, por cada mil habitantes, de policía de la media europea de los países civilizados –civilizados. Situaciones esperpénticas, como más de cuatrocientos vehículos de los Mossos d'Esquadra paralizados por no cumplir o no pasar la ITV, o no tener dinero para mantener el *renting*.

¿No se dan ustedes cuenta, dónde están llevando la seguridad en Cataluña? ¿No se están ustedes dando cuenta, hacia dónde vamos? ¿Qué quieren? ¿Volver a aquellos viejos tiempos en que la Guardia Civil no podía patrullar porque no tenía carburante en sus vehículos? *(Pausa.)* ¿Qué quieren? ¿Especie de requetés, que volvamos a los viejos usos del siglo XIX de este país? *(Pausa.)* Esto es lo que se aprobará con este presupuesto, gracias a la actitud –entre otros– del escudero de Convergencia, del Partido Popular. Escudero, y en este caso guardaespaldas –guardaespaldas.

Por lo tanto, ¿qué plantea Ciutadans en sus enmiendas? Un apoyo incondicional, primero, a los Mossos d'Esquadra, bomberos, agentes forestales y miembros de protección civil de nuestra comunidad. Porque la amenaza en los recortes afecta no solo a la seguridad pública, al orden público, sino también a la efectividad de nuestro Cuerpo de Bomberos, a la efectividad de nuestros agentes forestales y nuestra protección civil.

Por lo tanto, como decíamos, más dotación para material. Yo me alegro de que la semana pasada se aprobase en comisión la dotación de chalecos antibalas ligeros. Yo no sé si es bienintencionada, lo que sí que es cierto es que hasta la fecha no se había aprobado ningún –como mínimo– calendario para dotar de este equipo fundamental, imprescindible, a nuestros *mossos*. Por lo tanto, bienvenido sea, y espero que ese compromiso político que se adoptó en esta comisión se plasme en la aprobación de las enmiendas correspondientes a la dotación presupuestaria para ello.

También, dotación presupuestaria para que podamos patrullar en vehículos. A mí me avergüenza estar diciendo esto en esta comisión, ¿eh?, pero es así. Y también para tener un número de policías que cumpla con el objetivo fundamental de una Administración, que es garantizar la seguridad de los ciudadanos. Y otra cosa, que eso no es una cuestión de presupuesto –acabo, presidente–, es una cuestión de responsabilidad: apoyar a nuestros servidores públicos, apoyar a nuestra policía, apoyar a nuestros bomberos, apoyar a nuestros agentes forestales, porque son aquellos que

salvaguardan un principio básico en democracia, que es la seguridad, piedra angular de la libertad.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies, diputat Cañas, per la seva intervenció. És el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per tres minuts, diputat Guinó, té vostè la paraula.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, president. En primer lloc, el que voldria fer és agrair el treball que han fet els grups parlamentaris per articular les esmenes, perquè francament és molt dificultós elaborar un pressupost en el context econòmic actual, i, per tant, arribar a quadrar-lo amb certa coherència i suficiència.

I, en tot cas, també és difícil presentar i esmenar aquest pressupost, bàsicament perquè els mateixos esmenants saben les dificultats d'articular o d'acceptar esmenes que comportin necessàriament una despesa econòmica. I pel que s'ha vist en aquestes intervencions, totes aquestes esmenes, o la gran majoria de les esmenes, fan referència a alguns acords que s'han pres en comissió..., que voldria aprofitar també per posar en valor tot aquest treball que hem fet en comissió en la majoria d'ocasions, i que a més a més ha servit per arribar a moltíssims consensos. I el que s'ha de tenir en compte, simplement perquè és així, perquè el context econòmic ho necessita i perquè, sobretot, l'estructura pressupostària d'ingressos del Govern de la Generalitat de Catalunya és coneguda pels grups parlamentaris que ara són, en aquest moment, a l'oposició, i que un altre dia tornaran al Govern..., i, per tant, coneixen perfectament quines són les dificultats que entranya elaborar un pressupost, sobretot per l'estructura pressupostària i, a més a més, pel context actual.

Dit d'una altra manera, estem d'acord que tots els acords que s'han pres en comissió són necessaris, són prioritaris, sobretot pel que fa a les inversions a les comissaries. Algunes de les comissaries que són objecte d'esmena a l'actual pressupost estan en els pressupostos de 2012 –a tall d'exemple, només cal recordar Salt, l'Ametlla de Mar. I algunes de les comissaries sol·licitades pels grups parlamentaris..., a la ciutat de Barcelona, per exemple, al districte de Sant Martí, tot i que no està configurada des d'un punt de vista pressupostari i amb partida específica, sí que hi ha l'interès i la voluntat que en formi part.

En la comissió corresponent es va posar sobre la taula que el pressupost del Departament d'Interior és un pressupost de capítol I especialment intensiu. Per tant, en la mesura que les reduccions de capítol I –i el compromís es va fer palès en la intervenció del conseller–..., aquestes reduccions que hi hagin de capítol I aniran, absolutament totes, destinades a complementar o a suplementar partides de capítol II, que en aquest moment, aparentment i de forma provisional, pot semblar que han estat reduïdes. Per tant, des d'aquest punt de vista, el funcionament normal de la seguretat del país es continuarà portant a terme amb la mateixa dinàmica que la d'ara. I algunes qüestions –que ens sembla interessant, també, que ho hagin destacat els grups parlamentaris– que s'han tractat en comissió, s'han anat incorporant, en la mesura del possible, a la manera de funcionar del departament.

La qüestió que té a veure amb la mediació: tal com hi feia referència el diputat Bosch, hi ha acord amb tots els grups parlamentaris, hi ha una voluntat del Govern, i s'està portant a terme, des d'un punt de vista de nivell intern del departament, la consecució d'aquesta necessitat d'aquesta unitat de mediació, sobretot en qüestions que tenen a veure amb noves formes de manifestació, per evitar precisament determinats riscos que han portat molts problemes els darrers mesos.

Totes aquestes qüestions només tenen –hi insisteixo– un problema, des d'un punt de vista de gestió pressupostària, que és la reducció dels recursos de què disposa el Govern de la Generalitat en aquests moments, i que a més a més, atesa –com ja he dit abans– l'estructura pressupostària –sobretot d'ingressos, que tots els grups parlamentaris coneixen; i que alguns hi tenen responsabilitats polítiques molt directes sobre, precisament, aquesta estructura d'ingressos–, seria, d'alguna manera, l'única qüestió que podríem posar sobre la taula per no acceptar les esmenes que han presentat els grups parlamentaris.

Les disponibilitats econòmiques són avui les que són, i el pressupost que ha elaborat el Departament d'Interior, en aquest cas de forma molt concreta, és un pressupost especialment realista. Del realisme, és difícil fer-ne demagògia. Llavors, des d'aquest punt de vista, estem oberts novament a col·laborar i a parlar del que calgui, sobretot tenint en compte, però –i tenint-ne un coneixement molt profund–, quines són avui les dificultats pressupostàries i econòmiques del Govern.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat Guinó, per la seva intervenció. Queda substanciat, doncs, el capítol relatiu a Interior.

Passem al de Territori i Sostenibilitat. Ho fem defensant les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, i ho farà el diputat Labandera. Labandera, vostè té tres minuts, ara, per defensar de la 1179 a la 1346. Té vostè la paraula, diputat.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, president. Nosaltres ja vam dir en comissió que els pressupostos d'aquest departament eren uns pressupostos socialment insolidaris, territorialment desequilibradors i ambientalment ineficaços. I en aquesta línia, i amb aquesta asseveració –després de la diagnosi i de l'anàlisi–, nosaltres el que voldríem són uns pressupostos que poguessin cooperar en el foment de la cohesió social –en un moment especialment delicat per a la societat i per al conjunt dels ciutadans i les ciutadanes– i el foment de la cohesió territorial.

I és per això, president, que dividim en quatre grans paquets. No m'hi referiré, a tots, són més de cent cin-

quanta, però sí que posaré alguns exemples d'aquestes mesures, que al nostre parer són les necessàries en aquests moments.

Les mesures estructurals del país. Comencem per la convocatòria anual del pla de barris: una necessitat absoluta de cooperar amb els ajuntaments en aquells barris i àrees que necessiten una atenció especial. O el Fons per a la regularització de les urbanitzacions amb dèficits urbanístics, que no s'ha convocat el 2011, i que porta la perspectiva de no convocar-se aquest any 2012. O el compliment dels objectius del Pacte per a la mobilitat al Maresme. O les obres de la línia 9, que es podrien accelerar, entre Collblanc i l'Aeroport del Prat. O, per exemple, també, la paràlisi..., una esmena per reactivar les obres dels Ferrocarrils de la Generalitat a Terrassa i Sabadell, paralitzades, segons sembla..., «segons sembla» no: paralitzades. I sembla que podrien fer, a l'estiu..., reiniciar-se les obres. Però nosaltres creiem que són absolutament urgents.

També un capítol, en aquestes mesures estructurals, per al transport públic i per a la mobilitat en general. Reclamem, a través de les esmenes, tornar a la bonificació dels peatges de les Fonts, Mollet i Alella, aquella que era vigent fins al desembre del 2011, i que el Govern, de manera unilateral i sense diàleg amb els ciutadans ni els ajuntaments, ha retirat, i ha gravat, doncs, famílies i treballadors, amb un increment que arriba fins al 6,7 per cent en matèria de peatges. En global, una millora de la consideració del transport públic, però sobretot el suport als consorcis del transport. I per últim, d'aquestes mesures estructurals, el foment dels aeroports de Reus, Girona, Alguaire i Òdena-Igualada, que són de la seva competència. Perdó: aquests últims dos, de la seva competència.

Les mesures per al reequilibri territorial. En podríem parlar de diverses, però només en citaré algunes: restituir, o almenys donar una alternativa, a la supressió de línies d'autobús nocturn –l'exemple més clar: Sant Sadurní d'Anoia i Vilafranca del Penedès, que ja no en tenen–; el suport al desenvolupament del Logis Penedès; el projecte de perllongament –projecte, no la inversió– de la línia 1 del metro, entre Fondo i Montigalà-Lloreda, o el desenvolupament –anunciat pel mateix Govern, però que encara no té data– de la xarxa de rodalies del Camp de Tarragona, de Lleida, de Girona. Podríem parlar, per exemple, també, de la segona fase de la ronda sud d'Igualada. Totes, obres que són..., que acupunturen el país i que són com una cartografia de les necessitats del conjunt del territori.

Podríem acabar, també, amb coses tan menors però tan necessàries com el compliment de convenis ja signats entre el Govern i els ajuntaments, com és per a la reconstrucció de l'església de Vilanova de la Barca: 300.000 euros. No és una quantitat excessiva, es podria complir i es podria acabar una obra que està compromesa pels anteriors governs i que no s'està duent a terme. O tot el desenvolupament logístic de l'Anoia.

Un tercer paquet, les mesures per garantir el dret a l'habitatge. I aquí, president, presentem com a esmenes allò que el Parlament de Catalunya va aprovar en el darrer Ple del mes de desembre, per unanimitat, en el sentit del foment de la rehabilitació –un pla d'actuacions urgent per al foment de la rehabilitació i la millora urbana–; o les partides destinades a lloguer, la convocatòria necessària dels ajuts de lloguer, en especial els ajuts d'urgència; el suport a l'Ofideute, o un programa per al seguiment de les persones i famílies desnonades. Tot això està aprovat per aquest Parlament, eh?, per unanimitat: no hi va haver cap fissura en el suport a aquests temes. I sobretot, evitar el desnonament dels habitatges de titularitat pública, que seria una mesura extraordinària que es podria dur a terme.

I acabo, president, amb un quart paquet, que és el de les mesures mediambientals. Demanem el compliment de compromisos parlamentaris, per exemple, amb el municipi d'Avinyonet i el municipi de Castellet i la Gornal per a la construcció de les EDAR, de les depuradores, la recuperació del...

El president

Diputat...

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

... riu Anoia –ja estic; acabo, president– al seu pas per Martorell, o a Igualada, o a Santa Margarida de Montbui. Obres iniciades –obres iniciades. I per últim, posar en funcionament coses que funcionen. Per exemple, l'EDAR de Menàrguens-Térmens. Hi ha deixadesa, en algunes decisions del Govern, en equipaments que funcionen, que poden funcionar..., i que no s'estan duent a terme.

Reclamem per tant, president, el suport de la comissió en aquestes esmenes al pressupost.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, senyor diputat, per la seva intervenció. És el torn del Grup Parlamentari Popular de Catalunya. El diputat Coto té la paraula per defensar les esmenes de la 1347 a la 1366, i de la 66 a la 87. Endavant, diputat.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo quan escolto parlar un membre del tripartit sobre infraestructures, doncs, em ve al cap –any 2003– Josep-Lluís Carod-Rovira, dient: «Catalunya lliure de peatges.» Doncs, bé, jo no veig que, en aquests set anys, cap peatge, a cap autopista feta per la Generalitat s'hagi tret. Per tant, primera mentida.

Clar, jo quan veig el que ha passat a GISA –Gestió d'Infraestructures, SA–, i els presumptes casos de corrupció que hi ha, doncs, home, no hi veig molt bona gestió. I hem de recordar qui era el conseller de Territori i Sostenibilitat la legislatura passada, el que és actualment cap de files del Grup Socialista. Jo, quan veig organismes com Ifercat... Ifercat diu als seus estatuts que es dediquen a l'eix Transversal –a l'eix Transversal Ferroviari–, a la línia 9 i a la línia orbital.

Escolti, és que res d'això per a què es va crear un organisme..., no s'ha fet res. Continua tot tal qual, no?..., de les quals només s'ha ofert la línia 9, que sabem com va, i com la portava a terme el tripartit.

Per tant, clar, quan alguns vénen aquí a donar lliçons... Home, vist el que han fet vostès a GISA, a Ifercat, i en el conjunt de..., i amb el tema dels peatges –Esquerra Republicana–, home, doncs, poques lliçons poden donar.

Dit això, el Partit Popular de Catalunya, doncs, home, com que nosaltres no creiem en aquesta política que va portar a terme el tripartit d'«endeutem les properes generacions, i així guanyarem les properes eleccions», com que no creiem en aquesta voluntat, sinó tot el contrari, creiem que les coses han de ser ordenades, que les properes generacions han de..., també hem de ser empàtics amb les properes generacions i han de poder viure amb els mateixos beneficis –com a mínim– que tenim nosaltres, doncs, creiem, i hem fet un conjunt d'esmenes, des del sentit comú. I «des del sentit comú», què vol dir? Doncs, vol dir esmenes que permetin millorar les infraestructures de Catalunya, com és evident, però que no signifiquin posar en perill les properes generacions perquè ho basem tot en l'endeutament o en el mètode que vostès van trobar dels pagaments diferits, del mètode alemany, dels peatges a l'ombra, que el que permetien, doncs, era això: ocultar el deute i a poc a poc, doncs, anar posant en perill la sostenibilitat de les properes generacions en les seves finances públiques.

Per tant, el Partit Popular de Catalunya hem fet esmenes, hem presentat tot un conjunt d'esmenes amb l'objectiu de millorar, de forma..., amb sentit comú i tenint en compte la situació econòmica que estem vivint, per tal, doncs, de millorar les infraestructures. Però, ho torno a repetir, des del sentit comú, i no des de l'actitud que va mantenir el Govern tripartit, i que sembla que ara, a l'oposició, doncs, continuen mantenint.

El president

Moltes gràcies, diputat, per la seva intervenció. És el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa el que té la paraula. Diputat Boada, vostè ho farà per defensar les esmenes de la 1367 a la 1557, de la 2314 a la 2318, i la 2322. Endavant, diputat.

Joan Boada Masoliver

Gràcies, senyor president. Jo també faré la defensa de les esmenes amb sentit comú, que de bon tros no és exactament igual que el del senyor Coto, perquè si amb «sentit comú» el Partit Popular es refereix a la gestió que ha fet al País Valencià, o que fa al País Valencià, no sé per què fa referència a les generacions futures. A més, dir que s'ha d'invertir en l'actualitat i tenir en compte les generacions futures, doncs, evidentment, és fortament reaccionari, perquè una escola o un hospital no es fan només per a les generacions del present, sinó per a les generacions futures. En canvi, no fer-lo sí que hipoteca la salut o l'educació de les generacions futures. Però vostè és un reaccionari, i jo sóc un home d'esquerres, i en això hi ha una diferència abismal, no?

Les esmenes també s'han de dividir en bloc, per a aquest..., jo penso que aquest departament és el departament que té més capacitat de creació d'ocupació. I sobretot, també, més capacitat de canvi de model productiu, amb un model més sostenible i no tan «desarrollista» com el que s'ha anat desenvolupant no només aquí, sinó també a bona part d'Europa, no? I ho és, per exemple, en habitatge. El que s'ha fet en aquest pressupost i l'anterior –a través de les lleis, també, que hi han anat acompanyades–, és dinamitar la Llei del dret a l'habitatge; una llei progressista, una llei avançada, una llei que tenia en compte l'habitatge públic, que tenia en compte les necessitats dels sectors més desafavorits. Vostès, sistemàticament, a través de les lleis «de l'abús» i també a través d'aquesta Llei de mesures, doncs, han anat destruint tota aquella obra que anava dirigida a aquelles persones que precisament tenien més dificultats i se'ls donaven els ajuts –ajuts al lloguer–, i, sobretot, que anava contra l'especulació, que havia set una de les causes de la crisi econòmica que patim: la bombolla immobiliària, fomentada per decisions com les que vostès ara comencen a plantejar. I que tornarem a estar allà, al mateix.

O el que s'ha fet amb el que fa referència a la Llei de barris, no?, no poder continuar una obra que ha estat aplaudida per tothom, em penso, d'una manera unànime, i que vostès n'han aturat les subvencions, i han aturat fins i tot, també, el pagament de l'obra feta, cosa que provocarà una situació de dificultats a municipis molt i molt important.

Per això, les nostres esmenes, anant a continuar aquella política que s'havia exercit..., continuar aquella política de drets sobre l'habitatge, que és bàsic per a les generacions futures, no?

I el mateix amb l'aigua, no? Amb l'aigua s'ha de fer..., i una esmena és un nou contracte programa 2012-2016, per fer front a una situació complicada de l'ACA; una situació complicada que s'origina ja el 2003 amb un deute que havia deixat el Govern de Convergència i Unió de 870 milions d'euros, i que el 2011, doncs, ha augmentat fins a 1.400 milions d'euros; amb una diferència: que aquests set anys han significat que Catalunya no patirà cap més sequera... Sí, sí que patirà una sequera, però en tot cas no patirà manca d'aigua per culpa d'aquesta sequera, perquè s'han fet les obres necessàries perquè ja tingui la garantia de subministrament perquè no torni a passar una situació de dificultats com la que es va passar; al mateix temps, també, retorn de l'aigua del Ter, noves captacions, dessaladores. Aquesta és una obra per a les generacions futures. És una obra que ha significat, evidentment, també un deute de l'ACA, però que significa al mateix temps millores també per a la ciutadania. Amb les polítiques que s'estan portant a terme, reculem quinze o vint anys en la d'aigua. Tornem a passar a una gestió de l'oferta i no a la gestió de la demanda, que és el que s'hauria de fer i fan tots els països més avançats. No avancem en el pla de conques: hem aturat el pla de conques, que era una gestió democràtica, que era una gestió amb participació i a més a més unificada, de tot el que fa referència a l'aigua.

I el mateix amb el transport públic. Ja n'hem parlat molt, però jo crec que és un nínxol de creació d'ocu-

pació importantíssim, sobretot si apostem per la construcció ferroviària. Per això nosaltres apostem per..., una quantitat d'esmenes sobre línies ferroviàries i, sobretot, els trens tram del Vallès, o l'anella de les Gavarres, o del Bages, o de Lleida, o de les Terres de l'Ebre, que ajudarien també a la mobilitat en aquestes zones, no? En canvi, la realitat és ben diferent.

I per últim, el que fa referència a la sostenibilitat. Jo crec que aquesta paraula ja prou que costava de dir-la; en el Govern de Convergència ha desaparegut. Jo crec que fins i tot la podrien fer caure del Departament de Territori i deixar-ho així, perquè jo crec que seria el més adequat a la realitat. Les polítiques del Govern de la Generalitat no tenen res a veure amb la sostenibilitat. Les lleis «de l'abús» han eliminat totes aquelles mesures que fomentaven la sostenibilitat, i tota aquesta normativa de protecció que hi havia no existeix.

No veig enlloc –i acabo– l'estratègia de desenvolupament sostenible de Catalunya, la lluita contra el canvi climàtic; són elements de transversalitat, creadors d'ocupació, que evidentment no es porten a terme, per la qual cosa nosaltres hi hem fet esmenes. Com també es fa referència a l'elaboració, o al desenvolupament del Pla d'infraestructures de residus, també una eina indispensable per a la creació d'ocupació i perquè Catalunya avanci cap al camí de la modernitat i cap al camí del futur, i no torni a mirar enrere i torni a recular quinze o vint anys, que és el que ens està passant i al que ens porten aquests pressupostos.

Gràcies, senyor president

El president

Gràcies, diputat. Prego als portaveus que recordin que tenim tres minuts màxim per intervenció. Hem anat molt bé fins ara –seguim anant bé–, però si vostès es poden ajustar als tres minuts, aquesta presidència els ho agrairà.

Diputat Sanglas, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té vostè la paraula per defensar les esmenes de la 1558 a la 1646, i de la 171 a la 185.

Endavant, diputat.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, president. També intentaré ajustar-me als tres minuts. Compto amb la seva generositat, atès que hi ha hagut alꞏlusions directes a aquest grup parlamentari i, per tant, suposo que ho sabrà entendre.

Senyor Mas-Coto..., vull dir, senyor Coto –perquè sembla que vostè actuï en aquests moments com a conseller d'Economia–, celebro molt que vinguin a defensar el rescat dels peatges a Catalunya. I espero que ara, amb la seva majoria governamental, el fons, la llei de fons del rescat de peatges que ha quedat encallada a Madrid, vostès la tramitaran i, per tant, aportaran recursos suficients perquè aquest país, els ciutadans d'aquest país no es vegin castigats pels pagaments d'unes infraestructures.

Nosaltres –i defensem una esmena en aquest sentit en els pressupostos– vam incorporar unes bonificacions en el Govern anterior, i ara tornem a demanar que es treguin. Perquè vostè critica això, però vostès donaran suport a un pressupost que elimina qualsevol bonificació en uns peatges com el d'Alella, el de Mollet o el de les Fonts, on la mobilitat és obligada, on els ciutadans de l'entorn necessiten obligatòriament passar per aquestes vies per desplaçar-se als seus llocs de treball. Per tant, en coherència amb el seu posicionament, li demano que votin a favor de la nostra esmena.

Igualment, m'agradaria dir que vostès deuen ser els campions de donar allò..., exemple d'algunes coses, però clar, quan al País Valencià el deute públic és de més de 20.000 milions –ratllant gairebé el 20 per cent del PIB–, vostès mateixos em sembla que no són els qui ens poden donar mostres ni ens poden donar classes de res. En tot cas, vostès ara tenen el comandament –amb majoria absoluta– de l'Estat, no podran acusar d'absolutament res a ningú. I, per tant, vostès tenen l'obligació de comandar i de posar en ordre el tema que vostès diuen que està tan malament.

Entrant, president, a les esmenes concretes d'aquest grup parlamentari, hem distingit diversos àmbits que a nosaltres ens preocupen i on ens sembla que és important la incidència d'aquest departament. Sabem que és un departament, evidentment, diguem-ne, en un context de recessió i de crisi, on la inversió en infraestructura pública ha de patir una retallada, tot i que tenim clar també que s'hi podia haver fet una mica més d'aposta. A nosaltres ens preocupen alguns punts. Entenem que, per exemple, en l'àmbit de carreteres, cal i es pot millorar alguns punts negres; per tant, estem parlant de la seguretat del trànsit, de la seguretat de les persones, i per tant ens sembla important.

D'altra banda, també, en l'àmbit de les carreteres apuntàvem el tema, ja ho he dit, de la bonificació dels peatges. Per tant, ens sembla important –és una manera també de regenerar el teixit econòmic: no castigar els treballadors que tenen mobilitat obligada–, atès que també és una demanda del grup majoritari d'aquest Parlament, que sempre havia defensat activament les bonificacions en aquests peatges. Per tant, hi insistim, i demanem –especialment a alguns dels diputats que ho pateixen cada dia–, doncs, que es posi seny en aquest tema.

Pel que fa a l'àmbit del món local, alguns àmbits que també en queden afectats –hi han deutes pendents–..., i sobretot ja no ens referim a noves convocatòries –que també ens sembla que són necessàries: per exemple, en l'àmbit de la Llei de millores de les urbanitzacions–, ens referim també a incorporar esmenes en el sentit de la Llei de barris. Llei de barris que ja no és que no hi hagin convocatòries, és que hi ha un munt de deutes pendents amb el món local –un munt de deutes que no hem aconseguit esbrinar, malgrat les preguntes adreçades a la conselleria perquè ens diguin quin és el deute pendent amb el món local en aquest àmbit–, i que, per tant, reclamem una partida pressupostaria que en faci possible el pagament.

També pensem –i de cara a fomentar el turisme– que calen també els recursos necessaris per a la neteja del litoral de les platges catalanes, atès que el turisme és una font d'ingressos importants. Si no hi han recursos

suficients per tenir aquestes platges en condicions, de ben segur que l'activitat econòmica i el turisme se'n ressentiran en els propers anys.

Incorporem també, o demanem incorporar esmenes en l'àmbit de l'habitatge. Demanem al Govern un pla de xoc per fer front als desnonaments que existeixen avui en dia per causa de la impossibilitat de fer front a les quotes hipotecàries. I, per tant, el que demanem és coresponsabilitat també del Govern, juntament amb alguns governs locals que ja han començat a treballar aquesta matèria. I, per tant, demanem al Govern que també estigui amb recursos al costat d'aquests ajuntaments.

Un seguit de reclamacions particularitzades també en l'àmbit de l'ACA: inversions concretades, inversions compromeses pel Govern en col·lectors, neteja de rieres... Ens sembla que també cal fer front a aquests deutes per part del Govern; són compromisos assumits. Els ajuntaments hi compten, els ajuntaments els tenen pressupostats. I, per tant, cal donar suport a aquest tema.

En l'àmbit ferroviari demanem planificació i alguna inversió. Sobretot demanem la inversió, perquè ens sembla prioritari, en l'àmbit dels ferrocarrils, en les estacions de Terrassa i Sabadell. Ens semblen prioritàries, per tal de fomentar una major mobilitat en aquest país, les inversions en aquestes estacions.

I en l'àmbit dels aeroports demanaríem una major inversió per a la dinamització econòmica dels aeroports de Lleida-Alguaire, Girona i Reus.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari de Ciutadans. El diputat Cañas té la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. Decía el señor Boada que este departamento se tendría que llamar «de Territorio». Bueno, yo creo que no –es benévolo–, tendría que llamarse de «Infra Infraestructuras». Porque es infra: no hay nada, es parálisis absoluta, es el departamento de la parálisis.

Es cierto que procede, una parte de la situación, de la mala planificación en la estructuración de la deuda de las inversiones del Gobierno tripartito –un abuso del método alemán, que más bien parecía el método sueco: ya pagarán otros, ¿no?, ya pagarán más adelante las generaciones futuras. Porque no las nuevas generaciones. Es cierto, ¿eh?, señor Coto, las nuevas generaciones no van a pagar estas infraestructuras.

Decía usted que no había que dar lecciones. Hombre, como usted se ha convertido en el portavoz *in pectore* del Gobierno, yo me voy a convertir en portavoz *in pectore* de la oposición. Porque, claro, hablar de *(veus de fons) –in pectore*, *in pectore–* elecciones cuando uno está en el grupo del Palma Arena, de la Ciudad de las Artes, de la Caja Mágica, del aeropuerto de Castellón, ¿verdad? Unas grandes inversiones en obra pública. Esas sí que benefician a las nuevas generaciones; pero del Partido Popular, no del conjunto de ciudadanos de España. Pero, bueno, entrando en el tema... *(Veus de fons.)* Sí, sí, presidente, de verdad, perdone la digresión, cierro paréntesis.

Las enmiendas de Ciutadans tienen como intención intentar revertir una situación...

El president

Diputat, li queda un minutet i mig.

Jordi Cañas Pérez

¿Solo un minuto y medio?

El president

Sí, és que vostè ha dedicat a una digressió un temps exuberant. Endavant, diputat.

Jordi Cañas Pérez

Ya, pero, sabe, como todo está dicho... *(L'orador riu.)* Si es que, bueno, después hablamos de... ¡Bah!, no quiero perder más tiempo.

Dotar de recursos para continuar con infraestructuras básicas, como la línea 9. Infraestructuras básicas para el crecimiento económico de nuestra comunidad, infraestructuras esenciales. La Ley de barrios. Algunos quieren modificar la Ley de costas, pero no quieren aplicar la Ley de barrios; cada uno tiene sus prioridades. Mientras se eliminan los recursos para la Ley de barrios, se quiere modificar la Ley de costas. ¿Para qué será? Bueno, algunos sabemos para qué, sobre todo para quién.

En resumen, lo que queremos es que este departamento –y con las enmiendas que presentamos– sirva para sus fines, que es el equilibrio territorial; el equilibrio territorial, claro que sí: el equilibrio territorial a través de la inversión en infraestructuras, en creerse realmente el transporte público y no creérselo solo para aumentar las tasas disminuyendo los servicios. En resumen, intentar y utilizar un instrumento fundamental para la transformación económica del territorio de nuestra comunidad para aquello que sirve, y no simplemente para gestionar la deuda, mal gestionada.

Hay un elemento que nos preocupa profundamente, que es la situación del ACA, y la deuda que tiene el ACA con los municipios, y la deuda que arrastra el ACA, que la tiene y que la lleva a una situación de auténtica quiebra técnica, y que este Gobierno ha decidido no acometer, y solo intentar mitigarla –y acabo, presidente– a través del aumento de impuestos y el aumento de las tasas con el canon del agua, que perjudicarán, como siempre, a las clases medias y populares de nuestra sociedad.

Gracias, presidente, por su paciencia.

El president

Gràcies, senyor diputat. Aquest president estima i valora moltíssim el debat polític –no cal ni que els ho

digui ni que els ho torni a recordar–, però si ens estalviéssim part d'aquests comentaris creuats –que vostès tindran l'oportunitat de lluir-los a bastament durant el Ple– i ens centréssim més en l'objecte del debat, doncs, potser ajudaria al fet que nosaltres progrésséssim tots; malgrat que ens perdríem part de l'interès del debat, ja ho admeto, però sí en el progrés del pressupost.

Això no afecta la seva intervenció, senyor Rull, perquè ha estat, naturalment, plena –prèviament– d'al·lusions i cites diverses. Té vostè la paraula, diputat, en nom de Convergència i Unió, del seu grup parlamentari.

Josep Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, els hem de reconèixer que la nostra capacitat d'escàndol –d'escandalitzar-nos– ha quedat superada en aquest tràmit dels pressupostos. Permetin-me que parli en primera persona del singular. Quan ens van lliurar les esmenes a aquesta secció, la primera reacció és si estàvem de broma o no, diguem-ne. Perquè, clar, vostès ho han demanat tot –tot. És a dir: el nul rigor –no el poc rigor, el nul rigor– a l'hora de plantejar aquestes esmenes, em sembla que ens hauria de fer reflexionar a tots plegats.

Mirin, amb relació al Grup Socialista, nosaltres hem quantificat que allò que vostès ens demanen que fem –que fem– arriba a l'entorn dels 6.000 milions d'euros. O sigui, ens demanen... Perquè es facin un moment una idea de quines són les magnituds: el pressupost d'aquest departament són 4.027 milions d'euros. Vostès ens demanen que fem actuacions per valor de 6.000 milions d'euros. I Iniciativa no es queda curta, eh?: 2.500 milions d'euros. Ho demanen tot.

Ja no hem entrat a valorar les d'Esquerra Republicana, que han estat una mica més prudents –i això els ho hem de reconèixer–, o el mateix Subgrup de Ciutadans. Però, clar, el PSC i Iniciativa, que han estat els gestors de l'actual Departament de Territori i Sostenibilitat... Però, escoltin, vostès no tenen un aturador? És a dir, demanar tot el que ens estan demanant i ferho al mateix temps, quan vostès han perpetrat una situació de col·lapse en la capacitat d'inversió pública de la Generalitat de Catalunya, és simplement inaudit –és simplement inaudit.

Escoltin, vostès són conscients que en aquests pressupostos el 40 per cent està hipotecat per actuacions que vostès van impulsar? Si comptem les obres de Ferrocarrils de la Generalitat, és el 52 per cent del pressupost hipotecat. I vostès diuen: «No, no, no passa res; escoltin, gastin més.» El que els deia el conseller Recoder. Saben què els deia el conseller Recoder? Els deia: «Escoltin, amb allò que vostès ens estan demanant, el que ens estan dient i estan dient a la Unió Europea és: "Intervinguin Catalunya –intervinguin Catalunya."» *(Veus de fons.)* Sí, sí, exactament així –sí, sí.

Si en aquests moments, avui, votéssim a favor de tot allò que vostès ens demanen..., que féssim aquest exercici d'alegria territorial, d'anar comarca per comarca a explicar que el PSC o que Iniciativa ho han demanat tot, i de dir: «Nosaltres demanem això, demanem aquesta carretera –ei, que no vam ser capaços de desencallar en els vuit anys que vam estar governant.» Van, diguem-ne, pertot arreu... Escolti, si nosaltres avui votéssim totes les esmenes que vostès ens plantegen, aquest pressupost quedaria absolutament col·lapsat, congestionat. Per tant, senyor Labandera, senyor Boada, el que els demanem –el que els demanem– és una mica de rigor. Perquè avui –avui–, els seus plantejaments –que poden ser interessants– queden absolutament desacreditats per la desproporció en els instruments que vostès han utilitzat. I això és l'exercici més antipedagògic dels que es puguin fer –el més antipedagògic.

Per tant, per què votarem en contra d'aquestes esmenes? Simplement per un mínim sentit de vergonya, per un mínim sentit de rigor, de dir: escolti, aquest Parlament ha de ser capaç de discutir, en un context de crisi econòmica –parèntesi, senyor Labandera: ei, hi ha crisi, eh?, en som conscients, hi ha crisi; tanco parèntesi–..., doncs, hem de ser capaços *(remor de veus)* –hem de ser capaços– de plantejar aquest debat en uns termes mínimament adequats, mínimament sensats.

I acabo, senyor president, només amb un punt, que és el que fa referència al pla de barris. Escolti, la diferència substancial entre aquests pressupostos i els altres és que nosaltres no hauríem estat capaços, senyor Labandera, d'obrir convocatòries cada any per valor de 99 milions d'euros i només consignar-ne 70 –només dotar-ne 70. I per això en aquests moments tenim un forat en el programa del pla de barris d'entre 70 i 80 milions d'euros. Qui els ha d'assumir? I vostès vagin fent rodes de premsa a tot el territori i vagin explicant a la gent que es desbloquegin les situacions, però ara hem de fer front –hem de fer font– a una situació que ens van deixar.

El senyor Boada Masoliver parlava de Terrassa. Sí, parlem de Terrassa. Obres de Ferrocarrils de la Generalitat: 70 per cent de l'obra executada, 18 per cent de l'obra pagada –300 milions que ningú no va preveure d'on havien de sortir. Home, així és molt fàcil governar. Però el problema –i aquí estic d'acord amb el plantejament que feia el senyor Coto– és quan vostès van derivant a les generacions futures i als governs futurs aquesta incapacitat manifesta en un determinat moment per governar.

Per tant, senyores i senyors diputats, senyor president, evidentment el nostre grup parlamentari haurà de ser molt contundent havent de votar en contra d'aquestes esmenes, perquè no estan inspirades en la voluntat de construir, sinó que simplement estan inspirades en la voluntat de fer gesticulació en l'àmbit de la política i en l'àmbit de les infraestructures.

Gràcies, senyor president

El president

Gràcies, senyor Rull. Amb aquesta intervenció, si els sembla –si els sembla amb aquesta intervenció, diputades i diputats–, donarem per acabada aquesta secció. Tindrem l'oportunitat de tornar a una nova secció, la de Cultura, i si podem cenyir-nos al text del pressupost, crec que ho agrairan totes i tots.

Comença el Grup Parlamentari Socialista, comença la diputada Consol Prados; ho fa per defensar les esmenes de la 1663 a la 1686. Té tres minuts, diputada. Endavant.

Consol Prados Martínez

Molt bé, gràcies, senyor president. Per defensar les nostres esmenes, les hem..., per explicar-les, les puc classificar en tres objectius que a nosaltres ens semblen prioritaris –també fem una lectura molt responsable dels moments que estem vivint. Tres objectius, que responen: a la dimensió econòmica de la cultura; que respon també, la cultura, des de la seva dimensió de vertebració social; i també, el tercer objectiu és la llengua com a factor de cohesió.

En aquest sentit, pel que fa a la dimensió econòmica de la cultura, hem presentat alguna esmena que va molt adreçada al suport als creadors i als emprenedors culturals. Creiem que és important, en aquests moments, potenciar el que és la formació artística, professional, la recerca i la innovació. I caldria treballar, en aquest sentit, per un nou model econòmic en què la cultura també tingui una gran oportunitat.

Pel que fa al segon bloc –aquesta dimensió de vertebració social que té també la cultura–, creiem que és imprescindible donar més recolzament a les corporacions locals. No veiem la reducció tan considerable que fa el pressupost de Cultura adreçat als ajuntaments, perquè els que poden crear més cohesió, més vertebració a nivell territorial i social són els mateixos ajuntaments. Per tant, creiem que és des de l'ajuntament que s'ha de posar a l'abast, i per això algunes esmenes que s'adrecen a l'accés a la cultura a través dels circuits locals i la programació estable dels municipis, i al desenvolupament del pla de biblioteques i el pla d'equipaments culturals.

També algunes esmenes adreçades als programes educatius, des d'aquesta visió de la relació que tenen Educació i Cultura, que més que una qüestió de recursos econòmics, també és una voluntat política, en el sentit de potenciar i incrementar tot el que és el coneixement. I per això alguna esmena amb relació als programes educatius de les grans institucions culturals, i també a l'elaboració d'un pla marc d'ensenyaments artístics.

Pel que fa també als diferents sectors de la cultura, creiem que és moment també d'atendre quines són les seves necessitats i les seves oportunitats, en el sentit de quins són els impactes de la mateixa crisi econòmica que s'està produint en aquests sectors. I, per tant, alguna esmena pel que fa als plans estratègics del sector de la dansa, de les arts escèniques o musicals.

Deia –el tercer objectiu–, pel que fa a la llengua..., sí que presentem una esmena per augmentar la partida del Consorci de Normalització Lingüística, per tal de reduir les llistes d'espera que hi ha en aquests moments i a què els ajuntaments tampoc poden fer front. Hem vist com augmenta una mica el que són tots els programes adreçats a la política lingüística, i trobem totalment contradictori que, augmentant, en termes generals, sí que hi ha una disminució de l'aportació al Consorci de Normalització Lingüística. Per tant, és una contradicció, i aquí hi hem presentat una esmena.

Són moments de prioritzar –la política és prioritzar–, i, per tant, pel que fa a noves inversions, nosaltres el que prioritzaríem són alguns dels equipaments que el territori està esperant i que ja hi ha tota una feina elaborada. Serien: el centre d'art de Barcelona, el museu del còmic de Badalona i el museu casteller de Valls.

Per acabar, proposem també la reducció d'alguna partida que ens provoca tota mena de dubtes –tot s'ha de dir–, per poder ampliar el pressupost de Cultura destinat a alguns grans equipaments, i ho fem –aquesta esmena–, també, reduint –creiem que podríem reduir d'altres partides. Quan parlo de l'aportació del pressupost de la Generalitat a grans equipaments, vull anomenar especialment el Liceu; el Liceu, que és un equipament cultural de prestigi que porta el nom de Barcelona i porta també el nom de Catalunya, però també és, a més a més, una empresa amb quatre-cents treballadors que en aquests moments viuen una situació de molta incertesa. I és per això, doncs, que rebaixem d'un lloc per poder-ne augmentar d'altres, perquè considerem que en aquests moments és important.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, diputada. Els recordem que hi han dos grups, a hores d'ara –diputat Bosch i diputats socialistes–, que encara no ens han presentat les esmenes que vostès demanaran votar per separat. Aleshores, l'èxit de l'estratègia de votació que s'ha marcat la comissió, amb el concurs de tots els grups parlamentaris, és que puguem votar en bloc, grup per grup, tenint clar de quines esmenes vostès plantegen votació separada.

Ara no el vull preocupar, diputat Bosch –vostè ha de fer la intervenció. Però que ho tinguin en compte per arribar a temps; si no, haurem de passar al mètode clàssic de la votació.

Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular. Diputat Coto, té vostè la paraula en nom del grup parlamentari per defensar les esmenes de la 89 a la 96, i la 192.

Endavant, diputat.

José Antonio Coto Roquet

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... en primer lugar me gustaría dirigirme al diputado Cañas. Él habla de Baleares y de la Comunidad Valenciana. Yo estoy convencido de que los diputados de su partido en el Parlamento balear o en el Parlamento valenciano ya defenderán lo que usted está diciendo aquí, pero los ciudadanos de Valencia y de Baleares no han optado en ningún caso por ustedes, por tener representantes de su partido en esos parlamentos.

Por tanto, le insto a que siga defendiendo eso en donde le toca, en el Parlamento balear, si pudieran llegar algún día, y en la Comunidad Valenciana si pudieran llegar algún día. De momento, los ciudadanos valen-

cianos han dicho que no entra usted en el Parlamento valenciano, ni su partido.

Quant a la resta de grups, escoltin, si tan malament ho fa a València i a Balears el Partit Popular, per què sempre guanyem i per àmplia majoria absoluta? No s'ho han preguntat mai, això? *(Remor de veus.)* No s'han preguntat mai això? *(Remor de veus.)*

I quant al tema concret de Cultura, doncs, mirin, nosaltres el que creiem és que la cultura no l'ha de decidir un polític des d'un despatx, sinó que els ciutadans i els usuaris de la cultura han de decidir quina cultura és bona i quina no és bona. I la cultura s'ha d'autoregular en funció dels usuaris de la cultura i no per un conseller o un polític des d'un despatx, que decideixi què és cultura, què no és cultura i com es reparteixen o no els recursos públics. I és en aquesta línia en què el Partit Popular presenta aquestes esmenes.

També un altre àmbit important és el fet de la digitalització de les biblioteques. Actualment, hi ha una mancança en aquest objectiu de digitalitzar les biblioteques. I en aquest sentit hem presentat una esmena, per tal d'aconseguir que això, que aquest bé públic que són les biblioteques, pugui ser utilitzat de forma adequada pels usuaris.

I per últim, doncs, hem presentat esmenes en el sentit de no convertir la cultura en un instrument a favor de les idees separatistes, que volen fer de la cultura un instrument ideològic i d'adoctrinament. I, evidentment, en aquest sentit, el Partit Popular de Catalunya i el Partit Popular no estem d'acord que la cultura s'utilitzi com un instrument per fer política i per defensar idees utòpiques, des del nostre punt de vista, sinó tot el contrari: la cultura ha de ser cultura, ha de potenciar la creació i ha de ser l'usuari qui ha de decidir quina cultura utilitza i quina no utilitza, i no un polític des d'un despatx.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputat, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Diputada Camats, té vostè la paraula.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Li haig de dir que no sabem si defensar explícitament i explicar la nostra opinió sobre el pressupost de Cultura, perquè estem convençuts que al conseller de Cultura no li agradarà gens –gens, gens– el que direm. I, com a d'altres, ens renyarà perquè...

El president

Permeti'm, diputada. Jo sé que totes les intervencions susciten en vostès entusiasme –jo ja ho sé–, però una mica de contenció ens vindrà bé, i vostè, diputada Comas, faci la... *(Veus de fons.)* Perdoni, Camats...

Dolors Camats i Luis

Ha tingut un lapsus, president.

El president

Un lapsus... En què devia estar jo pensant, diputada.

Dolors Camats i Luis

No sé què deu estar pensant...

El president

Sí. Disculpi'm...

Dolors Camats i Luis

No sé a qui li recordo, president.

El president

No sap a qui em recorda, exacte. Doncs, potser a la diputada citada. *(Veus de fons.)* Diputada, té vostè els tres minuts, aprofiti'ls, digui el que cregui oportú sobre el contingut.

Dolors Camats i Luis

Els estava aprofitant, president.

El president

No, l'he parat un momentet perquè pogués ser escoltada, per protegir el seu dret a ser escoltada. Endavant, diputada.

Dolors Camats i Luis

Estic convençuda que és l'interès que el mou: protegir el meu dret a ser escoltada. Gràcies, senyor president.

Deia, precisament, que al conseller no li agradarà gens –gens, gens– el que diré del seu pressupost, i que, per tant, corro el risc que ens renyi com a d'altres.

En aquest cas hem de dir que el conseller de Cultura té el segon *top ten* dels incompliments. Ell va començar la legislatura dient que el pressupost de Cultura seria un menys u. Però després: un més u i un per dos. I el que ens hem trobat és un menys u menys u, i tot plegat anem cap a zero.

El que demostra clarament el pressupost de Cultura és el menysteniment d'aquest Govern i d'aquest departament, de la visió del Departament de Cultura i del pressupost de Cultura en tant que la cultura com a dret de l'estat del benestar. És un pressupost que es redueix de nou. Hem passat de tenir un pressupost de quaranta-tres euros per persona i any, l'any 2010, a ja gairebé menys de trenta-un euros per persona i any invertits. I no sabem on està el límit, sincerament, de la inversió. Al límit, probablement, és al que estan arribant els equipaments nacionals a què abans es feia referència, que avui, amb una reducció del 13 per cent del seu pressupost, han deixat de ser ja equipaments nacionals

i tornaran a ser –com ho van ser fa uns anys– equipaments de Barcelona, que és on estan ubicats, perquè aquesta retallada els impossibilita ser equipaments de tot el territori.

Lamentem molt, ja ho vàrem dir, no haver sentit el conseller de Cultura defensar el que ens sembla que és la pitjor retallada en cultura, que és el que s'ha fet amb les escoles de música i dansa. És a dir que aquell conseller que ha de vetllar també per la creació de nous artistes i també pels públics dels que seran els futurs artistes, és a dir, d'aquells que s'eduquen en la música avui, no hagi dit ni una sola paraula de la retallada a les subvencions d'aquestes escoles de música. Aquest pressupost defineix una inversió en cultura entesa només com a sector econòmic, només com a negoci i indústria.

Les nostres esmenes van en el sentit d'augmentar les transferències a les associacions culturals, als municipis i als creadors, per dinamitzar la programació i les activitats, entenent que això dinamitza els creadors, dóna vida cultural, però també dóna activitat econòmica.

Hem incorporat una esmena a la 1710, per elaborar un cens de professionals del sector de l'espectacle i de l'audiovisual, perquè en aquest sector la crisi també està condicionant i precaritzant les condicions de treball dels treballadors i de les persones que dediquen la seva activitat professional a la cultura i l'espectacle o l'audiovisual, i ens sembla important conèixer la radiografia del que està passant.

Pel que fa a equipaments, tenim una esmena que..., sincerament –abans es parlava de vergonya–, fa vergonya, per al nostre país, el que ha passat a Barcelona amb la destitució del director del Canòdrom. Un equipament d'arts escèniques, un equipament d'arts contemporànies, que per concurs internacional es fa venir una persona de prestigi reconegut internacional, i que avui se li diu – allò que diuen les institucions catalanes i està conveniat no serveix per a res, no tenim paraula–: «Torni-se'n a cada seva perquè aquí vostè no hi fa res.» Creiem que l'aportació del Govern de la Generalitat hauria de continuar i que el Canòdrom hauria de continuar tal com estava previst i projectat.

Volem destacar que també demanem la finalització de projectes que estaven aparaulats, com el del museu del còmic i la il·lustració de Badalona, la necessària rehabilitació de la casa Puig i Cadafalch d'Argentona, o del consorci de la vall de Boí, perquè continuï obert i puguem veure aquest patrimoni que representa el romànic a casa nostra.

Fem esmenes en el sentit d'incrementar el nombre de biblioteques –que són la xarxa de cultura més bàsica que tenim en el nostre país–, i també el fons bibliogràfic, per no debilitar la seva oferta. I pel que fa a la llengua, demanem intensificar o recolzar la posada en marxa no només de la Llei de l'aranès, sinó també de la Llei d'acollida de persones immigrants, perquè amb el pressupost que hi ha no creiem que sigui possible.

Finalment, dir que el nostre grup estaria disposadíssim a parlar del calendari i dels terminis d'aquestes esmenes i de l'execució d'aquestes activitats, però ens fa l'efecte que –allò que deia abans el Grup de Convergència i Unió, que érem uns irresponsables–..., sembla que no troben irresponsabilitat en el Partit Popular a l'hora de demanar. Potser és perquè el Partit Popular no té cap esmena en el Departament de Cultura, i potser és per això que és molt més fàcil pactar amb ells aquests pressupostos.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada, per la seva intervenció. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. El diputat Pere Bosch té la paraula per defensar les esmenes de la 1711 a la 1759. Endavant, diputat, té vostè tres minuts.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Intentant ajustar-me al màxim al temps que m'ha donat, voldria fer una referència, però, prèvia al tema dels ingressos. Perquè és evident que bona part de les esmenes que han presentat els grups parlamentaris fan referència a despeses –igual com s'ha fet tradicionalment en aquesta cambra parlamentària, igual com ho feia Convergència quan estava a l'oposició–, però hi voldria fer una referència, perquè em sembla que això dóna més credibilitat a les esmenes que tot seguit explicaré. I voldria remarcar l'esforç que ha fet el nostre grup parlamentari per definir un model d'ingressos, que malauradament no ha estat acceptat pel Govern, com es pot suposar, però que hauria representat la possibilitat d'impedir retallades per valor de 1.100 milions d'euros, que és el que haurien possibilitat aquestes propostes que va fer arribar el nostre grup parlamentari en el seu moment.

Per tant, això què ens diu? Ens diu, d'una banda, una preocupació també pels ingressos. Però ens diu també que el Govern no tenia només una alternativa –no tenia només l'alternativa del Partit Popular–, sinó que tenia una altra alternativa, que hauria possibilitat que en àmbits tan estratègics com la cultura, com la salut, com l'educació, les retallades no haguessin estat tan substancials com ho han estat.

I per què es pacta amb el Partit Popular? Home, jo crec que hi ha una evidència notable i em sembla que queda perfectament exemplificat en el cas de Cultura. El Partit Popular en el cas de Cultura no té cap esmena –cap ni una. Evidentment, és molt més fàcil pactar amb un grup parlamentari que mostra un interès tan apassionat per la cultura que el porta a no presentar cap esmena en la cultura, que no pas amb altres grups parlamentaris que, lògicament, tenim una proposta segurament més complicada de consensuar.

Tres eixos estratègics a la despesa en aquestes esmenes que ha presentat el nostre grup parlamentari. D'una banda –primer–, mantenir aquells equipaments o sectors que són, al nostre entendre, estratègics. Voldria fer una referència –vaig fer-ho també el dia que va comparèixer el conseller– a la situació clarament insostenible a la qual es veuen abocats, ja sigui a través de la presentació d'ERO –com pot succeir en el cas del Liceu–, a través d'una situació insostenible –com

pot succeir amb la Biblioteca de Catalunya–, i en podríem posar molts i molts altres exemples.

Sé que segurament és molt més dramàtica la situació d'alguns sectors com la salut o l'ensenyament, però el sector de la cultura també pateix. I pateix en llocs de treball, pateix una situació insostenible que acaba provocant, ho repeteixo, un deteriorament del servei públic.

Segon eix en el qual hem intentat vehicular les esmenes: elements d'inversió que representen un estalvi. Apostar en aquests moments per digitalitzar el nostre patrimoni hemerogràfic, apostar en aquests moments per unificar tot el sistema de la xarxa de biblioteques del país, significa, a llarg termini, un estalvi també per a l'Administració. Crear no només una finestreta única de la Generalitat, com pretén el Govern, sinó que abasti totes les administracions públiques que operen a Catalunya, és lògicament un estalvi per al ciutadà o ciutadana, però també és un estalvi per a l'Administració. Per tant, eren esmenes que a llarg termini significaven un estalvi per a l'Administració.

I un tercer eix en el qual hem volgut vehicular també les esmenes és en sectors estratègics. I la llengua, lògicament, n'és un. La llengua en aquests moments és un factor de cohesió essencial en el nostre país. I en la mesura que hi ha un percentatge important de població nouvinguda a Catalunya, entenem que els recursos destinats a través del consorci o a través del desplegament de la Llei d'acollida que va aprovar en el seu moment el Parlament de Catalunya, haurien de ser molt més importants del que són.

En definitiva, tres eixos: mantenir els equipaments; intentar inversió que pugui generar, en el futur, estalvi, i, en definitiva, apostar per aquells espais estratègics de cara al futur.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies a vostè, diputat, per la seva intervenció. És el torn del Subgrup Parlamentari de Ciutadans –diputat Cañas–, per defensar les esmenes de la 1760 a la 1764.

Jordi Cañas Pérez

Sí, presidente, me permitiré una breve digresión. Yo cuando escucho al señor Coto me vienen a la mente *The Walking Dead*, y aquellos momentos más dramáticos de la serie, ¿no?, cuando los vivos han sido mordidos por los *undeads*, y están a punto de pasar al mundo de los *undeads*, de los zombis. Entonces, no se preocupe, son los últimos estertores antes de que usted sea normalizado, señor Coto; no se preocupe, se le pasará, ¿eh? Ya está normalizado políticamente... Queda poco, ¿eh?, queda poco; tranquilo, pronto estará usted perfectamente normalizado.

A lo que íbamos. Claro, este departamento –Cultura y Lengua–, el problema es que es de cultura en catalán y de la lengua catalana, cosa que es muy loable, pero tiene un problema: que es discriminatorio. Y, por lo tanto, las enmiendas que presenta Ciutadans son para permitir que la cultura sea realmente un instrumento y un motor industrial, cultural, de cohesión, para el conjunto de la ciudadanía catalana, es decir, para todos los catalanes. Es decir, que la Administración otorgue igualdad de oportunidades en el acceso a la cultura y en el uso de los instrumentos que ofrece la Administración a los creadores. ¿Esto pasa? No, no pasa. Lástima. Por eso muchas de nuestras enmiendas van en la dirección de intentar normalizar –en este caso bien empleado el término– los recursos públicos para todos los ciudadanos, para que no haya discriminación.

Claro, cuando uno ve que nuestro Gobierno destina casi 160 millones de euros a políticas lingüísticas en el conjunto de departamentos –casi un 50 por ciento del presupuesto de Cultura–, hombre, yo no sé por qué algunos se sorprenden y se lamentan de que no haya recursos suficientes, porque no está nada mal –no está nada mal. A nosotros nos gustaría que todos esos recursos se destinasen a la cultura –a la verdadera cultura–, pero claro, como decía Woody Allen: «Claro, es que escucho a Wagner y me dan ganas de invadir Polonia.» Yo cuando escucho al señor Mascarell me dan ganas de votar en contra de su sección presupuestaria. ¿Por qué? Porque va en la línea contraria al uso de la cultura como factor de cohesión y de integración: discrimina una parte sustancial de los ciudadanos de Cataluña que no tienen acceso a las ayudas públicas para la creación y para crear una industria cultural catalana –no solo en catalán, sino catalana–, que ponga en valor la cultura como un elemento de cohesión y como un instrumento de transformación económica de nuestra comunidad.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, per defensar l'esmena 1766. Diputada Ponsa, té vostè la paraula.

Àngels Ponsa i Roca

Gràcies, president. Bon dia. Jo voldria començar dient que al nostre grup parlamentari també ens agradaria donar suport a totes les esmenes que han presentat els diferents grups parlamentaris, sobretot a aquelles que fan referència a la construcció d'equipaments culturals, museístics, d'arts escèniques o de qualsevol altre tipus, i sobretot a aquells que són necessaris, com bé tenim detectat. El que passa, que pensava que potser no caldria dir-ho. Però veig que sí, que sentint les intervencions dels diferents portaveus que m'han precedit, crec que val la pena repetir que, en l'actual context econòmic de contenció de despesa, suposa una major exigència ser més eficient i obtenir el major rendiment possible dels recursos que en aquest cas es destinaven a la cultura, i que no es pot demanar tot, tot i tot.

En aquest sentit –i per posar-ne un exemple–, les esmenes a l'articulat presentades per alguns dels grups parlamentaris en relació amb el Canòdrom, són un clar exemple de no-contenció de la despesa i de confusió sobre les responsabilitats de cada administració també.

L'altre eix sobre el qual hem establert el posicionament de les esmenes presentades pels grups parlamentaris és el relatiu a les prioritzacions polítiques del Departament de Cultura, que les va exposar el conseller –les quatre grans línies que va exposar el conseller i que jo no repetiré ara– en la seva compareixença a la Comissió de Cultura i Llengua, el dia 26 de gener. En temps que cal reduir ingressos, s'han d'establir prioritats clares, i resumint-les molt, aquestes passarien, dins l'àmbit de la cultura, per beneficiar les partides pressupostàries de programes destinats a la creació. L'àmbit de la creativitat –al qual es destina, com vostès saben, el 28 per cent del pressupost– és prioritari i fonamental, tant des del punt de vista de creació de marca cultural, com des del punt de vista del que representa a l'economia del país.

El Departament de Cultura, doncs, treballa per augmentar, en la mesura de les disponibilitats pressupostàries, les dotacions al sector cultural. En aquest sentit, la nova Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural suposarà un estalvi que revertirà sobre el sector cultural, en la mesura de reducció de despeses de gestió, que se xifra en 2.100.000 euros, i que farà incrementar el pressupost dels ajuts, que enguany es calculen al voltant dels 117 milions d'euros.

Finalment, també moltes de les esmenes presentades han estat recollides en diferents programes i actuacions al Departament de Cultura, com per exemple l'esmena a l'articulat que presentava el Grup d'Iniciativa sobre el Peccat. El departament està treballant, mitjançant diversos plans específics, per fer front a les diferents obligacions contretes, doncs, amb el PUOSC, amb la xarxa d'ateneus, amb el PIET.

Per tots aquests motius, el nostre grup parlamentari no podrà donar suport a les esmenes presentades.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada, per la seva intervenció. Amb això finalitzem els treballs relatius a la secció de Cultura, i passem a la d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural.

Serà la diputada Mònica Lafuente qui, en nom del Grup Parlamentari Socialista, defensarà les esmenes de la 1767 a la 1795. Diputada, té la paraula; recordi que per tres minuts.

Mònica Lafuente de la Torre

Moltes gràcies, president. Bé, ens tornem a trobar un altre any en una situació insòlita i fins i tot inadmissible. El pressupost d'Agricultura es torna a veure afectat amb una retallada considerable, que acumulada a la del 2011, parlem d'un 29 per cent. És el departament que, després de Presidència –departament sectorial–, més pateix una retallada.

Nosaltres sí que creiem que el sector agroalimentari segueix sent el motor de l'economia catalana; cal preservar-lo, cal potenciar-lo i donar-li eines. Aquest sector ha estat davanter en exportació, en facturació i generació d'ocupació, i entre altres coses, com anem reiterant en les comissions i en ple, és un sector estratègic. Però no ho és perquè ho digui aquest grup: ho diu, ho va dir el monogràfic del 14 d'abril del 2010, on se definien les prioritats del sector agroalimentari; prioritats que es veuen minvades amb aquesta retallada d'aquest pressupost.

Nosaltres creiem fermament que aquest Govern –moltes paraules, però buides de contingut– menysté el sector agroalimentari. El sector agroalimentari necessita eines; veu perillar el seu futur si any rere any es veuen amb un pressupost d'aquesta magnitud, i no podrà tirar endavant.

Nosaltres, les nostres esmenes –vint-i-nou esmenes que hem presentat per a aquests pressupostos– van dirigides a diferents termes. Un de prioritari i que ens preocupa força és el capítol VII. Aquest capítol pateix una davallada de 5 milions d'euros. Això afecta les partides destinades al contracte global d'explotació i al desenvolupament rural. Això què vol dir? Doncs, que no s'assoleix la dotació suficient que hauríem de tenir per complir amb la previsió raonable del PDR 2007-2013. I reiterem –i ens preocupa– que això vol dir que perdrem fons europeus. Creiem que això és una calamitat per a aquest sector, i seria fins i tot una vergonya no contemplar-ho i no tenir-ho en compte.

Una màxima que va sorgint, comissió rere comissió: que per reactivar l'economia cal invertir en R+D+I, i que per al foment de l'ocupació cal formació. Evidentment. Doncs, això no es tradueix mai en els pressupostos que veiem, i en el pressupost d'Agricultura concretament. Per aquest motiu, nosaltres, les nostres esmenes també van dirigides a la formació professional agrària i pesquera, per dos motius: perquè generen empreses i generen ocupació. No se destina ni un sol cèntim a beques per a joves emprenedors que volen i tenen voluntat de crear empresa agrària.

Un altre tema en què nosaltres aboquem força esmenes és en la innovació, recerca i desenvolupament en ciència i tecnologia agroalimentària. L'IRTA torna a veure una davallada considerable, acumulada en els dos anys en més d'un 22 per cent. L'IRTA és un dels principals actius de competitivitat del sector agroalimentari, i d'això n'estem orgullosos nosaltres i tots els grups quan ho diem, però després no es veu reflectit en el seu pressupost.

Les nostres esmenes també van dirigides a sanitat vegetal, animal i control de produccions, és un tema important que afecta la seguretat alimentària.

La diversificació de l'economia en el món rural –això genera noves oportunitats a la gent que ha optat per quedar-se als territoris–, creiem que és fonamental. Aquests pressupostos tampoc vetllen per aquests principis. I hi han esmenes dirigides a aquest programa, a internacionalització, exportació, i sobretot –i per acabar–, a un tema important, i més aquest any que ha estat declarat l'Any Internacional del Cooperativisme. Nosaltres creiem que aquest Govern no creu en un model empresarial com són les cooperatives, que han demostrat amb escreix que vetllen per la inclusió social, la creació d'ocupació i generació d'ingressos. Per

aquest motiu, nosaltres és un dels temes en què també hem presentat esmenes.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputada. Anem al Grup Parlamentari Popular de Catalunya. Diputat Coto, per defensar les esmenes de la 109 a la 116. Endavant.

José Antonio Coto Roquet

Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Partit Popular no estem satisfets amb el pressupost d'Agricultura, perquè és el tercer pressupost –començant per sota–, en termes de quantitat pressupostària que se li ha marcat aquest any.

I, home, no ens agradaria pensar que Convergència i Unió fa el pressupost d'Agricultura basant-se en la seva coalició de partits, atès que els dos departaments amb menys pressupost són Agricultura i Governació –departaments dirigits per Unió Democràtica– o el Departament de Cultura –dirigit pel socioconvergent perfecte, el senyor Mascarell.

Per tant, a causa d'això, i pel fet que no estem satisfets amb el pressupost del Departament d'Agricultura, el Partit Popular de Catalunya no vam poder votar en contra de les esmenes a la totalitat de la secció pressupostària, i ens vam abstenir per això, perquè considerem, doncs, que aquest pressupost, efectivament, no respon a quina crec que és la realitat de l'agricultura a Catalunya i la importància que té.

I, en aquest sentit, el Partit Popular de Catalunya mantenim el nostre compromís absolut amb l'agricultura catalana, amb els nostres productes, com a forma essencial de la nostra economia, com a element essencial, i, alhora, doncs, com a element integrador de les diferents comarques que componen Catalunya, les quaranta-una comarques.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Diputada Grau, té vostè la paraula per tres minuts.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Bé, per no entrar en un ball de xifres, ho centraré en quatre punts.

Aquest pressupost és un pressupost continuista –continuista amb unes retallades brutals, en aquest cas arriben al 29 per cent–, i un pressupost continuista a retallar, encara que això li suposi la pèrdua de cofinançament en un programa tan important per al sector com és el Programa de desenvolupament rural; o sigui, encara que això li suposi perdre fons estatals i perdre fons europeus –per tant, perdre poder fer polítiques en detriment del sector. Per tant, en aquest sentit, nosaltres hem presentat esmenes perquè es pugui compensar aquesta pèrdua i no perdre aquest cofinançament europeu i estatal.

Segon punt. Escandalós. Em penso que ja ho ha dit el company Joan Boada en el cas de Territori i Sostenibilitat, però potser també en el cas d'Agricultura. Això d'aquest nom tan llarg..., que ens el podríem estalviar i treure la part de «Medi Natural», perquè si la retallada en tot el departament és gran, en el cas de Medi Natural ha suposat, en els dos últims anys –des del 2010–, una pèrdua de 157 milions d'euros. Que això, afegit a les polítiques de les lleis «de l'abús», que suposen una desregularització, una desprotecció –hem tingut el cas fringílids, accés motoritzat al medi natural, pèrdua de la Llei de contractes de conreus–, és a dir, ens allunya de la modernitat. Ens allunya, a més, del que seran..., de per on van les línies bàsiques de la nova política agrària comunitària. I a mi realment se'm fa difícil veure com podrem mantenir i tirar endavant tota aquesta xarxa d'espais naturals, parcs naturals –que a més no els vam començar el Govern d'esquerres i nacionalista, els van començar els governs de Convergència, anteriorment–, o les polítiques de gestió forestal, que tant els agrada parlar de biomassa i tal, però que després no hi invertim.

Per tant, temes de gestió, de carta de turisme sostenible..., nosaltres hem presentat més de vint esmenes que van en aquest sentit; van en el sentit de posar en valor, de preservar i de no perdre tota la feina que s'havia fet. Per què? Perquè entenem que el medi natural és un actiu de cara a això, al turisme sostenible.

Una tercera idea: un pressupost que no dóna compliment als compromisos presos en aquest Parlament, tant en el debat monogràfic sobre el món agrari, com en les resolucions posteriors. Però és que, a més, no aposta per la modernització ecològica del sector –que n'hem fet moltes esmenes–, no aposta per les xarxes de distribució quilòmetre zero, no aposta per la venda directa. És a dir, no defensa els petits productors enfront de les grans cadenes agroalimentàries, de les grans xarxes de distribució, enfront de la gran indústria agroalimentària; que ja està bé, que s'ha de defensar, però que hi ha una altra realitat que és la del petit productor. Per tant, un pressupost antiquat que tampoc no aposta per la recerca, per la formació professional; bé, que incompleix bàsicament moltes de les resolucions del debat monogràfic.

I per últim punt –últim i quart punt i no menys important–, un pressupost que continua preferint, en una època de crisi, apostar per invertir en un model..., apostar per grans infraestructures, grans obres de regadiu –que potser algunes es podien haver aturat i posar aquests diners, per exemple, en el PDR. És a dir, un model de l'agricultura desenvolupista, però que elimina programes tan importants com el darrer d'eficiència i estalvi energètic, o que redueix en un 95 per cent el Pla d'agricultura ecològica, que no posa cap límit als transgènics –en això també quedem totalment diferenciats d'Europa, on s'estan rebaixant.

Per tant, un pressupost antiquat, que no pot donar resposta als reptes de crisi energètica, als problemes de

sobirania alimentària, i sobretot no aposta per resoldre aquells greus problemes que té avui el sector, i que ens vénen a exposar sovint a la comissió.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, diputada, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. El diputat Mòdol tindrà la paraula per defensar les esmenes de la 1846 a la 1853, i de la 193 a la 199. I haurà de fer-ho, diputat Mòdol, en tres minuts.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies president. Bé, de fet, sabem –en base al que està portant aquest debat de pressupostos– quin és el final –cantat– de les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, no?, com les dels altres grups de l'oposició. Sembla que el Partit Popular tindrà una mica més de sort; ho celebrem, si les esmenes són per a millorar els pressupostos. I en el cas d'Agricultura, la veritat és que hem fet un debat, una defensa abrandada del sector, no? Per això, com que per ajudar el sector..., també es pot fer votant les esmenes dels altres grups, recomanaríem o demanaríem al Partit Popular que votés favorablement la 1853 –que ha presentat Esquerra Republicana de Catalunya–, que és l'esmena base. Jo ja no demano ni al Grup de Convergència i Unió que ens voti la resta, però la 1853 sí.

Com han dit altres parlamentaris en l'ús de la paraula, avui s'ha deixat molt clar que amb la configuració actual dels pressupostos de la Generalitat en la secció d'Agricultura, difícilment..., bé, «difícilment» no, és impossible complir, exhaurir tots el recursos que, provinents de finançament estatal, de finançament europeu –és a dir, el cofinançament–, es podrien invertir en el sector agroalimentari del nostre país. Tenim un finançament que ve de forma automàtica si la Generalitat –els pressupostos públics del nostre Govern– hi posa les partides corresponents. A més a més generen, de forma directa, un resultat beneficiós sobre el sector, però de forma indirecta també, perquè els pagesos i ramaders del nostre país, per fer ús d'aquestos fons –que no són subvencions–, han d'implementar, han d'incorporar recursos propis per tirar endavant les inversions.

Per tant, són uns pressupostos que –si es fessin bé– tenen un clar efecte multiplicador, no només sobre el sector primari, sinó sobre el conjunt de l'economia catalana. No entenem que el Govern hagi deixat passar una ocasió per assenyalar el sector agroalimentari com un sector estratègic, com tots vam acordar de definir-lo no fa gaire temps –l'any passat i l'any anterior–, d'una forma unànime a més a més. Creiem que encara s'és a temps de reaccionar. L'aprovació de l'esmena 1853 d'Esquerra Republicana, que fa referència al cofinançament, ho facilitaria.

En previsió d'això, també hem presentat esmenes a les partides d'altes i baixes; doloroses, perquè per provocar altes al finançament del Pla de desenvolupament rural, hem hagut de provocar una baixa en les inversions en obra pública –els regs, concretament. Volem creure que el compromís del sector –del «sector» vull dir de la conselleria–, i del Govern en el seu conjunt és, primer de tot, amb el sector i no amb les empreses que es dediquen a la construcció. També hi ha de ser, eh?, però entenem que hi ha prioritats. Els recursos són limitats –em sap greu dir-ho–, però és millor no perdre ni un euro de finançament i reprogramar les obres de reg. En aquest sentit hem posat les esmenes a les partides d'altes i baixes.

I una última reflexió en la línia que havia parlat abans el senyor Coto. Nosaltres agrairíem que el compromís que manifesten obertament amb el sector, el fessin avinent votant algunes esmenes. Vostès no han presentat esmenes a l'articulat, han presentat esmenes de baixes, bàsicament. I si em permet la confiança, els llocs on han posat les baixes, precisament, ocasionarien un perjudici greu al sector, perquè és allò que immobilitza realment l'economia agrària. Per tant, des d'aquest punt de vista, els recomanaríem que retiressin les seves i ens votessin les nostres.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari de Ciutadans. Diputat Cañas, té vostè la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. El ciclo agrícola es perpetuo, ¿no?, es la siembra, el cultivo y la cosecha. Cuando ustedes están en la oposición lo abonan con propuestas. Ahora que están en el Gobierno, sembraron, cultivaron, recogieron los votos y ahora dejan el sector en barbecho. Y de aquí a dos añitos, nos volveremos a acercar, volveremos a sembrar, a ver si volvemos a recoger el voto este, tan nuestro, de las tierras del interior. Bueno.

Realmente la inversión pública a veces tiene un efecto multiplicador. A veces –no siempre, ¿eh?– se invierte mal, como en el caso de los velódromos, de los aeropuertos o de las «cajas mágicas», pero a veces se invierte bien, y eso tiene un efecto multiplicador. Pero cuando no se invierte, a veces tiene un efecto multiplicador negativo. Y este es un caso. Es decir, no invertir dinero público en el sector agrícola significará una pérdida de recursos de los fondos europeos y españoles; es decir, nunca una no inversión es tan perjudicial y tiene un impacto tan negativo en un sector. Porque ustedes cuando hacen, no hacen nada, y cuando no hacen lo hacen peor. O sea, si no invierten, están condenando al sector a través de un efecto perverso como el de multiplicación negativa de sus recursos. Por lo tanto, poco más se ha de decir.

Después, ustedes recortan en inversión, destruyen el sector agrícola. Pero es que en el sector ganadero es peor, porque con lo que hablaremos esta tarde de las tasas, ustedes van a conseguir destruir el sector –destruir el sector. Lo van ustedes a expulsar de nuestra comunidad –lo van a expulsar. ¿Por qué? Porque van a ponerles encima unos costes que no van a poder asumir, y acabarán deslocalizando una parte importante del sector ganadero de nuestra comunidad, afectando

a los criadores, afectando a los intermediarios, afectando en este caso a los *escorxadors* –a los mataderos.

Por lo tanto, toda su política en agricultura y ganadería –de pesca ya ni hablemos– está profundamente equivocada –profundamente equivocada–, en el volumen global de los recursos y en su asignación sectorial.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies a vostè, diputat Cañas. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Diputat Bordes, té vostè la paraula. Endavant.

Salvador Bordes i Balcells

Sí, gràcies, president. Bé, ho ha dit, em sembla que molt clar, el Josep Rull, no? –serviria per a totes les intervencions–: sembla que no ens adonem que estem en una crisi i que hem de retallar. No a un lloc: a diferents llocs. I, per tant, a infraestructures, a Agricultura i a molts altres departaments. Ens sap greu haver-ho de fer així i dubtem que vostès fessin tot el que proposen a les seves esmenes, perquè algú els diria que han de tocar de peus a terra, com ja s'ha dit.

Bé, nosaltres, com que s'ha parlat molt de l'efecte multiplicador dels diners que es posen en un lloc o un altre, hem sentit a dir, durant molts anys, que el diners que s'esmerçaven en regadius eren els que més rendien. I els que coneixem les comarques d'interior, de secà, sabem que això és així. I el senyor Mòdol, que també el conec i he parlat diverses vegades amb ell, sap que és així. Que tingueu oliveres a les Garrigues en regadiu o en secà pot ser collir o no collir, eh?, tan senzill com això, a la Segarra i a altres comarques.

Bé, regadius. Es fa un gran esforç en regadius. Si vostès volen, hi ha programades aquestes inversions en regadius, però se'n fan –i no solament al Segarra-Garrigues, eh?, a molts altres llocs. I, per tant, aquesta línia per mi és la que té un clar efecte multiplicador del que aquí s'ha esmentat per diferents portaveus dels grups. La política del Departament d'Agricultura no és la que voldríem tots. Hem de retallar –perquè així ens ho demanen– per ajustar-nos –és la filosofia general de tot el pressupost–, però molt menys que altres vegades. I, en tot cas, pensem que si hem d'obtindre l'agricultura amb un efecte multiplicador, com s'ha esmentat, doncs, creiem que els regadius és la seva part més important dels pressupostos.

En altres línies no m'hi estendré, perquè ja s'ha esmentat que no podem invertir més diners en apartats on realment no tenim els recursos per fer-ho i hem d'ajustar-nos.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat, per la seva intervenció. Passem al Departament de Benestar Social i Família, a la secció corresponent del pressupost.

El Grup Parlamentari Socialista... Diputada, té vostè la paraula per defensar les esmenes de la 1855 a la 1929. Endavant, diputada.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. El Grup Parlamentari Socialista ha denunciat al llarg d'aquest debat sobre els pressupostos, doncs, que ens trobem davant d'un pressupost que no és ni just, ni és social; trobem que sí que és coherent amb la ideologia del partit que recolza el Govern. Però el que tenim en els pressupostos de Benestar Social i Família és que tenim 212 milions menys en els dos anys acumulats –212 milions d'euros–, amb unes polítiques que es necessiten més que mai perquè la situació és més crítica que mai.

També sabem que Convergència i Unió vol aprimar l'Administració, i en el cas dels temes de Benestar i Família «aprimar l'Administració» vol dir debilitar drets objectius, condicionar ajuts i prestacions. I també el que trobem és que el Govern relaxa els requeriments, i això vol dir rebaixar la qualitat assistencial en les polítiques socials.

Benestar i Família acumula ja una retallada de l'11 per cent, quan deia que hi han més necessitats que mai. I el que s'ha de posar en valor és que Benestar i Família el que fa és recollir les víctimes de les retallades d'altres departaments. Recull les retallades i les víctimes de les retallades de la PIRMI, de les escoles bressol, de les beques menjador, de la Llei de barris; totes aquelles polítiques que són retallades pel Govern i que a Benestar i Família no li queda més remei que tractar de no fer, de no provocar encara més fractura social. És evident que no és així perquè hi ha encara menys recursos.

El Grup Parlamentari Socialista entén l'austeritat que necessitem i l'esforç, però no compartim que aquest esforç estigui concentrat en les famílies que més necessitats socials tenen en aquests moments. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat esmenes al voltant de família i infància, sobre autonomia personal i dependència, sobre discapacitats, i també sobre les entitats del tercer sector.

Però m'agradaria concentrar-me en les esmenes que hem presentat al voltant de la lluita contra la pobresa i per la inclusió social. El Govern fa una publicitat enganyosa en aquesta matèria. Diu que es prioritza, quan el que tenim són partides retallades a tort i a dret. El Grup Parlamentari Socialista entén que estem davant d'una emergència nacional, que la taxa de pobresa continua augmentant i que el programa que ha presentat el Govern és fum. I per això el que hem fet és traslladar a les nostres esmenes les mesures que el Govern ha consensuat amb les entitats socials i amb les entitats municipalistes.

Per tant, jo demano el vot favorable a les esmenes socialistes perquè el que fem és traslladar totes i cadascuna de les mesures que el conseller Cleries ha pactat amb les entitats que estan a la trinxera, a peu d'obra en la lluita contra la pobresa i per la inclusió social. I aquestes esmenes..., jo crec que l'aprovació d'aques-

tes esmenes, doncs, evitaria la fractura social que en aquests moments, amb els pressupostos que coneixem, està assegurada.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Granados, per la seva intervenció. Grup Parlamentari Popular de Catalunya. Senyor Coto –esmenes 1930-1939, 118-122–, té la paraula.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com deia la senyora Granados, estem en una situació d'emergència. Vostè sap per què estem en una situació d'emergència? Mai s'ha preguntat les causes que ens han portat al fet que estiguem en una situació d'emergència?

Jo crec que... Bé, quant a Benestar Social, evidentment és un element fonamental en qualsevol administració pública –ha de ser-ho–; pel nostre partit també ho és. I tot recurs és poc en l'àmbit de Benestar Social. I nosaltres desitjaríem poder, tant el Govern del Partit Popular com creiem que el Govern de la Generalitat..., nosaltres, com a grup parlamentari, creiem que s'ha d'augmentar el pressupost a Benestar Social i Família –només faltaria; absolutament s'ha d'augmentar, és necessari, és imprescindible–, però també és veritat que la situació econòmica és la que és. I ho és per unes causes. I ho torno a dir: l'emergència ve..., la situació d'emergència ve per unes causes. Pregunti's per què. No cal que li faci esment de quines causes ens porten a l'actual situació d'emergència.

I torno a reiterar que tot recurs és poc, i sobretot amb la situació de les famílies. Avui hi ha una situació d'atur que gairebé arriba a 800.000 persones a Catalunya, que volen i no poden treballar, que això afecta moltes famílies que tenen tots els seus membres a l'atur. I, per tant, el Partit Popular de Catalunya hem presentat un conjunt d'esmenes amb l'objectiu d'aconseguir que les famílies, doncs, tinguin un coixí, tinguin ajudes; que aquelles famílies més vulnerables, que tenen tots els seus membres a l'atur, que estan patint de debò, doncs, puguin tenir un suport de l'Administració pública, que treballi evidentment per a tothom, però sobretot per a aquells que no tenen de tot.

I aquesta és la voluntat amb què el Partit Popular de Catalunya hem presentat aquest conjunt d'esmenes.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. La diputada Massana prendrà la paraula? *(Pausa.)* És així?

Laura Massana Mas

Sí.

El president

Endavant, diputada.

Laura Massana Mas

Gràcies, president. Nosaltres hem dit que –tres minuts?– en el pressupost anterior, el del 2011, el Govern de CiU posava les bases per dinamitar les polítiques de garanties, la política de dret, la universalització dels serveis, l'autonomia de les persones i la igualtat d'oportunitats. Aquests pressupostos acaben de reblar el clau. I vull tornar a posar la renda mínima d'inserció –encara que no sigui pròpiament d'aquests pressupostos–, però, com a punta de llança; això és un gran exemple.

El pressupost destinat a protecció social diríem que en un moment que la crisi fa estralls, els seus efectes són creixents. El pressupost pràcticament es manté –que és un 0,4. Per tant, les polítiques de garanties de drets i de prestacions no interessen al Govern de Convergència. Igual que no interessen aquests usuaris de la renda mínima que volen eliminar –una prestació universal més que volen eliminar.

Nosaltres hem fet esmenes en el sentit de fer el que el departament ha de fer –que es diu Benestar Social i Família–, i és donar suport a la família. Vostès van eliminar els ajuts..., amb fills a càrrec. Per tant, preguntem: què entenen per suport a la família? I, per cert, en aquests dies els posen a prova el que no han pagat, que són els del 2010. Nosaltres fem una partida, proposem una partida per recuperar la universalitat de la prestació.

També fem especial esment, en les nostres esmenes, de la promoció de l'autonomia personal. Entenem que..., ja vam explicar que les dades d'incompliment són flagrants, d'aquest Govern –això ho vam explicar i no m'hi estendré–, i que totes les prestacions han disminuït. Però el que nosaltres volem fer en aquest cas és apostar per allò que no aposta aquest Govern, que és eliminar la política de xecs i fomentar realment l'autonomia personal, mantenir els ajuts per a l'adquisició d'ajudes tècniques i, en definitiva, fer el que diu el calendari, també, de desplegament de la llei, que és atendre les persones amb dependència moderada.

En el punt, diríem, d'inclusió social i lluita contra la pobresa, més enllà de reivindicar també el pacte nacional que vam subscriure tots, òbviament, nosaltres demanem específicament en les esmenes que hi hagi suport al tercer sector, per fer projectes per a inclusió dels col·lectius. I que siguin projectes, en aquest sentit, amb cara i ulls i constants en el temps, plurianuals, perquè la solidaritat no es fa en un dia; ha de ser una constant, igual que el repartiment de les rendes. I també, especialment, un pla de xoc amb els serveis socials municipals, per donar cobertura i assistència en totes les ajudes d'urgència i d'habitatge.

Entenem que aquestes serien les més rellevants, però no em vull deixar de dir que per nosaltres el que fa aquest Govern és, com deia, un flac favor a totes aquelles polítiques de què ens vam dotar, a les polítiques de serveis socials de les nostres lleis. Perquè vostès saben que hi ha una alternativa a aquestes retallades, i aquesta no és pensar només que hem de fer front a un dèfi-

cit i retallar per tant inversió social –no despesa social: inversió social. És una alternativa coherent –que no ens fan cas– per a les persones que necessiten el nostre suport i que no han de ser abandonades a la seva sort. Polítiques que es podrien fer a través de les nostres esmenes, on salvaguardaríem la inversió en programes, amb polítiques en favor de les famílies i dels col·lectius amb major vulnerabilitat, que són les dones, que són els joves, que són els infants i que són la immigració.

Això ho trobaran a les nostres esmenes. Per tant, vo-tin-les.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. El diputat Pere Bosch té la paraula.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Si em pot girar el temps... Ho dic per poder ser el màxim de disciplinat i provocar la seva satisfacció.

El president

Està en capacitat de veure-ho?

Pere Bosch Cuenca

Estic capacitat per veure-ho si ho situa bé. *(Rialles.)*

Moltes gràcies, senyor president. A vegades són ironies de la vida. Quan estava parlant la diputada d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa ens arribava un teletip que diu: «El Partit Popular de Catalunya exigeix a Convergència un acord polític per escrit per recolzar els pressupostos.» Jo no sé si al final voldran passar pel notari o què passarà aquí, però la veritat és que això s'assembla més a una telenovel·la amb un final segurament ja escrit, que no pas a qualsevol altra cosa.

La qüestió és que, al marge d'això, jo crec que hem de fer veure –i voldria fer-ho veure– que, d'una banda, hi haurien altres acords possibles –i per tant Convergència tenia possibilitat d'arribar a acords amb altres forces polítiques–, i igualment hi havia una altra forma de fer el pressupost. I això em sembla que ho hem intentat posar en evidència al llarg d'aquestes darreres setmanes. D'una banda, el Govern podria, avui, tenir més de 1.000 milions d'euros damunt la taula per poder invertir en despesa social, que era el que proposava el nostre grup parlamentari –i que el mateix conseller Mas-Colell va dir que eren propostes raonades i raonables–, i podria tenir també un altre acord que li permetés, segurament, acceptar esmenes que tindrien una repercussió positiva en la ciutadania.

Perquè si jo em repasso les esmenes que ha presentat el Partit Popular –partit amb el qual previsiblement arribaran a un acord–, comprovo que en el cas concret de Benestar i Família vostès es preguntaran: hi ha alguna esmena que faci referència al sistema català d'autonomia personal? Cap. Hi ha alguna esmena que faci referència a les famílies? Cap. Hi ha alguna esmena que faci referència a un tema que sembla que preocupa sempre tant al Partit Popular com la immigració? Cap. Hi ha alguna esmena que faci referència al suport al tercer sector social? Cap. Hi ha alguna esmena que faci referència a la inclusió i a la lluita contra la pobresa? Cap. I per què no hi ha cap esmena en aquests sentits? Doncs, això explica en certa forma l'acord al qual arriba amb Convergència, i és perquè és un acord gratuït –és un acord absolutament gratuït.

Contràriament, nosaltres hem intentat fer propostes en cadascun d'aquests àmbits; propostes realistes que no representen un increment notable dels recursos –voldria recordar alguns debats de pressupostos en els quals Convergència, el grup que a hores d'ara està al Govern, presentava esmenes que arribaven a sumar més de 6.000 milions en despesa global en el pressupost de la Generalitat–, i propostes que signifiquen incidir en sectors estratègics. Quins sectors són? Tema, d'una banda, del sistema català de promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència. Demanem aquí, ni més ni menys, que es compleixin els terminis: que el Govern de la Generalitat es posi al dia i que intenti reduir, en el termini màxim de mig any, la llista d'espera d'usuaris/usuàries –ni més ni menys que allò que reclamava Convergència i Unió quan estava a l'oposició. Demanem que en l'àmbit de la família, ni més ni menys, el Govern comenci un procés de reforma dels ajuts i prestacions a les famílies per tal d'avançar cap a un sistema basat en la progressivitat, l'adaptació a les diverses situacions familiars i l'agilització en els tràmits; per tant, un sistema que pugui ser sostenible de cara al futur. *(Pausa.)* Moltes gràcies, senyor president.

Demanem també suport a les entitats a partir de la seva estabilitat. Demanem un major compromís en la lluita contra la pobresa. I, finalment, demanem també un compromís amb la immigració, d'una banda per incrementar les partides destinades a ens locals, i per altra banda, també, per intentar que aquells plans pilot que han començat en alguns municipis es puguin estendre en aquells que tinguin més d'un 10 per cent de població extracomunitària.

En definitiva, segurament que són propostes que representen un esforç més notable per a Convergència, però que de ben segur que, a diferència de les que presenta el Grup del Partit Popular, tindrien una incidència molt més positiva en el país i en els seus ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, diputat, per la seva intervenció. Ara és l'hora de la intervenció del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, per a la defensa de les esmenes 2044 a 2066, i de la 123 a la 125. Diputat...

Jordi Cañas Pérez

Sí, gracias, presidente. La defensa de Ciutadans de las enmiendas presentadas empezará nuevamente por el

título de este departamento, el nombre del departamento: Bienestar Social y Familia. Nosotros pensamos que lo de «Familia» venía por un modelo de familia; pero no, era por una familia –una; una familia. Realmente es poco ambicioso: uno. Se quedan fuera 1.999.999 familias en Cataluña. Se cuida a una, no sabemos de quién.

Lo que sí que es cierto es que coincide el aumento de la demanda de servicios sociales con el recorte de los mismos. Es decir, una situación paradójica: cuantos más recursos se necesitan para hacer frente a una auténtica catástrofe humanitaria que vive nuestra sociedad, menos recursos se destinan para ello; menos recursos para la lucha contra la exclusión social y contra la pobreza se destinan.

Pero, claro, parece que para algunos, hay ciudadanos de los cuales se asume que son víctimas colaterales de una determinada política económica, y que no les importa que muchos de ellos queden varados en la marginalidad social, porque eso es lo que se deriva de los recursos de que se dota este departamento. Desgraciadamente es así y es incuestionable –incuestionable–: cuanta más urgencia de servicios sociales tiene esta sociedad, menos recursos se destinan. Eso es una prioridad de gobierno como tantas otras: ¿a qué se destinan los recursos? *(Adreçant-se a la diputada Anna Figueras i Ibàñez.)* Ese «no» con la cabeza se lo explica usted a las personas que carecen de cobertura social y de red social. *(Veus de fons.)* Me lo explica usted. Sí, explíquemelo, porque, desde luego, en las partidas presupuestarias yo no lo encuentro. Y no yo, la mayoría de representantes del tercer sector. Pero supongo que también están equivocados. Hasta de su consejo asesor, que supongo que también están en un profundo error, no lo ven claro. Porque, claro, la crisis lo justifica todo.

Yo no sé si cuando haya una catástrofe humanitaria –me imagino un terremoto– el señor Coto dará la misma explicación cuando los ciudadanos pidan ayuda: «Es que estamos en el recorte.» Justamente en las situaciones de emergencia nacional es cuando las administraciones tienen que dotar de los recursos necesarios para prestar los servicios esenciales para que el perímetro de la pobreza no aumente de la forma que está aumentando –galopante, en nuestra sociedad. Porque ese perímetro de la pobreza es un perímetro de la exclusión, de muchos ciudadanos que no volverán a estar incluidos nunca. Hay marginalidad que no tiene vuelta atrás, y eso es una responsabilidad de gobierno.

Para acabar: la mayoría de las enmiendas que presenta Ciutadans buscan algo evidente, que es dotar de recursos presupuestarios a los acuerdos adoptados por la Comisión de Bienestar y Familia, algo que parece que a este Gobierno se le olvida hacer de una forma recurrente.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Diputada Anna Figueras, té vostè la paraula.

Anna Figueras i Ibàñez

Molt bé, moltes gràcies, president, i per defensar, doncs, el posicionament del Grup Parlamentari de Convergència i Unió a les esmenes presentades a la secció pressupostària de Benestar i Família. Bé, nosaltres donarem per defensades les esmenes presentades, que són la 200, la 267 i la 268, i a més a més m'agradaria centrar-me en el nostre posicionament respecte a esmenes presentades per altres grups parlamentaris.

Mirin, lluny de les intervencions apocalíptiques i tremendistes que m'han precedit, nosaltres considerem que aquests són uns pressupostos que prioritzen –sí– la sostenibilitat de l'estat del benestar. Abans fins i tot algú que m'ha precedit en la paraula deia que no era un pressupost ni just ni solidari. Si volen, parlem de justícia, parlem de si és just deixar el país com vostès el van deixar, i si volen, doncs, escoltin-me, parlem –parlem. El 70 per cent dels recursos destinats a l'estat del benestar és el que realment prioritza aquest pressupost. I, home, això, algun caire, diguem-ne, bastant social sí que deu tenir.

I, senyor Cañas, sí, miri, li ho explico. Aquesta secció pressupostària, la de Benestar Social i Família, augmenta un 0,5 per cent respecte del 2011 amb el pressupost consolidat. Però, per exemple –i concretament–, l'ICASS –aquell organisme, diguem-ne, que gestiona polítiques de dependència, de pobresa i de discapacitat– augmenta un 0,8 respecte al pressupost de l'any passat, però escolti'm, un 7,5 respecte al pressupost del 2010. Per tant, home, em sembla que les prioritats les hem marcades, sí que és veritat.

I, a més a més, nosaltres no donarem suport, diguem-ne, a totes aquestes esmenes –que no sé si ho he avançat, però en tot cas serà el nostre posicionament de rebuig–, perquè a més a més considerem que aquests són uns pressupostos que contemplen, aproximadament, uns 430 i escaig milions per a la lluita contra la pobresa, i això vindria a ser, més o menys, un 20 per cent del pressupost d'aquesta secció pressupostària. Per tant, sí; sí que fem front a la realitat que realment ens marca..., doncs, això, la realitat del moment.

Concretament, miri, no donarem suport a algunes esmenes –i a tall d'exemple, eh?–, perquè per exemple minimitzen a la mínima expressió –valgui la redundància– partides que ja s'han vist reajustades en els diferents últims pressupostos, i que són imprescindibles per al correcte funcionament de les diferents unitats administratives. A tall d'exemple: partides que corresponen a la comunicació postal de les notificacions als beneficiaris de les diferents prestacions de l'ICASS –és a dir, evidentment, partida necessària per poder notificar oficialment als afectats el seu grau de discapacitat, per exemple, el seu grau de dependència, o les prestacions de serveis a les quals tenen dret, no?

Però a més a més no donarem suport a altres esmenes que proposen; per exemple, actuacions ja previstes en aquest pressupost, en aquest Projecte de llei de pressupostos 2012. Per exemple: punts de trobada com el de Terrassa, increment en les places d'atenció a menors, equipaments als centres d'atenció a infants –com el de Pujades o el d'Urrutia–, o la reobertura del casal

de gent gran de la Barceloneta; tot això previst ja en aquests pressupostos.

Però a més a més, abans apel·laven al rigor. Escoltin, nosaltres seguim apel·lant al rigor, diguem-ne, parlamentari dels diferents grups que fan esmenes, perquè no pot ser que..., o en tot cas nosaltres no donarem suport a esmenes realistes –moltíssim–, tan realistes com que preveuen actuacions que el Govern de la Generalitat ja ha implementat i fins i tot fa temps. Mirin –a tall d'exemple també–: posar en funcionament la residència i centre de dia del Bon Pastor. Escoltin, va iniciar la seva tasca el mes de juny del 2011. O l'ampliació d'equipaments com la Mercè, Creu de Palau, Ramon Berenguer, obres d'ampliació que estan actualment finalitzadíssimes. O la construcció d'un centre de dia, el Mas Sauró, que també està construït i acabat.

Per tant... Hi han altres esmenes a les quals tampoc no donarem suport, perquè creiem que no són actuacions a prioritzar; com per exemple, també, la creació de nous òrgans a càrrec del pressupost de la Generalitat.

Mirin, per acabar, i parafrasejant una diputada que ha intervingut fa una estona –que em sap greu que no estigui a la sala–: a vostès aquest pressupost no els agrada gens, gens i gens. Vostès volen demanar-ho tot, tot i tot. Però el gran problema és que vostès no van deixar res, res de res.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Entrem en la secció d'Empresa i Ocupació, però necessito la seva atenció un instant. O sigui, hauríem de decidir, senyores i senyors diputats –la Mesa en té una opinió, però ens agradaria conèixer la seva–, si seguim amb els treballs de la comissió fins que enllestim o vostès volen aturar aquí el treball per reprendre'l a la tarda. La presidència i la Mesa crec que ens inclinem a seguir amb els treballs, com teníem previst. Només portem un endarreriment de vint minuts –només. Però vostès tenen la paraula. Estan tots els grups parlamentaris d'acord a seguir i enllestir els dos dictàmens? *(Veus de «Sí!»)* D'acord.

Empresa i Ocupació. És el torn del Grup Parlamentari Socialista. La diputada Montserrat Capdevila té la paraula per defensar les esmenes de la 2069 a la 2129, i fer-ho en tres minuts, diputada.

Moltes gràcies.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies. Intentaré ajustar-m'hi, i si puc amb menys, amb menys ho faré.

De fet, els socialistes ja ho hem dit en diferents ocasions, que per nosaltres –i les nostres esmenes es basen en aquest fet– és molt important posar en marxa mesures de reactivació econòmica. I els pressupostos del Departament d'Empresa i Ocupació no els hem acabat de veure en la línia del que nosaltres creiem que han de ser, justament en la línia també de garantir la cohesió i lluitar contra l'exclusió. En el Departament de Benestar ja ho ha expressat la meva companya, i en el Departament d'Empresa i Ocupació també, perquè és aquí on hi ha una minva molt important del pressupost, i en la previsió d'expedients, per exemple, lligats al PIRMI, que encara que òbviament per nosaltres s'ha de reformular, el que no pot ser és que la gent es quedi tirada, com està passant en aquests moments.

Per tant, en aquest cas les nostres esmenes van en la línia d'això, no?, de posar, aportar motors i gasolina, encara que sigui poca, perquè puguem sortir-nos-en. I, en aquest sentit, el que cal també és –i la línia de les esmenes va per aquí– que hi hagi una gestió eficaç dels recursos –que hi són els que hi són– i que no entrem en guerres o aturades de departaments, i fer polítiques actives per a la creació d'ocupació, que vagin bastant més enllà del que són els crèdits. Perquè amb crèdits..., el crèdits no serveixen per a tot. I, en aquest sentit, hem sentit a parlar moltes vegades que en lloc de subvencions fem crèdits. No serveixen per a tots, perquè, fet i fet, també el que acaben sent és interessos per a qui els utilitza.

Per tant, en aquest cas dotar adequadament mesures de xoc per a l'ocupabilitat de les persones que justament tenen menys qualificació. I, per tant, més formació i més actuacions directes en plans d'ocupació locals –que, de fet, funcionen– i, per tant, en les línies que després permeten la reinserció de les persones: a través de les aules de recerca activa de feina –un bon recurs del qual no veiem ni rastre, i que són necessàries.

En la línia de l'oxigen a les pimes, també, creant un fons públic-privat; per tant, hi ha una esmena en aquesta línia. Per a innovació, perquè una de les mancances també és –i que des de la societat es va dient– la minva excessiva justament per a l'aposta de la innovació o la transferència tecnològica, o la política de clústers. Fa poca estona hem pogut rebre el comitè d'empresa d'Alstom, que ens demanen justament això: una aposta clara per un dels clústers com és el del ferrocarril o de la mobilitat. I, per tant, també, dintre de la dotació del Servei d'Ocupació, per poder fer front a mesures de xoc per a les persones sense cap ingrés –aquestes que tampoc han pogut tenir PIRMI– i, per tant, que serveixin perquè aquestes puguin reinserir-se, o bé puguin crear empresa aquells perfils que ho permetin.

Hi ha un tema que ens preocupa i ens preocupa molt –va ser esmena al pressupost passat–, va ser una moció aprovada per unanimitat, però encara no hem sabut veure'n la materialització. I, per tant, continuem proposant esmena per a tot el que són recursos per a la formació en competències bàsiques i transversals, adreçada a totes les persones aturades amb baixa o gens de qualificació, que són els col·lectius amb més dificultats –que les tindran avui i les tindran sempre. Per tant, és on podem..., hem de posar-hi tota l'atenció.

I, per tant, en aquest cas la nostra lectura que hem fet dels pressupostos –i, per tant, les nostres correccions a través d'esmenes– és que no només hem d'anar apostant pels forts, eh?, fer línies de polítiques per als forts i deixar de banda els febles. I, en aquest sentit, el que veiem a través dels pressupostos és com s'aposta per socis privats en detriment dels socis públics, que tenen

clara una aposta pel servei públic. I em refereixo, per exemple, als agents del món local.

En aquest cas..., sí?

El president

Diputada...

Montserrat Capdevila Tatché

Bé. En aquesta línia serien les nostres. També en altres àmbits, com el comerç, la indústria i la innovació. Per tant, dotar adequadament tot el que serien els suports a aquests sectors.

El president

Moltes gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari Popular de Catalunya. Diputat Coto, de la 2130 a la 2133, de la 126 a la 133, i la 201. Endavant, diputat.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyor president. Miri..., señor Cañas, si tan en contra están ustedes del presupuesto –le pregunto–, ¿por qué el Partido Popular de Cataluña presenta más enmiendas que ustedes al presupuesto?

I entrant en el tema concret d'empreses. El Departament d'Empresa i Ocupació és el departament..., encara que es debat com a últim en aquest conjunt de seccions pressupostàries, és possiblement un dels departaments més importants –per no dir el més important– en l'actual moment. Avui hi ha una situació econòmica molt complicada. Hi ha gairebé 800.000 catalans i catalanes que volen i no poden treballar. Vam conèixer com Catalunya liderava, l'any 2011, el tancament d'empreses –més de 1.300 empreses a Catalunya–, liderava el conjunt d'Espanya. I, per tant, el Partit Popular de Catalunya aquí és on hem destinat el màxim nombre d'esmenes, amb aquest objectiu d'ajudar a la recuperació econòmica, d'ajudar a la creació de noves idees de negoci i empreses a Catalunya que permetin augmentar la contractació.

I, en aquest sentit, hem presentat un conjunt d'esmenes. En primer lloc, per capitalitzar l'ICF –l'Institut Català de Finances–, per fer-lo un verdader instrument de suport a les pimes, als autònoms, a les petites i mitjanes empreses i a les empreses en general, i a les microempreses. I per altra banda, doncs, també hem presentat mesures i esmenes, amb l'objectiu de convertir l'Administració autonòmica catalana en una catifa vermella dirigida als emprenedors, que no signifiqui cap problema, que no suposi cap inconvenient, cap trava a la creació d'una nova idea de negoci.

I per últim, un altre tema essencial com és millorar la formació, la capacitat i les possibilitats de tornar a trobar un lloc de treball per part de les persones aturades. I per això hem fet especial menció del tema del Servei d'Ocupació de Catalunya, amb aquest objectiu de fer que les persones aturades puguin tornar-hi i disposar de les eines suficients per poder entrar al mercat laboral.

Per tant: capitalització de l'ICF per recuperar el crèdit, suport a l'emprenedoria, i suport a les persones aturades, amb una reforma important del Servei d'Ocupació de Catalunya.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa. Diputada Massana, té vostè la paraula.

Laura Massana Mas

Gràcies, president. Bé, les xifres ho diuen: pitjor que fa un any. L'atur no es redueix a la meitat, que era una promesa electoral del Govern dels millors, sinó que puja i puja i puja. I puja cada vegada més com més grans són les retallades dels serveis públics d'ocupació, a la salut, a l'ensenyament. Per tant, el mateix Govern és una font de creació de persones aturades.

Aquests pressupostos que ens presentava el Govern no fomenten l'ocupació, creixen molt poc –molt poc, si tenim en compte les alarmants xifres d'atur–, i aquesta reducció que pateixen acumula, des de la que van fer el 2011, gairebé el 30 per cent. Per tant, no és digne del nostre país, no és digne –jo comparteixo el que diu el senyor Coto– del departament que hauria de ser la punta de llança de la creació d'ocupació i la palanca de reactivació de l'economia. Pensi que ha de disminuir els diners que hi posa.

Però és que a més a més no impulsa la indústria, perquè aquella frase que diu també el Govern de Convergència, que «amb menys farem més», tampoc és el cas, perquè òbviament, si mirem per resultats aquest departament i el que seria la creació d'ocupació, seria un resultat zero el que ha fet fins ara.

Per tant, els sectors caurien. Els que són tractors, com la indústria a Catalunya i el turisme, redueixen un 26 i un 15 per cent respectivament, la qual cosa continua indicant que el Govern no prioritza la reactivació de dos sectors clau de la nostra economia.

Nosaltres creiem que s'ha d'apostar amb fermesa pel sector industrial. I en aquest sentit van molt lligades moltes de les nostres esmenes, com a motor propi històric de Catalunya, però també com a generador de sinergies amb la resta de sectors productius i en l'economia. No veiem especialment –i això és el que ens preocupa– cap mesura que reforci o posi bases per al canvi de model productiu. No hi ha res –no sé si el senyor Recoder ha explicat alguna cosa del Pla d'energia–, ni un borrall, res que tingui en compte el potencial de palanca de reactivació i de creació de llocs de treball en sectors com l'economia verda, que s'haurien de basar en l'eficiència energètica i en l'ús d'energies renovables. Així no podem anar.

El principal instrument també de què es dota el departament, que és el Servei d'Ocupació, ha estat paralitzat, inhàbil i perjudica especialment la seva política al que és per nosaltres un dels principals actors en les polítiques d'ocupació, que són les entitats locals. Per contra, continuen incrementant i augmentant la

col·laboració amb el sector privat. Per nosaltres és una estratègia equivocada. Ningú nega el que ha de fer el sector privat, el paper que ha de fer el sector privat, però en aquest context, òbviament, necessitem altres tipus de polítiques de persones compromeses, no fer del SOC un negoci per a uns quants.

Volem reforçar, per tant, la dimensió local –el coneixement i l'experiència que tenim al territori és clau–, i el SOC ha d'anar en aquesta línia. I, per altra banda, hem vist que aquesta paràlisi del SOC ha fet, doncs, que les polítiques d'orientació laboral hagin estat insuficients, que la formació ocupacional no hagi sortit a temps i amb la necessitat que es pretenia. Per tant, necessitem instruments de coordinació i metodologies –que són pels que apostem en les nostres esmenes– per poder-ho fer així. També fem una aposta pels plans d'ocupació.

No trobem res –més aviat al contrari– sobre col·lectius o comarques amb especials dificultats. Aquí vull fer esment de l'abandó del Govern a col·lectius en risc. Ho fa quan no deixa clar què farà amb els centres especials de treball, si atorgaran o no la subvenció que es necessita –nosaltres tenim una esmena en aquest sentit. I ho fa quan vol «finiquitar» la renda mínima, «finiquitar-ne» la seva prestació, disminuir-la, quan tenim que un 45 per cent d'aturats a Catalunya no cobren absolutament res.

Acabo, president, dient que el caràcter emprenedor i *business friendly* que tenia el Govern de Catalunya cau del tot quan veiem que s'elimina la política d'ajuts als autònoms.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. El diputat Amorós prendrà la paraula per defensar les esmenes de la 2198 a la 2244. Diputat, té la paraula vostè per tres minuts.

Oriol Amorós i March

Gràcies, senyor president. Miri, debatem possiblement el pressupost o un dels pressupostos que ocupa..., al capdamunt del rànquing de preocupacions dels ciutadans de Catalunya en aquest moment, la lluita contra l'atur, i que al mateix temps lidera –però per la cua en aquest cas– la valoració dels ciutadans respecte a la gestió que n'està fent el Govern. I motius, no els en falten.

Nosaltres diríem que, en aquest Govern, en aquest departament concretament, el que hi ha és una falta d'iniciativa i d'emprenedoria molt notable. Les iniciatives més interessants que s'estan emprenent han estat a impuls d'aquest Parlament, amb el treball –que vull posar en valor– per part de tots els grups. Que el drama de la desocupació no ha estat impediment perquè aquest Govern, doncs, tingui aturat el SOC durant vuit mesos, i no tingui les mesures ni culminada aquella reforma que el va aturar. I que el discurs de suport a l'emprenedoria no es trasllada en fets, ni molt menys.

Nosaltres no farem o no hem fet unes propostes d'esmenes que elevin la despesa, tal com feia Convergència i Unió quan estava a l'oposició. Recordo que, en aquell moment, les esmenes de Convergència podien arribar a incrementar la despesa fins a 6.000 milions d'euros; no és el nostre cas. Nosaltres comptabilitzem el total de les nostres esmenes de tots els departaments en 1.200 milions d'euros. I és per això que també hem proposat modificacions a la Llei de mesures, per incrementar els ingressos en 1.200 milions d'euros, ni un de més ni un de menys.

Pel que fa al SOC, ens preocupa especialment la disminució de recursos en el moment en què més fan falta en el Servei d'Ocupació de Catalunya; recursos per fer, doncs, cursos de formació ocupacional. Ens preocupa molt especialment la desaparició de les ajudes a les persones aturades que volen emprendre, als treballadors aturats que volen autoocupar-se. No entenem que un Govern que es diu *business friendly* i que parla i que té en el seu discurs el suport a l'emprenedoria, hagi estat un any debatent un pla de suport a l'emprenedor que no ha vist la llum, que pel que coneixem a través dels agents econòmics i socials, doncs, és molt inconcret, és molt generalista, i no té res damunt la taula. És una vergonya que Catalunya hagi estat passada al davant per moltes altres comunitats autònomes a l'hora de legislar en aquesta matèria. Creiem que aquí anem endarrerits, i hi hem de posar remei ràpid.

Nosaltres pensem que la solució al drama de l'atur –el primer problema que tenen avui els catalans– no vindrà de solucions màgiques, de paraules que a força de repetir-se, doncs, ens acabin traient del pou. Ni la paraula «reforma laboral» ho arreglarà tot –no tenim un problema d'excés de contractes massa protegits en aquest país–, ni la paraula «Las Vegas» ho arreglarà tot.

Cal que entenguem i que assumim que el camí és costerut, que es basa en el suport a la innovació, en el suport a l'exportació, en el suport a l'emprenedoria; és així com farem llocs de treball, no hi han solucions màgiques. Un canvi de la legislació laboral no generarà per si sol llocs de treball.

Per això tenim esmenes en tots aquests àmbits. Esmenes, doncs, per impulsar l'estratègia catalana de seguretat i de salut laboral; per impulsar i per dotar adequadament la inspecció de treball per reduir l'accidentalitat –que aquest any s'ha reduït per la disminució d'activitat econòmica, però en canvi ha incrementat greument la mortalitat–; per tenir plans estratègics de clústers. Volem saber en què creu aquest Govern. No ho sabem. A dia d'avui no sabem quins sectors pensen, el Govern i el Departament d'Ocupació, que seran els que ens trauran, que seran els tractors, que seran els generadors i en què hem d'apostar prioritàriament.

Volem una atenció especial a les comarques més afectades per l'atur. Volem que s'atengui adequadament –amb respecte i sense tracte humiliant, com s'ha fet en el darrer any– la situació de les persones que necessiten –que necessiten, perquè no és cap luxe– la renda mínima d'inserció. Se'ls ha de tractar adequadament. I no es pot legislar senzillament amb l'únic mòbil de mirar de treure'ls-la. Nosaltres no podem entendre que el Govern digui que no tenir feina no sigui un problema social.

I acabo, senyor president. Tindria una llarga llista per dir. Voldria destacar només una esmena més, que és la de suport als projectes d'autoocupació. No entenem que el Govern se la carregui, no entenem que el Govern no confiï en la xarxa Inicia. La xarxa Inicia es pot dir que pot necessitar, doncs, millores –segur que sí–, però no el seu desmantellament, no en absolut retirar unes ajudes que han estat fonamentals per crear quasi quatre mil empreses cada any. I és veritat que moltes d'elles no han tingut viabilitat i, per tant, hi han coses a millorar –segur que sí–, però no desmuntar-ho. I menys encara venir amb la cantarella no creïble que dóna aquest pressupost, de desplaçar aquestes ajudes directes al capítol VIII, és a dir, a préstecs, que si veiem l'execució dels pressupostos 2011, després no es donen.

Per tant, vostès han retirat l'ajuda a l'emprenedoria...

El president

Si us plau...

Oriol Amorós i March

...amb el conte –i acabo amb això, senyor president– que ho substitueixen per préstecs, i després aquests préstecs, si veiem la liquidació dels pressupostos, no els donen.

El president

Gràcies, diputat, per la seva intervenció. El Subgrup Parlamentari de Ciutadans té la paraula, per a la defensa de la 2245 a la 2247, i la 134. Diputat Cañas, amb la major brevetat possible.

Jordi Cañas Pérez

Con la brevedad de tres minutos. Gracias, presidente. Si muchos departamentos están en una situación de auténtica parálisis, este ha dado un paso adelante y está en *rigor mortis,* definitivamente. Es decir, es el departamento de la nada. Si tuviésemos que hacer un resumen de cuál ha sido la política industrial de este departamento, la política de impulso a los emprendedores, de cuál ha sido el impulso al tejido económico y productivo en nuestra comunidad, de cuál ha sido el impulso de las políticas de empleo, podríamos resumirlas en algo: en nada; en cero –cero absoluto–, nada –la nada.

Ese es el departamento que tendría que encomendarse a la reactivación del tejido productivo, a la reactivación del tejido empresarial, a evitar la destrucción de nuestro tejido industrial y productivo. Recordemos lo que ha pasado. Motocicleta, sector del automóvil, el ferroviario –hoy mismo estaban por aquí los compañeros de Alstom–: la desaparición del tejido industrial en Cataluña, la desaparición del tejido productivo en Cataluña, ante la pasividad y la inacción de este departamento y de este *conseller*.

Respecto a las políticas de empleo, ¿qué decir? La nada. Lo decíamos: ocho meses de parálisis absoluta. Menos mal que no lo gestiona el Ministerio de Trabajo, el INEM, porque entonces la culpa del desempleo en Cataluña sería de que no tenemos los servicios y las políticas activas de empleo aquí. Ahora que las tenemos no hay problema. ¿Qué hacemos? Ocho meses de parálisis.

En resumen: si este departamento..., al final la única iniciativa empresarial es encomendar-se a Elvis Presley y decir «viva Las Vegas», no vamos bien. Por cierto, señor Coto, no confunda usted cantidad y calidad –es una recomendación que le hago–, no solo en política, sino en general en la vida.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Diputada Borràs, té vostè la paraula per tres minuts.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Per posicionar-nos en contra de les esmenes aquí presentades.

I sap greu sentir la frivolitat amb què es parla sobre un tema tan rellevant i que afecta tantes persones, no? «Zero», escoltin, «Elvis Presley»... Jo de vostès m'ho prendria més seriosament. I parlen que no és digne del nostre país. I, certament, no és digne del nostre país, doncs, que amb el que plou, amb el fred que fa –i no climatològicament, sinó pel que està passant–, si sabem quina és la situació que hi ha a nivell europeu, i també quin és l'agreujament que hi ha en el país, fruit de les polítiques que alguns van dur a terme, ara resulti que tot ve arran del que fa aquest Govern.

Un govern que prioritza d'una forma molt important –i així ho reclamen vostès quan els convé– els pressupostos en matèria de despesa social. I ara, doncs, diuen que hi han menys recursos en l'àmbit que ara ens ocupa. I, certament, l'increment, en podríem dir, proporcional, dintre del pressupost, es fa precisament en matèria de política social. Però el que sí que s'aconsegueix, en aquest àmbit concretament, és que amb menys recursos pugui haver-hi més estímuls per a l'economia, pugui haver-hi més estímuls, precisament, per a l'emprenedoria.

I aquí es parlava de les ajudes directes, i deien: «Aquelles sí que anaven bé.» I: «Aquestes eren unes ajudes que era necessari dur-les a terme.» Home, unes ajudes que t'arriben al cap de més d'un any de quan tu has iniciat la teva emprenedoria, quan arriben o ja ets mort o ja et funciona. Per tant, en aquest sentit, ajuda a l'emprenedoria... Ben poca cosa representava que poguessis rebre uns tres mil euros, a més d'un d'any, un any i mig amb posterioritat a la teva sol·licitud. Per tant, posem-hi una mica de seny a tot plegat, no?

I veiem que verdaderament es fa un esforç i que els recursos s'aconsegueixen multiplicar. I, per tant, amb imaginació s'ha fet que hi hagin més recursos de cara a aquells que poden i volen tirar iniciatives d'emprenedoria endavant, i bàsicament enfocat als autònoms i a les petites i mitjanes empreses. I aquesta és una col·laboració que es fa, evidentment, des del departament, amb l'Institut Català de Finances. O la matèria que es fa..., vostès diuen: «Escolti'm, capacitat de col·laboració

públic-privat.» Aquesta capacitat de col·laboració públic-privat es fa, i és el cas de, per exemple, Xarxa, la xarxa d'inversions privades que es fa a ACC1Ó. I en canvi, quan es parla del SOC vostès ho veuen malament. Però no s'oblidin, senyors socialistes, que varen ser vostès qui varen obrir la possibilitat que precisament es pogués col·laborar amb empreses privades.

Per tant, en aquest sentit, no sé de què s'esgarrifen. I segurament és necessari, vista la poca capacitat que hi havia en el SOC –ho recordo: el 2 per cent d'inserció laboral quan vostès governaven. Per tant, és lògic que el SOC, no només a nivell català, requereix un canvi, sinó que també a nivell europeu s'ha demanat que hi hagi un canvi, perquè si no, doncs, les bases que el sustentaven podien trontollar.

Per tant, en aquest sentit, aquest és un departament que..., s'hi ha hagut de posar imaginació, per poder fer, doncs, una millora en el que són els diners que han d'arribar als emprenedors. I m'agradaria també citar una altra cosa –i que m'ha sorprès que vingués per part, si no ho recordo malament, d'Esquerra Republicana–: «La PIRMI és per fer inserció sociolaboral mitjançant diverses mesures.» No oblidin que a qui li correspon donar la prestació de desocupació –i, per tant, les polítiques passives d'ocupació– és al Govern central. A cadascú allò que li correspon. I, per tant, no posem en el PIRMI el que han de fer les polítiques passives de desocupació.

El president

Moltes gràcies, diputada, per la seva intervenció. Amb això donem per acabada la secció d'Empresa i Ocupació. Els suggereixo... Ara ens queda Deute i Despeses de diversos departaments. I només tenim esmenes del Partit Popular –una la 139, i una altra la 140–, i del Subgrup de Ciutadans –de 2.325 a 2.333. Si vostès no insisteixen en el contrari, ajuntaríem això, i aquells grups que no tinguin cap aportació a fer, ens podrien amablement estalviar la seva intervenció.

El Grup Parlamentari Socialista, diputada? *(Veus de fons.)* Gràcies. El Grup Parlamentari Popular: diputat Coto, vostè sí que tindrà alguna cosa a dir en defensa de les seves esmenes, o no? *(Pausa.)* Parlem concretament de les seves de Deute i de Despesa de diversos departaments. Però si les dóna per defensades serà molt benvinguda la seva decisió. Ho fa així? *(Veus de fons.)* Gràcies, diputat. El Grup Parlamentari d'Iniciativa, diputat Boada? *(Veus de fons.)* Correcte. El Grup Parlamentari d'Esquerra? *(Veus de fons.)* Gràcies. I el Subgrup Parlamentari de Ciutadans? *(Veus de fons.)* Moltes gràcies.

Entenc que si ningú ha pres la paraula, diputat Morell, potser també pot ser vostè excusat de prendre-la. Li sembla bé? *(Pausa.)* Endavant.

Joan Morell i Comas

Les donem per rebutjades i defensades.

El president

Defensades, diputat, no rebutjades. Gràcies. I és que allò que no accepta..., o sigui, hem de rebutjar només –recordi-ho, diputat– les esmenes del Partit Popular i de Ciutadans, no n'hi han més. Gràcies, diputat Morell.

Si els sembla passem a la votació. *(Veus de fons.)* Necessitem suspendre –em demana el lletrat– la comissió tres minuts –tres minuts, tres. Es pretén que pugui, finalment, el lletrat, ordenar la votació i guanyar molt més temps després.

La sessió se suspèn a tres quarts de tres de la tarda i quatre minuts i es reprèn a les tres i quatre minuts.

El president

Ara, senyores i senyors diputats, començarem immediatament amb la votació. Però pretenem fer més senzill el treball de tots els diputats i les diputades donant-los, justament, la guia de votació, eh?, que puguin tenir vostès per escrit les excepcions. Compte, el que vostès tenen decidit votar en grup, doncs, ho tenen decidit, però les excepcions, les particularitats de cadascuna de les votacions és el que donarem a cada grup parlamentari. Tindran vostès la votació que tenen, com estava previst, però les particularitats, per grup, les tindran en un full que ara els relacionem –que ho està fent el senyor Zardoya per tenir-ho immediatament– i que els ajudi a vostès a l'hora de la votació.

Hauríem de no allargar-nos, si volem fer llei d'acompanyament. I si ens allarguem més de l'habitual, haurem de suspendre per uns minuts el treball de la comissió i canviar de sala. Justament, el fet que tinguin vostès el paper, pensem –pensem– que ajudarà. *(Veus de fons.)* Seguirem el lletrat en aquesta qüestió. Si vostè, lletrat, va ordenant les votacions, ens ho facilitarà molt. *(Veus de fons.)* Ho té tothom? *(Veus de fons.)* Aquest sí que el té tothom, perquè ha informat... *(L'orador continua parlant sense fer ús del micròfon.)*

Comencem amb la secció de Presidència, i ho fem amb les esmenes del Grup Parlamentari Socialista. Fem dues votacions. *(Veus de fons.)* No, finalment no ho ha pogut ordenar, el lletrat, per grups. I com que el lletrat no ha tingut temps d'ordenar-ho per grups, malgrat la bona voluntat que tots hem demostrat, hem d'anar per seccions, que és més lent, però no tenim alternativa.

Votem, a banda –compte–, de la 21 a la 24 –de la 21 a la 24– del Grup Parlamentari Socialista, a la primera secció.

Vots a favor?

Cinc.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Quatre.

No prospera per 8 vots en contra, 4 abstencions, 5 vots a favor.

Ara votarem, de la primera secció, la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Passem al Grup Parlamentari Popular de Catalunya. *(Veus de fons.)* No en té, aquí? *(Pausa.)*

Passem al Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, que són... N'hi ha alguna de particular? *(Veus de fons.)* Doncs, vinga.

Votem totes les esmenes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds: de la 31 a la 57.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Abstencions?

7 abstencions, 8 vots en contra, 2 vots a favor.

Passem ara al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, al conjunt de les esmenes: de la 58 a la 75.

Vots a favor?

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Passem ara al Subgrup Parlamentari de Ciutadans per Catalunya..., perdó: Ciutadans. En què devia estar jo pensant, diputat? Disculpi'm. Ciutadans. *(Veus de fons i rialles.)* De la 76 a la 86, diputat –de la 76 a la 86.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

I la de Solidaritat..., votem separadament: primer la 87, després la 88.

La 87.

Vots a favor?

Vots en contra?

Dotze.

Abstencions?

Quatre.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 12 en contra i 4 abstencions.)

I ara anem a la 88.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

Vostès s'abstenen aquí? *(Veus de fons.)* Estem votant la 88 de Solidaritat. Doncs, l'abstenció i punt, d'acord? Queden amb l'abstenció i això és tot.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Ara anem a les esmenes a l'estat de despeses. *(Veus de fons.)* Les del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Grup Parlamentari Partit Popular de Catalunya, de la 1 a la 14.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Estem al Grup Parlamentari Partit Popular de Catalunya, eh?

Vots a favor?

Cap –cap.

Senyores i senyors diputats, cap. No es preocupin. *(Veus de fons.)* Cap.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Set.

(Veus de fons.)

Una «abstenció tècnica», li diuen a això, diputada.

(Les esmenes són rebutjades per cap vot a favor, 10 en contra i 7 abstencions.)

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Subgrup Parlamentari de Ciutadans: de la 15 a la 32.

Vots a favor?

Un vot a favor.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

Queda enllestit Presidència.

Governació i Administracions Públiques. *(Veus de fons.)* Comencem per la particular del Grup Parlamentari Socialista, que és la... *(Veus de fons.)* Ara els ho passen a vostès. Si són tan amables... *(Veus de fons.)* Tenen, tots, ara el llibretet que els van passant? *(Pausa.)* Ho té tothom? *(Pausa.)* Vinga.

Grup Parlamentari del Partit Socialista. Votem la número 100.

Vots a favor?

Quatre.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres... *(Veus de fons.)* Ah!, el diputat Cañas, també? Quatre.

Esquerres... *(Veus de fons.)* Ha arribat tard.

(L'esmena és rebutjada per 4 vots a favor, 8 en contra i 4 abstencions.)

Anem a la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Anem a les esmenes –esmena, en aquest cas– del Grup Parlamentari Popular de Catalunya; la 103.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 9 en contra i 7 abstencions.)

Anem al Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, i en votarem dues primeres que van a banda, la 111 i la 112.

Vots a favor?

Un vot a favor.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Vuit.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 8 en contra i 8 abstencions.)

Resta de les esmenes d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: el conjunt.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Grup de Ciutadans, Subgrup Parlamentari de Ciutadans, que és justament *(veus de fons)* la 204, efectivament. La 204? No, la 138 o la 140? *(Veus de fons.)* De la 138 a la 140, eh?

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

Anem a Solidaritat per la Independència, concretament la 141.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

I passem a les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió: de la 142 a la 145.

Vots a favor?

Vuit.

Vots en contra?

Quatre.

Abstencions?

Cinc.

(Les esmenes són aprovades per 8 vots a favor, 4 en contra i 5 abstencions.)

Anem ara a l'estat de despeses, i entrem amb el Grup Parlamentari Popular de Catalunya, de la 33 a la 37 i la 144.

Vots a favor?

Deu.

Vots en contra?

Tres.

Abstencions?

Quatre.

(Les esmenes són aprovades per 10 vots a favor, 3 en contra i 4 abstencions.)

Anem al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la 145.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

El Subgrup Ciutadans: de la 38 a la 41.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

Anem a Economia i finances.

Comencem pel Partit Socialista de Catalunya, i concretament la 146? *(Veus de fons.)* Tenim..., en el paper que tenen vostès tenen la 146 i la 146, vol dir que això no pot ser. *(Algú diu: «Jo li he demanat la 147.»)* La 147? *(Algú diu: «No, 146 i 147.»)* D'acord. On tenen vostès en el paper la 6, és la 7, d'acord? *(Pausa.)* Vinga.

Votem primer aquestes dues específiques: la 146 i 147.

Vots a favor?

Cinc.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 5 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Ara votem la resta del Partit Socialista de Catalunya.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Passem ara al Grup Parlamentari d'Iniciativa, que és tot el conjunt d'esmenes.

Vots a favor?

Sergi de los Ríos i Martínez

Havia demanat votació separada de la 2320, que estava assignada a aquest grup. Estava inicialment en Interdepartamental, però es va assignar aquí.

El president

No es preocupi, la inclouen en la relació...

Joan Boada Masoliver

No!

Sergi de los Ríos i Martínez

No ho dic bé?

Joan Boada Masoliver

No.

El president

No ho dius bé?

Joan Boada Masoliver

Ah, sí!, està a Economia i Finances, sí.

El president

Està a Economia i Finances.

Sergi de los Ríos i Martínez

Estava inicialment a Interdepartamental, però va ser traspassada cap aquí.

El president

Té raó el diputat De los Ríos: 2320.

Sergi de los Ríos i Martínez

Sí.

El president

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Vuit.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 8 en contra i 8 abstencions.)

Ara votem la resta d'Iniciativa, el conjunt.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Ara passem al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, que en té una de separada.

Comencem per aquesta. És la 196.

Vots a favor?

Joan Boada Masoliver

No, jo crec que és de la 190 a la 196, eh?

El president

Ho pot comprovar vostè, diputat De los Ríos, el que suggereix el senyor Boada?

Sergi de los Ríos i Martínez

No, no la sé, la seva intenció de vot.

El president

No, no és tant la intenció del vot, sinó les que agrupem.

Sergi de los Ríos i Martínez

Sí, de la 190 a la 196 són d'Esquerra Republicana.

El president

Per això li ho preguntava.

Sergi de los Ríos i Martínez

Sí, sí que ho són, són d'Esquerra Republicana.

El president

On posa la 196... Atenció, diputades i diputats: on posa la 196, és de la 190 a la 196.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a la de Ciutadans?

Joan Boada Masoliver

No, a la resta.

El president

Ens falta la resta d'Esquerra.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 9 en contra i 6 abstencions.)

Perfecte. Anem a la 204 del Subgrup Parlamentari Ciutadans.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Anem ara a les esmenes de Convergència i Unió, essent la 208 votada per separat, a petició concreta.

La 208.

Vots a favor?

Vuit.

Vots en contra?

Quatre.

I abstencions?

Cinc.

(L'esmena és aprovada per 8 vots a favor, 4 en contra i 5 abstencions.)

I ara votem la 205, la 206 i la 207 de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vuit.

Vots en contra?

Tres.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són aprovades per 8 vots a favor, 3 en contra i 6 abstencions.)

Anem a les d'estat de despeses, si us plau.

Grup Parlamentari Popular de Catalunya: primer votem la 42 i la 43.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Estem votant, diputada, la 42 i la 43 a l'estat de despeses, del PP.

Vots a favor?

Cap.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per cap vot a favor, 10 en contra i 7 abstencions.)

I anem a la..., de la 146 a la 158 –estat de despeses– del Partit Popular.

Vots a favor? *(Veus de fons.)*

Votem la 147, 149, 150 i 151 –147, 149, 150 i 151– a l'estat de despeses, del Partit Popular de Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

I ara votem la resta del Partit Popular de Catalunya –estat de despeses.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Nou.

I abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 9 en contra i 6 abstencions.)

Passem a Ensenyament... *(Veus de fons.)* N'hi ha una de pendent. Disculpi'm, diputat, queda la 44 de Ciutadans.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Vuit.

Doncs, no prospera.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 8 en contra i 8 abstencions.)

Passem a Ensenyament, i concretament a les del Grup Parlamentari Socialista.

Votem a banda la 328 del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Cinc.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Tres.

(L'esmena és rebutjada per 5 vots a favor, 9 en contra i 3 abstencions.)

Anem a la resta del Partit Socialista de Catalunya.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Passem a les del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, que passo a enumerar totes les que votem separadament: 338, 343, 346, 347, 351, 358 a 360, 368, 371, 378, 389, 390, 393 i 394. Hi estem d'acord? *(Pausa.)* Vinga.

Les que votem separadament.

Vots a favor?

Tretze.

Vots en contra?

I abstencions?

Quatre.

(Les esmenes són acceptades per 13 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.)

I ara la resta del Partit Popular de Catalunya.

Vots a favor? *(Remor de veus.)* Diputats, diputats, no introdueixin confusió, si són tan amables.

Vots a favor?

Set.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Dues.

Queden rebutjades.

(Les esmenes són rebutjades per 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.)

Passem a votar el conjunt de les d'Iniciativa per Catalunya –de la 400 a la 555– sobre Ensenyament. No hi ha cap vot particular.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Passem ara a les del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

La 564 i la 565 específicament votades.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Vuit.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 8 en contra i 8 abstencions.)

La resta d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

I abstencions?

Vuit més?

El lletrat

Set.

El president

Doncs, les altres són 7 també.

El lletrat

No, perquè aquí n'hi ha 2 a favor.

El president

Ah!, 2 a favor. *(Veus de fons.)* El que balla.

El lletrat

Clar.

El president

Correcte.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a les de Ciutadans. Votem a banda la 633.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra? *(Veus de fons.)* No, votem –perdoneu-me– la 633.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Resta de les de Ciutadans. *(Veus de fons.)* O la 635 –perdonin. Ja tapava el 635.

Vots a favor de la 635?

Aquí 2.

Vots en contra?

Nou.

I abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 9 en contra i 6 abstencions.)

I ara sí que vénen la resta de les esmenes de Ciutadans.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Votem la 648 de Solidaritat.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions? *(Veus de fons.)* Vostès també hi voten a favor? Vuit i dos: deu.

El lletrat

En contra –en contra.

El president

En contra: 10.

Abstencions?

Cinc.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 8 en contra i 5 abstencions.)

Ara votem la 649, que és una iniciativa d'Esquerra, Iniciativa i Socialistes –649–, i Ciutadans.

Vots a favor?

Set.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Dues.

(L'esmena és rebutjada per 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.)

Anem a l'estat de despeses.

I votarem la número 159 del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Estem a estat de despeses, i la 159 del Grup Parlamentari Popular de Catalunya. *(Pausa.)* Està en condicions de votar, senyor Boada? *(Veus de fons.)* En el capítol d'Ensenyament, i és del Grup Parlamentari Popular.

Vots a favor?

Quatre.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Quatre.

(L'esmena és rebutjada per 4 vots a favor, 9 en contra i 4 abstencions.)

I ara votem la de Ciutadans, la 45.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

Passem a Salut.

I votem les del Grup Parlamentari Socialista, de la 650 a la 778.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Anem a les del Partit Popular, i votem separadament la 783.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* La 783 del Partit Popular.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Dues.

(L'esmena és rebutjada per 6 vots a favor, 9 en contra i 2 abstencions.)

Ara la resta del grup parlamentari... *(Veus de fons.)* Està a sota. Han de posar aquesta a dalt de Ciutadans.

Som-hi: 785, 786, 790 i 805 del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Vots a favor?

Unanimitat.

(Les esmenes són aprovades per unanimitat.)

Ara passem a la resta del Grup Parlamentari Popular.

Vots a favor?

Set.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Dues.

(Les esmenes són rebutjades per 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions. Remor de veus.)

Diputades i diputats, ja sé que tot és fascinant, però ens hem de circumscriure a la votació. *(Veus de fons.)* Ho sé –ho sé–, diputada. Anem al cas –anem al cas. *(Veus de fons.)* Vol intervenir?

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

No, només un tema d'ordre. Hi han set planes. Anem per la tercera, i després queda Llei de mesures. Si fos tan amable de fer una estimació de temps, ara, per motius realment de poder-hi estar present... No...

El president

Jo crec que acabarem aquesta una miqueta abans de les quatre. Haurem de canviar de sala per poder seguir mitja hora o tres quarts la llei d'acompanyament.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Molt bé.

El president

És la previsió.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Molt bé.

El president

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...és així?

El lletrat

No, hem de votar abans Iniciativa.

El president

Abans Iniciativa.

El lletrat

Hem votat PP i ara hem de votar Iniciativa i Esquerra.

El president

D'acord. És que la tenia aquí, amb la llista. Anem-hi.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Votem... Atenció: votem esmenes a l'articulat d'Iniciativa en bloc, perquè no hi ha votació separada.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Passem ara a Esquerra Republicana de Catalunya, totes en bloc.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Ara passem a les de Ciutadans. Votem la 1017 a banda.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Ara anem a la 1020 de Ciutadans.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Sí. Pensin que hi han..., estem votant les separades. *(Veus de fons.)* Ja sé que és un pèl complex, però... Cal estar el més atents que puguem tots plegats.

La 1020.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Ara anem a la 1021 i 1022, que també les votem separadament.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Ara anem a la resta de les esmenes de Ciutadans.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Ara anem a l'estat de despeses de... *(Veus de fons.)* Sí. Estem a la del PSC? No, del PP. No n'hi ha cap del PSC, lletrat, només és del PPC. De la 46 a la 61. *(Veus de fons.)* No, és del PP, diputada.

Senyors diputats, jo si volen vaig un punt més a poc a poc, però vostès tenen tot un llistat... *(Veus de fons.)* Tenen un llistat; no ens podem equivocar sobre això. *(Veus de fons.)* Clar, només hi ha el PP. *(Veus de fons.)* N'hi ha una de Ciutadans, i una altra... *(Veus de fons.)* Però no ara, ara votem les del PP.

Vots a favor de les esmenes a l'estat de despeses, del Partit Popular de Catalunya?

Tres.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Quatre.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 10 en contra i 4 abstencions.)

Ara anem a Esquerra: de la 160 a la 163, estat de despeses.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Ara anem a la de Ciutadans, la 62.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

Anem a Justícia. Aquí no n'hi ha cap de particular, votem directament per grups.

Grup Parlamentari Socialista de Catalunya.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Estem a l'articulat, no a l'estat de despeses; ja vindrà l'estat, anem a l'articulat.

Ara estem amb les del Grup Parlamentari d'Iniciativa.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a Ciutadans.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Anem a les de Solidaritat per la Independència.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Onze.

Abstencions?

Quatre.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 11 en contra i 4 abstencions.)

Perfecte. Ara passem, sí, a l'estat de despeses. I aquí n'hi ha una del Grup Parlamentari Socialista: la 202.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(L'esmena és rebutjada per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Votem de la 135 a la 137... *(Veus de fons.)* D'acord. Votem de la 135 a la 137 de l'estat de despeses, del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Cinc.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 9 en contra i 5 abstencions.)

Ens queda, de l'estat de despeses de Ciutadans, la 138.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 9 en contra i 7 abstencions.)

Passem a Interior i votem les del Grup Parlamentari Socialista: de la 1049 a la 1081.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit... Deu. Si anem molt ràpid, han d'estar molt atents al vot. Vuit, dos: deu.

Deu.

Abstencions?

Una.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 10 en contra i 1 abstenció.)

Grup Parlamentari Popular de Catalunya. Primer votem l'específica, la separada, la que han demanat votació a banda: la 1086.

Del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, la 1086.

Vots a favor?

(Remor de veus i rialles.)

Senyor Coto –senyor Coto–, ajudaria molt que vostès mantinguessin la regularitat en la votació a què estan compromesos. Si estan pendents de la votació, se'ns fa molt complicat, això.

Tornem a repetir la votació, però els prego que no ho hàgim de fer, això, sovint, si són tan amables. Estiguem molt atents.

Estem a la 1086 del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Ara anem a la resta del Grup Parlamentari Popular de Catalunya

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Anem a les del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya: de la 1091 a la 1141. No hi ha cap excepció aquí, no? *(Pausa.)* D'acord.

Vots a favor? Votem la seva, senyor Boada.

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a les d'Esquerra Republicana de Catalunya: de la 1142 a la 1166.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a les de Ciutadans: 1167 a 1172, amb l'excepció de 1171, que és la primera que votarem.

Anem a la 1171.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra? *(Veus de fons.)* Vostè també? Mireu d'estar tots, de veritat, a l'hora. *(Veus de fons.)* No l'he vist, jo, doncs. Disculpi'm, no l'he vist, jo.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Ara votem la 1169 de Ciutadans.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 9 en contra i 7 abstencions.)

Ara anem a la resta de les de Ciutadans.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Anem a les de Solidaritat per la Independència.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Cinc.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 10 en contra i 5 abstencions.)

Anem a estat de despeses.

Votem les dels Socialistes, del Grup Parlamentari Socialista, en bloc.

Vots a favor?

Cinc.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 5 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Votarem les del Grup Parlamentari Popular de Catalunya. Comencem per la 167, que és específica. Després votarem la 168, i després la resta. *(Veus de fons.)* Estem votant les seves esmenes, diputat. La 167, d'acord? *(Pausa.)* Vinga.

Vots a favor de la 167?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Ara votem la 168, específica també.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Vuit.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 8 en contra i 8 abstencions.)

Ara votem la resta del Partit Popular de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Vuit abstencions.

(Les esmenes són rebutjades per cap vot a favor, 9 en contra i 8 abstencions.)

Ara passem a la 65 de Ciutadans.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 9 en contra i 7 abstencions.)

Ara passem a la del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la 164 –estat de despeses.

Vots a favor?

Nou.

Vots en contra?

Tres.

Abstencions?

Cinc.

(L'esmena és aprovada per 9 vots a favor, 3 en contra i 5 abstencions.)

I queda enllestit Interior.

Territori i Sostenibilitat. Tenim diverses votacions específiques del Partit Socialista de Catalunya.

Comencem per la 1184.

Vots a favor?

Cinc.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Tres.

(L'esmena és rebutjada per 5 vots a favor, 9 en contra i 3 abstencions.)

La 1327 del Partit Socialista de Catalunya.

Vots a favor?

Cinc.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Tres.

(L'esmena és rebutjada per 5 vots a favor, 9 en contra i 3 abstencions.)

La 1193.

Vots a favor?

Quatre.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Quatre.

(L'esmena és rebutjada per 4 vots a favor, 9 en contra i 4 abstencions.)

1209, 1210, 1311, 1323 i 1338 del Partit Socialista.

Vots a favor?

Cinc.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 5 vots a favor, 9 en contra i 3 abstencions.)

Resta del PSC –del Grup Parlamentari del PSC.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Ara passem al Partit Popular.

Votem, primer, la 1363 del Grup Parlamentari Popular.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Votem específicament la 1364 i la 1365 del Partit Popular de Catalunya, com a votació a banda. Ho repeteixo: 1364 i 1365, votació a banda del Partit Popular de Catalunya.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 9 en contra i 7 abstencions.)

I ara la resta del Partit Popular de Catalunya.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Ara anem a Iniciativa, que tenim les següents votacions específiques a banda: la 1514, la 2314, la 2316, la 2317 i la 2318 d'Iniciativa.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Vuit.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 8 en contra i 8 abstencions.)

Anem a la resta d'esmenes d'Iniciativa.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Ara anem a Esquerra Republicana de Catalunya i votem, a banda, la 1560 –la votem a banda.

Vots a favor de la 1560?

Un.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 9 en contra i 7 abstencions.)

Anem a la resta d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Passem a les de Ciutadans. I n'hi ha una d'específica: la 1558.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Resta de les de Ciutadans.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Solidaritat per la Independència. La 1662.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Cinc.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 10 en contra i 5 abstencions.)

Ara a l'estat de despeses. Anem al Grup Parlamentari Popular de Catalunya: 66 a 87 i la 169.

Vots a favor?

Un...

(Remor de veus.)

Sergi de los Ríos i Martínez

La 169, a part.

El president

No la teníem, però si vostè la demana ho podem fer, eh? No la teníem. La 169 a banda, no?, diputat De los Ríos?

Sergi de los Ríos i Martínez

Sí.

El president

Vinga. Votem la 169 a banda. Estem –recordin-ho– a l'estat de despeses i votem el Grup Parlamentari Popular.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Ara anem a Esquerra Republicana de Catalunya... *(Veus de fons.)* Perdó, la resta d'Esquerra Republicana de Catalunya. Vinga. *(Veus de fons.)*

De la 66 a la 87, oi que sí? *(Pausa.)* Aquí està. Vinga.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Quatre.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 10 en contra i 4 abstencions.)

Votarem ara –estat de despeses– la 170 d'Iniciativa.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comencem per la separada: 183.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Cinc.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 9 en contra i 5 abstencions.)

Votarem la 185 separada d'Esquerra Republicana de Catalunya... *(Veus de fons.)* Vostès no han votat. No és que s'abstinguin o no, és que no han votat. I com que tenen una conducta peculiar a l'hora del vot, el president ho accepta tot.

Anem a la 185 d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Ara sí: 7.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Ara anem a la resta d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Entrem a Ciutadans. Estem a estat de despeses i és la número 88.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

I això és tot.

Anem a Cultura. Grup Parlamentari Socialista. Van totes en bloc: de la 1663 a la 1686.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Anem a les d'Iniciativa per Catalunya. Van totes en bloc: de la 1687 a la 1710.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a les d'Esquerra Republicana de Catalunya. Totes en bloc.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a Ciutadans. I Ciutadans en té una que votem a banda: la 1763.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 9 en contra i 6 abstencions.)

Ara anem a la resta de les de Ciutadans en el capítol de Cultura.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

Anem a la 1765 de Solidaritat per la Independència.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu. «Deu», no: 10, 11, 12 –10, 11 i 12.

Abstencions?

Quatre.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 12 en contra i 4 abstencions.)

I ara anem a la darrera d'aquest bloc d'esmenes a l'articulat: de Convergència i Unió, la 1766.

Vots a favor?

Nou.

Vots en contra?

Dos.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és aprovada per 9 vots a favor, 2 en contra i 6 abstencions.)

Anem a l'estat de despeses, i fem les del Grup Parlamentari Socialista: de la 186 a la 191.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Dues.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 9 en contra i 2 abstencions.)

Anem al Grup Parlamentari Popular de Catalunya: de la 89 a la 96, i la 192.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Quatre.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 10 en contra i 4 abstencions.)

Anem a les de Ciutadans: de la 97 a la 108, diputades i diputats.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

Passem a Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural.

Votem en bloc les del Grup Parlamentari Socialista: de la 1767 a la 1795.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Votem les d'Iniciativa per Catalunya: de la 796 a la 845? *(Veus de fons.)* Separem la 1804, anava a fer-ho després, però és correcte que ho fem abans.

La 1804, separada.

Vots a favor?

Un vot a favor.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Vuit més.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 8 en contra i 8 abstencions.)

I ara la resta –això sí– d'Iniciativa al bloc d'Agricultura.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. En bloc: de la 1846 a la 1853.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a Ciutadans: la 1854.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Anem a l'estat de despeses. Del Grup Parlamentari Partit Popular de Catalunya, de la 109 a la 116.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Cinc.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 10 en contra i 5 abstencions.)

Anem a les del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya: de la 193 a la 199.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

La 117 de Ciutadans.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

Passem a Benestar Social i Família.

Votem en bloc les dels Socialistes: de la 1855 a la 1929.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Ara les del Grup Parlamentari Popular de Catalunya. *(Veus de fons.)* Estem a Benestar i Família. *(Veus de fons.)* Podem votar, diputada? *(Veus de fons.)* Perquè quedi clar: és Benestar Social i Família. Queda vostè... *(Veus de fons.)* D'acord.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* De les esmenes del Partit Popular.

Set.

Vots en contra?

Vuit. *(Remor de veus i rialles.)*

Abstencions?

(Algú diu: «Dues.»)

Han estat a punt, diputats del Partit Popular, de fer-la grossa. *(Veus de fons.)* Gràcies.

(Les esmenes són rebutjades per 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.)

Votem les d'Iniciativa i comencem per la separada, que és la 2320.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Votem la resta d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Passem a Esquerra Republicana de Catalunya. En bloc: de la 1977 a la 2043.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Passem a Ciutadans. N'hi han tres, d'específiques.

La 2044.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a la 2047.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Anem a la 2048.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Resta de Ciutadans.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Anem a les de Convergència i Unió: 2067 i 2068.

Vots a favor?

Vuit.

Vots en contra?

Dos.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són aprovades per 8 vots a favor, 2 en contra i 7 abstencions.)

Anem a l'estat de despeses. I anem a les del Grup Parlamentari Popular de Catalunya: de la 118 a la 122.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Quatre.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 10 en contra i 4 abstencions.)

Anem a les de Ciutadans: de la 123 a la 125.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Quatre.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 10 en contra i 4 abstencions.)

Anem a la del Grup Parlamentari de Convergència i Unió: la 200.

Vots a favor?

Vuit.

Vots en contra?

Cap. *(Veus de fons.)* Votem la 200 de CiU.

Vots en contra?

Dos.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és aprovada per 8 vots a favor, 2 en contra i 7 abstencions.)

Anem a Empresa i Ocupació.

Comencem amb, en bloc, les del Grup Parlamentari Socialista: de la 2069 a la 2129.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són rebutjades per 6 vots a favor, 8 en contra i 3 abstencions.)

Anem a les del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya: de la 130 a la 133.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a les d'Iniciativa per Catalunya: de la 2134 a la 2197 i la 2324.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Votem primer l'específica: 2217.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Vuit.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 8 en contra i 8 abstencions.)

Anem a la resta de les d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a les... Ciutadans.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* No, aquesta no és de Ciutadans. *(Veus de fons.)* Això és de Solidaritat per la Independència.

Ara votem Solidaritat, eh? *(Veus de fons.)* Ara votem Ciutadans, clar. No és aquesta; és després, diputat De los Ríos, això. Vinga.

Ara votem les de Ciutadans.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Ara sí, votem les de Solidaritat i comencem per la 2248.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

I votem la que queda, que és la 2249.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Cinc.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 10 en contra i 5 abstencions.)

Anem a l'estat de despeses, a les esmenes del Grup Parlamentari Popular de Catalunya. La 201 és la que votem separada.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Un moment, un moment... Digui'm, diputat. *(Veus de fons.)* Fem: estat de despeses d'Empresa i Ocupació, concretament la del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, i específicament la 201.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 9 en contra i 7 abstencions.)

Ara, la resta del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 9 en contra i 6 abstencions.)

I anem a la 134 de Ciutadans –estat de despeses.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 9 en contra i 7 abstencions.)

Passem a les dues votacions..., a les tres votacions darreres. Deute.

La 139 del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 9 en contra i 6 abstencions.)

Anem a «Despeses de diversos departaments». I votem de la 2325... *(Veus de fons.)* Esperi, esperi... Anem de la 2325 a la 2333, i votem a banda, primer, la 2327 de Ciutadans.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 10 en contra i 6 abstencions.)

Ara votem la 2328.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Resta de Ciutadans.

Vots a favor?

Tres.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Sis.

(Les esmenes són rebutjades per 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.)

Ara ens queda la de Solidaritat, que és la 2334.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Onze.

Abstencions?

Cinc.

(L'esmena és rebutjada per 1 vot a favor, 11 en contra i 5 abstencions.)

I anem a estat de despeses, la 140; és concretament del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Sis.

(L'esmena és rebutjada per 2 vots a favor, 9 en contra i 6 abstencions.)

Ens queden dues votacions, lletrat; acabem ben aviat, disculpi'ns. Acabem amb la transacció del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, concretament a les esmenes –atenció– 33, 34, 35, 36, 37 i 144 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i la 203, també del Grup Parlamentari Popular de Catalunya. *(Veus de fons.)* Governació i Justícia. *(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)* Diputat Cañas.

Jordi Cañas Pérez

¿Va a hacer usted votación separada de las 33, 34, 35 y 36 agrupadas y la 203 separada, o...?

El president

Sí.

Jordi Cañas Pérez

Vale, vale.

El president

Li sembla bé fer-ho així?

Jordi Cañas Pérez

La 203 separada, vamos, simplifiquemos.

El president

Atenció, que amb la petició del diputat Cañas votem: 33, 34, 35, 36, 37 i 144.

Vots a favor?

Deu.

Vots en contra?

Sis.

Abstencions?

Una.

(Les esmenes són aprovades per 10 vots a favor, 6 en contra i 1 abstenció.)

I ara votem la 203.

Vots a favor?

Dotze.

Vots en contra?

Cinc.

Abstencions?

Cap.

(L'esmena és aprovada per 12 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.)

I ara, definitivament el text del dictamen.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Ja està votada –ja està votada–, diputat.

Vots a favor del text no esmenat del dictamen.

Vots a favor?

Vuit.

Vots en contra?

Set.

Abstencions?

Dues.

(El text no esmenat del dictamen és aprovat per 8 vots a favor, 7 en contra i 2 abstencions.)

Això és tot.

Ara suspenem la sessió.

La sessió se suspèn a les quatre de la tarda i deu minuts i es reprèn a un quart de cinc i dos minuts.

El president

Senyores i senyors diputats, reprenem els treballs de la comissió, amb la voluntat, doncs, d'enllestir aviat; però depèn de vostès.

Projecte de llei de mesures fiscals i financeres i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics (elaboració del dictamen) (tram. 200-00019/09)

Hem de decidir, els grups parlamentaris han de decidir –aquesta presidència farà el que vostès diguin– si ja acompanyem les votacions d'una intervenció de cada grup parlamentari o no. Jo entenc que és raonable que hi sigui, però depèn de vostès. *(Pausa.)* Si hi ha intervenció... És a dir, podríem passar a votar les esmenes perquè estan clarament agrupades i votar-les, però a mi em sembla que seria raonable que vostès, cadascun dels grups parlamentaris, pogués fer una intervenció. M'ho sembla a mi, però vostès tenen la paraula.

(Pere Aragonès i Garcia demana per parlar.)

Diputat Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Sí, president. A nosaltres ens agradaria que poguéssim fer una intervenció. Creiem que podem pactar fins i tot un temps menor del que es preveu en el Reglament per a aquests casos, per agilitzar, però creiem que és raonable i necessari que hi hagi un temps per poder exposar, encara que sigui breu.

El president

Diputat Aragonès, els sembla –ho havíem comentat a primera hora d'aquest matí– que poguéssim fer al voltant d'uns cinc minuts per grup? *(Pausa.)* Els sembla a tots correcte? *(Pausa.)* Doncs, molt bé.

Començarem, com és habitual, pel Grup Parlamentari Socialista. Honorable diputat Maragall, té vostè la paraula.

Ernest Maragall i Mira

Molt bé. Gràcies, president. Encara sota la impressió de la sessió que hem tingut al voltant de la Llei de pressupostos, i per tant amb una –com poden imaginar– il·lusió per parlar d'aquesta llei, perfectament descriptible.

Queda clar, ha quedat clar que, en fi, l'única contradicció o l'única competència que hi ha entre els dos grups que formen majoria en aquest Parlament és la de veure qui explota millor les rendes de situació polítiques, no?: qui sembla que condiciona més l'altre, qui apareix com a decisiu en última instància, qui fa la roda de premsa més agressiva acompanyada de la votació més vergonyant. En fi, és un magnífic espectacle, del qual jo, modestament, em sento un xic avergonyit com a membre d'aquest Parlament. Però, en fi, dit això, això és perfectament legítim, pot formar part de la «normalitat» –entre cometes– parlamentària. Per tant, res més a dir. Parlem un moment de la llei durant tres o quatre minuts.

De fet, per això, aquest comentari segurament té coherència amb un altre de més de fons, que és el que pretenia també fer present en aquesta sessió. I és que aquí hi ha, en fi, una aparença d'un debat detallat, perquè és una llei que conté moltes disposicions, moltes mesures aparentment independents..., bé, «aparentment» i realment independents unes de les altres, esmicolades, amb molt diferents efectes, sectors... Tots coneixem perfectament la suma, la suma i resta d'afegits i deduccions en tota una colla de... Ara en parlarem molt rapidíssimament.

Però jo crec que val la pena dir que aquí hi ha, al darrere de les opcions que vostès prenen –els grups de majoria– al voltant de cada una d'aquestes qüestions, d'aquest munt de petites opcions, hi ha una gran opció, eh? Hi ha una opció que és una opció amb majúscules, no? Aquí estem tots distrets, ocupats i patint per veure si apugen o abaixen el coeficient, si hi ha una deducció de més o de menys, si ofeguen o si salven un determinat sector d'activitat econòmica, si perjudiquen en major o menor grau un col·lectiu o un grup de ciutadans. I el país ha desaparegut. El país està absent del que hauria de ser la llei més important –la llei aquesta, eh?, precisament, encara més important que l'estricta Llei de pressupostos–, en la mesura que hauria i podria esperar-se que contingués els elements d'indicació, de senyal, de missatge respecte del present i del futur, a curt i a mitjà termini, des de la gravetat de la situació actual.

Doncs, el país segueix esperant un senyal positiu, segueix esperant, en fi, un impuls, un avís de renaixement, de creixement, de prosperitat. Segueix esperant un dibuix de futur, per mínim que fos, que sense oblidar ni menystenir la gravetat de la situació en què estem, ens indiqués cap a on anem, amb quin ritme, amb quin vehicle, amb quins conductors, amb quines característiques, des del punt de vista d'horitzons i de fites que hauríem d'aconseguir. I en canvi, doncs, en fi, no veiem res de tot això. Només veiem..., només sentim –millor dit– el soroll, diguem-ne, de plats trencats al voltant de totes i cada una d'aquestes qüestions, doncs, que el que fan és amagar l'immens soroll del silenci –del seu silenci– sobre el país, sobre Catalunya i el seu futur. Potser és que no hi tenen res a dir. En prenem nota, i seguirem tractant de –nosaltres sí– connectar amb aquesta societat, que segur que si hagués vist de prop l'espectacle d'avui, encara estaria més lluny, i que, pel bé de tots plegats, potser val la pena..., potser millor que no se n'adoni massa.

En qualsevol cas –i, una mica, per acabar–, nosaltres evidentment mantindrem les nostres esmenes, totes les

nostres esmenes presentades –en vam retirar algunes per una raó que ja vaig explicar, que té a veure amb el que acabo de dir, en el curs de les sessions de la ponència–; expressarem la nostra posició contrària a les esmenes presentades pels grups de Convergència i Unió i del Partit Popular, i, en la mesura que ens cal un temps mínim prudencial per estudiar i per verificar posicions respecte a cada qüestió, farem abstenció, però amb l'explícita voluntat de revisar un per un cada un dels continguts i posicions expressades pels grups d'Iniciativa per Catalunya, Esquerra Republicana de Catalunya, Ciutadans i Solidaritat, etcètera, de manera que, en la sessió del Ple de la setmana que ve, tinguem formalitzada i degudament expressada la nostra posició.

Potser val la pena que, a tall telegramàtic, repeteixi o ressegueixi alguns dels conceptes que ens mereixen les mesures que vostès proposen. Per exemple, al voltant de la qüestió del cànon de l'aigua, sent una actualització necessària, ens surt una aplicació absolutament desequilibrada, que a més a més tendeix a passar el cost a ajuntaments i subministradors. O en el cas de l'euro per recepta, en fi, és un plantejament poc fi, prou groller i prou expressament..., en fi, que fa renúncia de les possibilitats d'un plantejament més complex però més just en aquest àmbit, en el qual hauríem pogut, efectivament, trobar-nos, si s'hagués pretès.

Hi han moltes esmenes que arreglen poc, en termes de quantitat de població servada, i en canvi, per altra banda –i ho veurem més endavant–, compliquen extraordinàriament la gestió, si és que no la fan inútil.

En el cas del turisme, l'afany recaptador domina sense vergonya sobre l'ordenació del sector, i sobre una eventual proposta de distribució adequada de costos i beneficis de l'única activitat econòmica no afectada tan greument per la crisi que ens afecta a tots. Que alguns establiments paguin igual o molt a prop del que paguin els hotels de quatre o de cinc estrelles no només és desproporcionat sinó que, en fi, expressa una certa ignorància de la realitat que pretén regular.

En el cas de la justícia, és possible que les esmenes del Partit Popular hagin o salvat o fet semblança que salvaven l'evidència jurídica de la doble imposició. Ja ens ho mirarem amb calma. Però la grollera afirmació de la doble imposició social no desapareix. I la barrera afegida al dret del lliure accés a la justícia, tampoc. És una barrera que tindrà conseqüències a efectes socials, i que arriba a extrems patètics, com el de l'aplicació de taxes a les execucions de sentència, que és el cas segurament més extrem i més evident en aquest sentit.

El mateix succeeix d'una altra forma en el cas dels escorxadors. S'ha donat l'estira-i-arronsa que era previsible al voltant de quant, però sense cap reforma ni cap objectiu...

El president

Diputat.

Ernest Maragall i Mira

Sí. S'ha acabat el temps? Doncs, acabo...

El president

Fa estona, diputat.

Ernest Maragall i Mira

...rapidíssimament, dient que, en tot plegat, hi veiem afany comptable –naturalment–, voluntat explícita de quadrar els números, però no hi veiem ni política econòmica ni política pressupostària que vagi enllà de la contenció del dèficit i el compliment dels objectius marcats en aquests àmbits. Objectius que compartim, però que no guarden, tal com s'expressen, cap relació amb cap possibilitat de recuperació de la nostra economia, amb cap indici d'esperança per a emprenedors, inversors, promotors i ciutadans.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat –honorable diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular. Diputat José Antonio Coto, té vostè la paraula per cinc minuts.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyor president. El Govern de Convergència i Unió, en el Projecte de llei d'acompanyament dels pressupostos, ens proposava una taxa turística, un tiquet moderador, treure deduccions als escorxadors, taxes jurídiques i tema de cànon de l'aigua. Dels quals nosaltres –i ho vam manifestar al debat de totalitat i ho continuem manifestant– estem en contra, absolutament, tant de la taxa turística, com del tiquet sanitari, com de les taxes judicials.

Dit això, el Partit Popular teníem dues opcions. Una, fer de PSC: dir «no» a tot, oposició destructiva. O bé fer el nostre estil d'oposició, que és actuar amb fermesa i exigència i, alhora, de forma constructiva i responsable. I hem optat per la responsabilitat i la forma constructiva d'actuar. I per això hem presentat un conjunt d'esmenes amb l'objectiu de reduir àmpliament la taxa turística –de fet, gràcies al Partit Popular de Catalunya la taxa turística es redueix en més d'un 90 per cent–, i el tiquet sanitari moderador també es redueix àmpliament.

Dit això, la nostra voluntat d'eliminar aquestes taxes continua en el nostre ideari polític, evidentment, i treballarem, doncs, perquè això sigui possible. Entenem que la situació econòmica és especial, a causa de la situació de les finances públiques, provocada per aquells que ara de forma destructiva diuen «no» a tot –i que, a més, inclús en el moment que gestionaven i deien..., acusaven l'oposició de dir «no» a tot. Doncs, ara es veu que han agafat aquell estil que tant criticaven, la qual cosa ja puc afirmar que no era així, quant a l'oposició nostra.

I, per tant, el Partit Popular hem presentat un conjunt d'esmenes que permetran, ho torno a reiterar, que la taxa turística, doncs, pràcticament sigui..., la puguem considerar com a simbòlica en aquest any 2012; modular àmpliament el tiquet sanitari; i quant a les taxes judicials, hem aconseguit establir un conjunt de

mínims exempts, que permetran que, per exemple, en aquest tema tan delicat –i nosaltres evidentment estem en contra de l'execució de títols judicials–, a partir de sis mil euros –sis mil euros per sota–, aquesta taxa no serà efectiva.

Aquesta és la nostra voluntat. Amb aquestes taxes no hi estem d'acord, com ja hem dit inicialment, però hem preferit optar per la responsabilitat, intentar modificar-ne el possible i no actuar de forma destructiva: dir «no» a tot. Perquè vull recordar que el Partit Socialista, que ara critica la taxa turística, van ser els fundadors de la taxa turística a una comunitat autònoma a Espanya –a les Illes Balears–, amb l'anomenada «ecotaxa».

Per tant, ho torno a reiterar, el Partit Popular, oposició ferma i exigent i, alhora, responsable i constructiva.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. El diputat Josep Vendrell té la paraula. Endavant, diputat.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. En primer lloc, sobre la votació –i perquè en quedi constància–, dir que mantindrem les nostres esmenes per al Ple; que votarem negativament les recomanacions de la ponència i les esmenes del PP, i farem una abstenció provisional, si així es vol dir, aquí a la comissió, a les esmenes presentades per Solidaritat, Ciutadans, Esquerra Republicana i el PSC –que assenyalem, doncs, una bona coincidència amb aquests darrers, no?, amb les esmenes d'aquests darrers.

Abans de presentar les esmenes del meu grup, voldria expressar la nostra disconformitat, o la nostra queixa, per tal com s'està produint el procés en aquest debat de la Llei de mesures, especialment en aquest tram final, no? Crec que hi ha una..., i em sap greu dir-ho, no?, però que hi ha una degradació del tràmit parlamentari, que ens hem trobat que el grup de la majoria –el Govern, en definitiva– ha entrat tot un seguit d'esmenes que desvirtuen –encara més del que ho feia el projecte original– una llei que hauria de ser –pensem nosaltres– estrictament d'acompanyament dels pressupostos.

Es pretén incorporar a la llei qüestions que no tenen a veure amb les mesures fiscals o financeres dels pressupostos; que tenen a veure, doncs, des del Consell de la Cultura i de les Arts, les dades de les persones que exerceixen la prostitució, l'Institut Català Internacional per la Pau; i ara ens hem trobat, a més, amb una modificació sobrevinguda de la Llei d'habitatge. Esmenen les recentment aprovades lleis òmnibus, que no deixa de ser també sorprenent. Li haurien de canviar el nom a la llei, en definitiva, perquè jo crec que... De fet, ja li han canviat el nom, o li volen canviar el nom a la llei, posant-hi això d'«administratives», però creiem que és una nova llei òmnibus, més que una nova llei d'acompanyament als pressupostos, i que indica una certa..., no, «una certa» no: una improvisació i manca de rigor en el treball que s'està fent. I jo crec que és una cosa que hem de dir prèviament, no?, que és evident que s'ha actuat amb molta precipitació.

A més incorporen taxes noves i n'actualitzen d'altres, per fer quadrar pressupostàriament els ingressos que restaran per l'acord amb el PP, no? Quina és la memòria d'aquestes..., la memòria econòmica de les taxes? Quant es pretén recaptar exactament? Evidentment fem un debat molt sense temps i, en bona mesura, a les palpentes, no? Jo crec que el PP fa un bon negoci –i ho dic irònicament, no?–, perquè allò que han reduït d'ingressos en estades turístiques, ara ho pagarem tots, o ho podem pagar tots per altres vies. Ja veurem com queda el cànon de l'aigua, i qüestions que a nosaltres ens semblen especialment greus. Per exemple, que els recursos que no s'aconseguiran amb l'impost d'estades turístiques –rebaixant, per exemple, la taxa als hotels de luxe o de cinc estrelles–, ara els pagaran les persones amb pocs recursos que viuen en habitatges socials, per exemple, o que perceben un ajut a l'habitatge, a les quals s'apujarà el lloguer com a conseqüència de la reforma de la Llei del dret a l'habitatge, i que no deixa de ser una nova retallada que ens hem trobat amb aquestes esmenes, no?

El conseller de Salut va dir, a la presentació dels pressupostos del seu departament, que el tiquet moderador no suposaria una barrera d'accés econòmic. Doncs, bé, això ho serà, si és que ho és, per a molt poca gent, per exemple per a la gent acollida al PIRMI, una renda mínima que a la vegada vostès ja s'han cuidat de fer-la més difícil per accedir-hi, de fer-la..., de reduir-la, de dificultar-ne més l'accés, de desfigurar-la completament, no?

Per tant, la fórmula que plantegen Convergència i Unió i el Partit Popular és fer més difícil l'accés als medicaments, més difícil també l'accés a la PIRMI, més reducció pressupostària, però especialment un doble càstig a les persones que es troben en greus dificultats econòmiques o en situació de pobresa.

Abans es deia que gràcies al PP ara es reduirà l'impacte d'allò que nosaltres en diem «l'impost de la malaltia» o la taxa sobre la justícia. Bé, el cas és que abans no existia la taxa aquesta sobre la justícia, ara existeix; abans no existia la taxa sobre els medicaments, ara existeix. Evidentment, jo crec que això ens fa anar enrere i que anem a pitjor, no?

I en conclusió, és una llei de mesures d'esquena a la realitat, a parer nostre, d'esquena a la realitat econòmica i social del país; d'un país on la pensió mitjana és de 750 euros, on el 60 per cent dels assalariats cobra menys de mil euros, i més 775.000 persones estan aturades.

Amb relació a les nostres esmenes, les cent esmenes que hem presentat tenien dos objectius: capgirar una política d'ingressos que arriba tard i malament –malament perquè grava la majoria i no reparteix equitativament l'esforç a realitzar. Fins i tot volíem millorar una proposta que ens semblava positiva i que feia el Govern en el projecte de llei, que era l'impost en estades turístiques, que creiem que és necessària. I lamentem que en una qüestió de sensibilitat social com les bonificacions fiscals per dació en pagament –que hi és i això ho valorem positivament–, creiem que s'han

quedat curts, que era possible anar més enllà, tal com recomanava el grup de treball creat pel síndic, no?

Segon objectiu, aturar veritables contrareformes socials: el que he dit abans de la PIRMI, el que es fa amb la llei de prestacions socials econòmiques, l'eliminació de drets i acords laborals dels treballadors de la funció pública.

I en tercer lloc, plantejar propostes alternatives en el camp de la fiscalitat social i ecològica, no?

Jo voldria fer una darrera conclusió, més de caràcter polític, que és que per nosaltres no és cap sorpresa el seu acord amb el PP, que és evident que hi ha una coincidència política, ideològica... I, bé, és normal, el que més s'assembla a la dreta espanyola és la dreta catalana, i per tant això no ens sorprèn. Malgrat la significació d'aquests dies, malgrat els escarafalls, malgrat les sortides de premsa, és evident que hi ha una identificació, un acord de fons, i que el desacord jo crec que és absolutament impensable, i que això posa en evidència la necessitat, doncs, d'alternatives a la majoria que –amb aquesta llei de pressupostos però també amb l'anterior llei de pressupostos– s'ha configurat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Diputat Aragonès, té vostè la paraula per cinc minuts.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, senyor president. Abans de fer aquesta intervenció, m'agradaria que constés la reserva de les esmenes que no han estat aprovades del nostre grup, pel que fa al Projecte de llei de pressupostos –que em sembla que abans no hem tingut l'ocasió de fer explícita aquesta reserva.

Bé, defensem, nosaltres, les esmenes que hem presentat al Projecte de llei de mesures fiscals i financeres amb tristesa. I ho fem amb tristesa, veient com el Govern del nostre país i el Grup de Convergència i Unió està sent víctima d'un xantatge polític per part del Partit Popular, que durarà fins a l'últim minut. I n'hem vist la prova més clara en aquesta mateixa comissió, fa tot just una hora, quan el Partit Popular evitava que les seves pròpies esmenes al pressupost fossin acceptades, només amb un objectiu, que és anar mantenint la tensió –aquest xantatge polític– fins a la vigília o el minut abans de la votació en plenari dels pressupostos i la Llei de mesures.

Aquest xantatge, vostès..., entenem que el Grup de Convergència i Unió al Govern se'l podria haver estalviat. Se'l podria haver estalviat, perquè des d'Esquerra Republicana de Catalunya, fa setmanes i setmanes que els proposem alternatives en matèria d'ingressos, que permetrien incrementar en 1.000 milions d'euros la recaptació, i permetrien repartir de manera molt més equitativa i redistributiva les càrregues de la crisi. Nosaltres hem presentat aquestes esmenes per augmentar ingressos, que permetrien, ho repeteixo, ingressar més de 1.000 milions a la Generalitat –amb aquesta xifra no caldria reduir aquest pressupost del 2012 respecte a l'exercici 2011–, a través d'un impost sobre la banca, una millora en la fiscalitat sobre habitatge a l'IRPF tornant a la progressivitat, una reducció del mínim exempt de l'impost de patrimoni fins a 500.000 euros, recuperar l'impost de successions i donacions per a l'últim tram –per a les grans fortunes–, una revisió a l'alça de l'impost de grans superfícies comercials, que permetria multiplicar per dos la seva recaptació, i algunes taxes més petites.

Veiem que, en comptes d'optar per aquestes polítiques fiscals que nosaltres entenem que són més equitatives, que distribueixen la càrrega de la crisi segons la capacitat econòmica de cadascú, se'ns presenten un conjunt de taxes –no només en el projecte original, sinó també en les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió– en l'àmbit d'aigua, en l'àmbit de residus; taxes sobre la justícia, que vulneren, des del nostre punt de vista, el dret a la tutela judicial efectiva; taxes contra els emprenedors, en què s'inclouen noves taxes per a la creació d'empreses, per a l'emissió de certificats per a autònoms, de permisos de treball, i una taxa sobre el medicament. Nosaltres entenem que aquest no és un tiquet moderador, sinó que és una taxa, tal com està concebut, sobre el medicament, una taxa sobre la malaltia.

I amb les noves esmenes que han presentat, el que veiem és que es compensa una rebaixa que no té cap mena de sentit en l'impost sobre estades en establiments turístics d'allotjament, que entrarà en vigor l'1 de novembre, quan ja existia una exempció en el projecte de llei original, que permetia que la part negativa que s'iniciés aquesta temporada per als hotelers que ja tenen venudes, doncs, habitacions a «touroperadors», es podia evitar amb el text original. Malgrat tot, vostès han decidit que entri en vigor l'1 de novembre, i han renunciat a 90 milions d'euros –que són 20 milions d'euros més que la retallada que han efectuat, l'any 2011, en atenció primària de salut. Per tant, ens hauran d'explicar d'on pensen treure aquests 90 milions d'euros, més enllà de crear un nou cànon per a empreses distribuïdores d'aigua, que afectarà els ciutadans, perquè s'han cuidat molt bé vostès de presentar una esmena per reduir els tràmits de canvi de la factura de l'aigua, del preu de l'aigua, en la meitat de temps i tenir-ho fet en dos mesos.

També, nosaltres hem presentat esmenes de supressió de diferents punts, perquè nosaltres el que creiem és que els treballadors públics del nostre país han de poder fer la seva feina en condicions, amb els recursos necessaris –ara la faran amb menys recursos–, i amb la retribució que sigui adequada. També en temps de crisi. Recordem que en els darrers deu anys, amb els diferents augments –insuficients en alguns casos, en alguns exercicis– de la retribució, i amb congelació en d'altres, i amb reducció en algun, els treballadors públics del nostre país, en els darrers deu anys, han vist reduït el seu poder adquisitiu un 23 per cent –el seu poder adquisitiu. Nosaltres hem presentat diferents esmenes, algunes de supressió, altres de modificació, en la línia de mantenir una mínima dignificació de les

condicions de conciliació, jornada, contingents salarials, carrera professional, jubilació de personal tècnic i administratiu, universitari, sanitari, educatiu... En definitiva, a favor dels treballadors públics del nostre país, dels quals aquí volem reconèixer la seva tasca, i entenem que se'ls demana un esforç que és inacceptable, un esforç que no es demana en sectors –com veiem en la rebaixa de l'impost sobre estades en establiments turístics que vostès acaben de pactar amb el Govern del Partit Popular.

Entenem també que les esmenes que ha presentat el Grup de Convergència i Unió són una altra llei d'acompanyament nova. I, per tant, nosaltres ens hi oposarem, a les seves i a les presentades pel Partit Popular, totes elles recomanades per la ponència, amb el nostre posicionament contrari.

I per poder, doncs –també de cara al Ple–, fer una votació més específica sobre les esmenes de la resta de grups, ens abstindrem en les esmenes de la resta de grups, votarem en contra de les esmenes dels grups de Convergència i Unió i el Partit Popular, i donarem suport a les nostres, amb l'excepció que en les esmenes que ens abstindrem, en el Ple en demanarem votació separada i a algunes hi donarem suport.

Per tant, nosaltres, com a conclusió, entenem que hi havia una altra opció de no arribar a aquesta situació d'aquest xantatge polític, i entenem que el que està passant en aquestes darreres hores s'ho podrien haver estalviat. Malauradament, han triat; tenien diverses opcions i han triat el que per nosaltres és l'opció equivocada.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, per la seva intervenció. És el torn del Subgrup Parlamentari de Ciutadans. Diputat Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí, gracias, presidente. Mire, en política hay dos formas de actuar, como bien decía el señor Coto. Una –una forma decente–, que es defendiendo los principios y el interés general. Y una segunda –que es cómplice–, que renuncia a ellos por intereses políticos. Por mucho que digan, la retórica no va a ocultar la verdad –ni la retórica ni el maquillaje político–, ni en tiempos de aplicación de medidas ni en la forma de los mismos.

Miren, este proyecto de ley es un error, y a medida que ha avanzado la ponencia se ha convertido en un fraude. Es un error, en primer lugar, porque define un cuadro macroeconómico de ingresos que es imposible de alcanzar. Este proyecto de ley no dota de suficiencia financiera al presupuesto que se aprobará en el próximo Pleno de este Parlamento. No dota de suficiencia financiera para alcanzar los objetivos de déficit ni para alcanzar los objetivos de crecimiento económico y de prosperidad para nuestra sociedad. Este es su primer error.

El segundo, porque supone un ataque directo a derechos sociales básicos. En primer lugar a la salud. Se incorporan unas tasas que son un verdadero impuesto a la enfermedad, que pagarán los que menos tienen, de una forma lineal absolutamente intolerable en una democracia –intolerable. Pagaría lo mismo el señor Botín o el señor Artur Mas que un jubilado que cobre cuatrocientos euros al mes. Esta es la situación a día de hoy. Atenta contra el derecho básico de la salud y de la equidad.

Atenta contra el derecho a la justicia efectiva y la tutela efectiva. Esperemos que el Consejo de Garantías Estatutarias o donde corresponda lo tumbe, porque supone una doble imposición también intolerable. Supone un atentado también hacia servicios sociales básicos, como el acceso al PIRMI, en un momento donde cada vez hay más ciudadanos expulsados a la marginación y la marginalidad en nuestra sociedad. Y supone un atentado contra un marco laboral estable, y derechos laborales consolidados por los funcionarios y por los trabajadores públicos, que en un ejercicio de absoluta irresponsabilidad y de república bananera este proyecto de ley suspende –suspendiendo convenios, pactos y acuerdos laborales consolidados y firmados entre trabajadores de la función pública y la Administración.

También supone un error, porque carga de una forma insoportable de más impuestos a una clase media empobrecida y a unas clases populares empujadas, como decía antes, a la marginalidad, mientras mantienen los privilegios fiscales a aquellos que más tienen.

Es duro decir esto, pero es totalmente cierto. Hay una voluntad de depredación impositiva que solo el no saber hacia dónde se va y la necesidad de cuadrar unas cuentas mes a mes justifica; justifica teóricamente, pero ni eso. Una mala decisión es un error. Este proyecto de ley no mira, es una auténtica huida hacia adelante. Porque no mide el impacto de estas medidas en los ciudadanos, en las empresas, en la sociedad, en nuestro tejido productivo, y atenta directamente contra la cohesión y la justicia social, principios que debieran ser irrenunciables para cualquier formación política.

Y es también un fraude. Y dicen: «¿Por qué?» Es un fraude porque se ha convertido en una nueva ley ómnibus que busca eludir el debate en temas fundamentales, hurtando –hurtando– el debate parlamentario al conjunto de los representantes públicos y, en definitiva, al conjunto de la ciudadanía. Es un proyecto de ley a la altura de estos presupuestos. Y es un proyecto de ley a la altura de la pérdida de los más mínimos principios éticos que deberían de regir una acción de gobierno, que son garantizar –garantizar– los servicios públicos sin penalizar a las clases medias y a las clases populares con más impuestos.

Es paradójico comprobar cómo los paladines del liberalismo desregulador, cómo los paladines de la reducción de la tributación impositiva sobre los ciudadanos, se han convertido en los paladines del impuestazo. Señor Coto, le agradecería a usted que escuchase o que callase, o ambas cosas. Yo no tengo a usted... *(Veus de fons.)* No, no, como el presidente está en otras cosas, se lo tengo que decir yo, porque me molesta.

Entonces, aquellos que eran los paladines del descenso de los impuestos se han convertido en los paladines del impuestazo –eso sí, hacia los de siempre–,

mientras mantienen los beneficios, manteniendo la exención del último tramo que imponía tributación a las grandes fortunas en el impuesto de sucesiones en nuestra comunidad.

Las alternativas de Ciutadans eran claras. A nivel presupuestario, reducir el gasto superfluo para dedicarlo al blindaje del estado del bienestar y evitar medidas como las aquí propuestas. También proponemos la reducción de los tramos del IRPF, aumentados por el Gobierno de España, por debajo de los cincuenta mil euros. Nos gustaría contar con el apoyo del resto de grupos. Nosotros, en esta ocasión, en esta votación nos abstendremos, pero estamos..., que nos comprometemos a valorar positivamente y a apoyar todas aquellas medidas que vayan en la línea de devolver la decencia política a nuestro Gobierno, que devuelvan la confianza de los ciudadanos en sus gestores y que devuelvan la confianza, en definitiva, de que la política es capaz de hacer algo más que cargar la responsabilidad y la culpa sobre el conjunto de ciudadanos de nuestra comunidad.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, diputat. Només una consideració, diputat. Ja em perdonarà, però si una diputada s'atansa a fer una consulta a la Mesa... Faig tot el possible per escoltar-lo i atendre la diputada... *(Pausa.)* No pateixi, no és cap molèstia, en absolut.

Jordi Cañas Pérez

No, no, me quiero disculpar con usted.

El president

No pateixi. No necessita cap disculpa, de veritat. Però només que ho sabés: s'atansa una diputada, l'atenc, i a més tracto de saber què és el que diu.

Jordi Cañas Pérez

No, no, pero no lo decía por usted, lo decía por el diputado Coto.

El president

Gràcies, molt amable.

Ara és el torn, per acabar aquest posicionament de grups parlamentaris, del grup que dóna suport al Govern. Diputat Espadaler, té vostè la paraula per cinc minuts.

Ramon Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies, senyor president. Intentaré, si en sóc capaç, fins i tot de no exhaurir els cinc minuts, perquè, de fet, nosaltres no hem vingut ni a jutjar ni a donar lliçons a cap altre dels grups parlamentaris, com sembla que sí que s'ha vingut a fer per part dels altres grups.

Per tant, nosaltres senzillament venim a explicar el que fem i a defensar allò que creiem. I creiem que aquesta és una bona llei d'acompanyament, en un mal moment, doncs, de les finances i de la situació econòmica del país. Per tant, tot allò que s'ha dit d'«espectacles», com deia el senyor Maragall, doncs, francament, no sé ben bé de quins espectacles ens parla, sinó del d'una herència, que creguin-me que s'ha de tenir molt valor –molt valor–, i s'ha de creure molt en el país per estar disposat a gestionar-la. I això, en definitiva, és el que estem fent.

I si m'ho permeten..., doncs, ampliar una mica el focus. Hem tingut ocasió de parlar-ne, i en tindrem més fins al Ple, perquè estem oberts a escoltar –i ho farem– totes les crítiques que escaiguin, totes les propostes que escaiguin, però m'agradaria situar aquests pressupostos i sobretot aquesta llei que ara ens ocupa, d'acompanyament, en els seus justos termes. L'any passat, o en els pressupostos de l'any passat, tots els grups que m'han precedit en l'ús de la paraula, amb la mateixa vehemència si fa no fa que ho han fet avui, ens varen acusar de contreure el pressupost, de retallar el pressupost.

Aquest pressupost s'ha presentat, i aquesta llei d'acompanyament, com un mateix projecte per a un cicle de dos anys, perquè si certament volguéssim arribar –i nosaltres hi volem arribar– a la contenció del dèficit públic, això no es podia fer de cop, i calia primer fer una contracció, que ja la vam fer –i que no va ser gens amable, en som perfectament conscients–, i ara cal posar l'accent en l'altra part. I ara que l'hi hem posat –que és l'increment dels ingressos–, veig que hi han profundes discrepàncies –que respecto molt–, però en qualsevol cas m'acceptaran que hi ha un esforç important; que certament afecta el conjunt de la ciutadania, que té una sensibilitat, doncs, de què vostès discrepen, però que en cap cas nosaltres estem disposats a acceptar que atropellem les classes mitjanes ni les classes populars, sinó que hi hem posat sensibilitat, perquè hi hem posat prou mesures per fer viable allò que ens sembla més prioritari, que són els tres grans objectius polítics i de país que perseguim.

El primer, sanejar les nostres finances públiques, perquè són condició necessària –per bé que probablement no del tot suficient–, del segon gran objectiu, que és garantir la pervivència de l'estat del benestar, d'allò que ens preocupa a tots els grups parlamentaris. No perquè cridin més els uns que els altres estaran més interessats els uns que els altres a defensar la nostra sanitat, la nostra escola, la nostra assistència social, el nostre servei d'assistència social. I el tercer objectiu, no menys important, que també perseguim, doncs, és el de dinamitzar l'economia, perquè si no fem aquest tercer... I probablement això no ho resol tot, evidentment; la llei d'acompanyament no ho resol tot –n'estem absolutament convençuts–, com les òmnibus per elles mateixes tampoc ho resolen tot. Demà vindran mesures importants, sobre les quals ens pronunciarem –del Govern de l'Estat–, i tot això anirà en la línia, doncs, de generar una recuperació de l'economia i, per tant, de fer sostenible el segon objectiu, tan important com el primer, que és tenir un estat del benestar en condicions.

Això és en definitiva el que fem. I això té moltes expressions. La diferència entre els grups de l'oposició que m'han precedit en la paraula i el grup que té la responsabilitat de donar suport al Govern –i que ho fa amb molt de gust en un moment de gran dificultat–, la diferència és que vostès poden predicar i que nosaltres hem de quadrar els comptes. I aleshores, doncs, està molt bé: «No, és que hi han alternatives, i n'hem proposat, i s'hauria d'anar per aquí, per allà.» Però quan hem fet l'esforç d'incrementar la recaptació, hem vist quina ha estat la posició.

I sense entrar en el detall, jo celebro aquells graus d'acord –que no ho són encara del tot, però en qualsevol cas ens permeten anar avançant–, que hem fet amb alguns grups, particularment amb el Grup Popular, que ens permetran, això sí, crear noves figures impositives. Certament modulades, no amb la intenció que les volia el Govern. I desitjo –i ho dic amb aquesta claredat– que siguem capaços d'arribar a un acord en aquells temes que encara no tenim tancats: del cànon de l'aigua –i se n'ha parlat molt. I els asseguro que som molt i molt receptius a tot el que fan vostès. I els asseguro que ens hem mirat, i molt, les esmenes que fan vostès. I vagi per endavant..., i els diré una cosa: que celebrem molt, des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que tots els grups de la cambra –i parlo ara en particular del cànon de l'aigua i de l'estat financer de l'Agència Catalana de l'Aigua–..., que ningú hi ha fet demagògia. I nosaltres ens hem retratat, com ho han fet els grups parlamentaris. Però hi insisteixo: nosaltres els hem de quadrar, els comptes de l'Agència Catalana de l'Aigua. I nosaltres no podem permetre'ns que entri en fallida. I estem no a un pas, a mig pas de la fallida.

I, per tant, ens comprometem, ens arremanguem, fem propostes que no són ben vistes per tots els grups. En aquest moment no tenim el suport, i per tant encara no tiren del tot endavant, i ens donarem el temps que ens queda, que no és massa, per intentar, en aquest cas, mantenir allò que és prioritari per Convergència i Unió, que és mantenir un nivell de recaptació que ens permeti fer front a allò que va ser un desastre de gestió, doncs, de l'anterior Govern. I ho dic amb aquesta claredat, ja que parlem tots tan clar: un desastre de gestió, que va resoldre la sequera fent crèdits a curt, i que han posat una hipoteca pràcticament insalvable al damunt de les finances de l'agència. I estem fent esforços per superar això. I no som perfectes, i segurament que ens equivocarem. I segurament que tot és millorable. I per això, doncs, hem acceptat, i hem intentat buscar solucions, però amb les línies vermelles molt clares, que són incrementar els recursos per no haver de retallar més.

I també, permetin-me... Em sembla que ja he exhaurit gairebé el temps que tenia, i li'n demano disculpes, senyor president. Permeti'm una última referència. Aquesta llei d'acompanyament també plasma compromisos del Govern amb la funció pública. I no han estat objecte de gran debat, ni veig que..., almenys en aquest tràmit. Però per nosaltres no és menor, doncs, que el Govern moderi i modeli una posició cap a una part de la funció pública, els interinatges: que es redueixi del 33 al 15 per cent la contenció de sou i de feina. I ens sembla que aquesta, que és una mesura que no ens plau de fer, però és millor i és menys dura amb una part de la funció pública –que se n'excepcionen alguns col·lectius concrets. També hi és, això, en aquesta llei. No pretenia ni esperava –els sóc molt franc– que ningú de l'oposició digués: «Escolti, i també hi han mesures positives», perquè hi són. Però permetin-me també, com a grup que dóna suport al Govern, que els digui que també n'hi han d'amables, de positives, i que també hi ha, doncs, aquesta capacitat del Govern...

El president

Diputat...

Ramon Espadaler i Parcerisas

...d'entendre quins són els neguits de sectors importants que fan funcionar el país.

Per tant, nosaltres, quedi clar que donarem ferm suport, doncs, a les esmenes que hem presentat, que hem concertat amb el Partit Popular d'última hora –dues esmenes, que en fem la transacció i que l'hem acabat de lliurar–, i, per tant, demanarem en el seu moment aquesta votació.

Gràcies, senyor president, per la seva generositat en el temps.

El president

Gràcies per la seva intervenció.

(Veus de fons. Pausa.)

Vostès tenen la transacció, producte d'aquest acord entre el Partit Popular i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió? *(Pausa.)* Vull dir que a l'hora de votar..., perquè vostès tinguin criteri, òbviament, sobre el que han de fer.

Els sembla adequat que passem a la votació? *(Pausa.)* Recordin que aquí tornem a votar per grups, i ho fem per les recomanades i no recomanades i alguna votació específica. Aquest president, amb el suport del lletrat, anirà dictant cadascuna de les votacions que hem de fer.

Començarem amb el Partit Socialista de Catalunya, amb el seu grup parlamentari. Pren nota, la Mesa, que han retirat vostès, honorable diputat, la 208, la 209 i la 210. I votem ara les recomanades: la 254, la 259 i la 260. I deixem totes les no recomanades per a una altra votació.

Votem, doncs, la 254, 259 i 260 del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Catorze vots a favor.

Vots en contra?

Zero.

Abstencions?

Tres.

(Les esmenes són aprovades per 14 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.)

Ara passem a votar les no recomanades d'aquest mateix dictamen del Partit Socialista de Catalunya, del seu grup parlamentari.

Vots a favor?

Quatre.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Cinc.

(Les esmenes són rebutjades per 4 vots a favor, 8 en contra i 5 abstencions.)

Passem ara a les esmenes del Partit Popular, i votem separadament la 516, que ara explicarà el diputat... *(Veus de fons.)* Em permet un momentet, diputat Espadaler? *(Pausa.)* Explicarà ara la 516, però separant-les una altra vegada amb criteri de recomanades i no recomanades. La 516, diputat Espadaler?

Ramon Espadaler i Parcerisas

Sí, agrairíem a la presidència que es..., la votació separada del punt 2.

(Pausa.)

El president

El té? *(Pausa.)* Doncs, endavant.

Ramon Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies. Si de cas llegeixo tot el punt, per situar-lo en el context, no només el 2. Per contextualitzar, eh?, si m'ho permet la presidència.

És la modificació de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 12/81, en què s'afegeixen els tres apartats. Els dits apartats es redacten i queden de la següent manera: «U. La quota tributària s'obté de multiplicar el nombre d'estades pel tipus de gravamen corresponent segons el tipus d'establiment o equipament turístic, d'acord amb la tarifa de l'apartat 3 d'aquest article.

»Dos» –que és el punt en què demanaríem la votació separada. Diu: «S'estableix un import màxim de quota, corresponent a set unitats d'estada per persona i a dues persones per unitat d'allotjament.»

I tres, hi ha el quadre de la tarifa, que estableix els diferents tipus d'establiment, que són: en el cas de Barcelona, els hotels de cinc estrelles, gran luxe i embarcacions de creuer, dos euros i mig; els hotels de quatre estrelles i quatre superior en el cas de Barcelona, 1,25 euros; la resta d'establiments, 0,75 euros. I per al cas de Catalunya, els hotels de cinc estrelles, 2,5 euros; per als hotels de quatre estrelles i quatre superior, 1 euro, i per a la resta d'establiments, 0,5.

Del que demanem votació separada és del punt del mig, que diu, hi insisteixo: «S'estableix un import màxim de quota, corresponent a set unitats d'estada per persona i a dues persones per unitat d'allotjament.»

El president

Gràcies, senyor diputat. Votarem primer el punt 2, després votarem la resta del punt, i després passarem a les recomanades i no recomanades.

Punt 2.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Tretze vots en contra.

Abstencions?

Una...

(Veus de fons.) Són 8 i 4: 12, i el diputat Aragonès. *(Veus de fons.)* Ah, vostè, el diputat d'Iniciativa, també vota en contra? *(Veus de fons.)* 14 i 1 abstenció? *(Veus de fons.)* Perfecte.

(El punt 2 de l'esmena és rebutjat per 2 vots a favor, 14 en contra i 1 abstenció.)

Ara anem a la resta del punt..., dels altres punts de la 516.

Vots a favor?

(Algú diu: «Deu.»)

Vots en contra?

Sis.

Abstencions?

Una.

(La resta de l'esmena és aprovada per 10 vots a favor, 6 en contra i 1 abstenció.)

Ara anem a les votacions recomanades del Partit Popular.

Vots a favor?

Deu.

Vots en contra?

Sis.

Abstencions?

Una.

(Les esmenes són aprovades per 10 vots a favor, 6 en contra i 1 abstenció.)

I ara anem a les no recomanades per part del dictamen.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Catorze.

I abstencions?

Una.

(Les esmenes són rebutjades per 2 vots a favor, 14 en contra i 1 abstenció.)

Entrem al bloc d'Esquerra Republicana de Catalunya, que són totes no recomanades. Per tant, fem una sola votació.

Vots a favor de les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Gràcies. Anem a les esmenes d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, diputat Vendrell. Totes són no recomanades. Fem una sola votació.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a les de Ciutadans, totes no recomanades.

Vots a favor?

Un.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Set.

(Les esmenes són rebutjades per 1 vot a favor, 8 en contra i 7 abstencions.)

Anem a Solidaritat per la Independència, totes no recomanades.

Vots a favor?

Cap.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Cinc.

Anem ara a les votacions de... *(Veus de fons.)* Disculpin... Cap a favor, 10 en contra i 7 abstencions.

(Les esmenes són rebutjades per cap vot a favor, 10 en contra i 7 abstencions.)

Passem a les de Convergència i Unió. Primer votem la 56.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Atenció, votem l'esmena 56 de Convergència i Unió. *(Veus de fons.)* Sí. La pot llegir, diputat Espadaler?

Ramon Espadaler i Parcerisas

El senyor Ernest Maragall deu recordar perfectament el debat que vàrem tenir al respecte, amb relació a l'esmena 56. *(Remor de veus.)*

«Als efectes d'aportar al Conselh Generau d'Aran el finançament necessari per prestar adequadament els serveis al territori de l'Aran, es formalitzarà, per a l'exercici pressupostari 2012, un sol conveni que recollirà el finançament global de la Generalitat de Catalunya al Conselh Generau d'Aran, amb una dotació de 20.500.000 euros. Aquest import incorporarà el conjunt dels compromisos previs i les obligacions financeres endarrerides existents, així com qualsevol conveni en curs amb el departament de la Generalitat. El Departament d'Economia i Coneixement adoptarà les mesures oportunes per tal d'ampliar el crèdit existent a les ampliacions pressupostàries de...» –m'estalvio la lectura de les partides–, «de la Llei de pressupostos, fins a la quantitat de 20.500.000 euros.»

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Passem a la votació.

Vots a favor d'aquesta esmena?

Cap.

Vots en contra?

Quinze.

Abstencions?

Dues.

(L'esmena és rebutjada per cap vot a favor, 15 en contra i 2 abstencions.)

Ara votem les esmenes recomanades de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vuit.

Vots en contra?

Set.

I abstencions?

Dues.

(Les esmenes són aprovades per 8 vots a favor, 7 en contra i 2 abstencions.)

Ara votem les no recomanades de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vuit.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Cap.

(Les esmenes són rebutjades per 8 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.)

Ara votem la transacció que han conegut vostès entre Convergència i Unió i el Partit Popular. Vol llegir vostè el text, diputat Espadaler?

Ramon Espadaler i Parcerisas

Ha estat lliurat. Si volen, en faig lectura amb molt de gust, eh? Ha estat lliurat. *(Veus de fons.)* Sí. Hi han dues transaccions; ho dic perquè..., n'hi han dues.

El president

Les podem votar juntes?

Ramon Espadaler i Parcerisas

Si volen, les podem votar juntes, o si volen, separades.

El president

Si els sembla, podem votar juntes –que és el que jo pretenia– les dues transaccions entre Convergència i Unió i el Partit Popular, i... Si volen, separades; però les podem votar juntes, crec, si vostès no em diuen el contrari. *(Pausa.)* Les votem juntes.

Vots a favor de les transaccions entre Convergència i el Partit Popular?

Deu.

Vots en contra?

Set.

Abstencions?

Cap.

(Les transaccions són aprovades per 10 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció.)

Ara en votarem una de recomanada per tots els grups, que hi donen suport tots els grups, que és la 485. Votem, però entenc que és per unanimitat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Unanimitat.

(L'esmena s'aprova per unanimitat.)

I finalment, la darrera votació d'avui és el dictamen.

Vots a favor?

Vuit.

Vots en contra?

Set.

Abstencions?

Dues.

(El dictamen s'aprova per 8 vots a favor, 7 en contra i 2 abstencions.)

(Veus de fons.)

Han de reservar vostès esmenes? Diputada?

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Ens reservem totes les esmenes que no han estat incorporades al dictamen.

El president

Gràcies, diputada Martínez-Sampere. Diputat Vendrell?

Josep Vendrell Gardeñes

Sí, reservem les esmenes del nostre grup també.

El president

Gràcies, diputat. Diputat Aragonès?

Pere Aragonès i Garcia

També reservem totes les esmenes que no han estat incorporades al dictamen.

El president

Diputat Cañas?

Jordi Cañas Pérez

Sí, reservamos las enmiendas no incorporadas.

El president

Gràcies, diputat. Diputat Coto?

José Antonio Coto Roquet

Reservem totes les esmenes no incorporades.

El president

Gràcies. Diputat Espadaler?

Ramon Espadaler i Parcerisas

No podria ser d'una altra manera, també ho fem.

El president

Gràcies. Moltes gràcies per la seva atenció, per la seva dedicació i pel seu esforç.

Queda enllestit el treball d'aquest exercici del pressupost i de la llei que l'acompanya.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a les cinc de la tarda i vuit minuts.